

Sborník vybraných rozhodnutí
Úřadu pro ochranu hospodářské
soutěže

veřejné zakázky
z oblasti zdravotnictví
(01/2021 – 06/2024)

Seznam použitých zkratek

IS	informační systém
KS	Krajský soud v Brně
MNNC	mimořádně nízká nabídková cena
MPSV	Ministerstvo práce a sociálních věcí
nařízení vlády o finančních limitech	nařízení vlády č. 172/2016 Sb., o stanovení finančních limitů a částek pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů
nařízení vlády o minimální mzdě	nařízení vlády č. 567/2006 sb., o minimální mzdě, o nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého pracovního prostředí a o výši příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí, ve znění pozdějších předpisů
NIS	nemocniční informační systém
NÚKIB	Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost
OZ	zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů
ÚOHS, Úřad	Úřad pro ochranu hospodářské soutěže
VKB	vyhláška č. 82/2018 Sb., o bezpečnostních opatřeních, kybernetických bezpečnostních incidentech, reaktivních opatřeních, náležitostech podání v oblasti kybernetické bezpečnosti a likvidaci dat (vyhláška o kybernetické bezpečnosti)
vyhláška o stanovení nákladů řízení	vyhláška č. 170/2016 Sb., o stanovení paušální částky nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejných zakázek
vyhláška o uveřejňování formulářů	vyhláška č. 168/2016 Sb., o uveřejňování formulářů pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek a náležitostech profilu zadavatele
VZ	veřejná zakázka
ZKB	zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů
ZOP	zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů
VZMR	veřejná zakázka malého rozsahu
ZRS	zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv)

ZZVZ, zákon

zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů

Obsah

Úvod	5
1. Druhy a režimy veřejných zakázek	6
2. Zadávací podmínky	32
3. Vysvětlení, změna nebo doplnění zadávací dokumentace	65
4. Vyloučení dodavatele z účasti v zadávacím řízení	67
5. Hodnocení nabídek	93
6. Posouzení podmínek účasti v zadávacím řízení	95
7. Zrušení zadávacího řízení	106

Úvod

Cílem sborníku je shromáždit věcně zajímavá meritorní prvostupňová a druhostupňová rozhodnutí ÚOHS vydaná v rámci správních řízení zahájených na návrh či z moci úřední v období 01/2021 až 06/2024, týkající se **problematiky veřejných zakázek v oblasti zdravotnictví** a podat čtenáři stručné shrnutí merita projednávané věci v jednotlivých případech, jakož i nastínit některé úvahy prezentované v rámci uvedených rozhodnutí s cílem napomoci dobré zakázkové praxi.

Veřejné zakázky ve zdravotnictví představují význačnou oblast veřejného zadávání, a to nejen s ohledem na jejich rozsah, objem vynaložených finančních prostředků, ale také s ohledem na jejich zásadní vliv na trh. Veřejné zakázky v oblasti zdravotnictví jsou významné nejen z pohledu subjektů pohybujících se v zakázkovém světě, ale svým způsobem mohou mít dopad na každého z nás. Veřejné zakázky ve zdravotnictví mají neoddiskutovatelný celospolečenský význam.

Veřejné zakázky ve zdravotnickém sektoru představují široké a rozmanité spektrum předmětů plnění týkajících se všech druhů veřejných zakázek, tedy zakázek na dodávky, služby nebo stavební práce. Sektor veřejného zadávání v oblasti zdravotnictví zahrnuje jak plnění obvyklá, tak plnění se specifickým předmětem, který je spjat s poskytováním zdravotnické péče. Právě tyto veřejné zakázky speciálně spjaté s poskytováním zdravotní péče přinášejí specifické otázky a obtíže při zadávání, proto sborník cílí především na uvedený typ zakázek. I přes uvedené jsme však toho názoru, že některé závěry vyslovené v níže prezentovaných rozhodnutích mohou být s ohledem na svůj věcný přesah aplikovatelné i na postupy zadavatelů v jiných odvětvích.

Případy obsažené ve sborníku jsou dále pro přehlednost rozčleněny do jednotlivých věcně příbuzných témat odpovídajících předmětu přezkumu ze strany ÚOHS v jednotlivých správních řízeních. **Každé odkazované rozhodnutí ÚOHS zahrnuté do sborníku obsahuje ve svém nadpisu rovněž hypertextový odkaz na jeho úplné znění zveřejněné ve sbírce rozhodnutí nacházející se na internetových stránkách ÚOHS.**

1. Druhy a režimy veřejných zakázek

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0206/2022/VZ

- Název VZ: Nákup srdečních chlopní „Carpentier-Edwards Perimount Theon RSR Pericardial“ a „EDWARDS INSPIRIS RESILIA Valve (aortic)“
- Výrok rozhodnutí: § 2 odst. 3, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ
- Klíčová slova: definice veřejné zakázky, pokračující přestupek, předpokládaná hodnota, rozdělení veřejné zakázky
- Prejudikatura: 1 Afs 20/2008-152, 1 As 28/2009-62, 6 As 245/2015-33

V předmětném případě byly posuzovány jednotlivé nákupy srdečních chlopní zadavatelem, jenž v období od 16. 2. 2020 do 31. 12. 2020 pořídil na základě objednávek zadávaných opakovaně společnosti ELCR zdravotnický materiál v celkové hodnotě 14 618 700 Kč bez DPH. Jednalo se o srdeční chlopně „Carpentier-Edwards Perimount Theon RSR Pericardial“ v hodnotě 6 583 500 Kč bez DPH a „EDWARDS INSPIRIS RESILIA Valve (aortic)“ v hodnotě 8 035 200 Kč bez DPH.

Uvedená plnění dle posouzení Úřadu představují veřejné zakázky, jejichž předmětem jsou pravidelně pořizované dodávky srdečních chlopní a pro stanovení předpokládané hodnoty se tak aplikuje postup dle § 19 ZZVZ. Za datum zadání jednotlivých veřejných zakázek bylo označeno vždy datum dle výdejky z konsignačního skladu vedeného na operačním sále zadavatele, jelikož pro odebírané plnění nebyly uzavřeny „souhrnné smlouvy“. Úřad konstatoval, že smlouva na veřejnou zakázku, resp. její zadání nemusí být zachyceno v rámci (jednoho) „standardizovaného“ dokumentu, ale projevy vůle zadavatele a dodavatele směřující k jejímu uzavření mohou být obsaženy v různých dokumentech – typicky se jedná o objednávku zadavatele a její akceptaci ze strany dodavatele, v šetřeném případě tuto funkci plnila výdejka.

Úřad v šetřeném případě provedl výpočet předpokládané hodnoty u jednotlivých veřejných zakázek na dodání chlopní s ohledem na ustanovení § 19 odst. 1 písm. a) ZZVZ, neboť se jednalo o dodávky zadavatelem pravidelně pořizované. Při výpočtu předpokládané hodnoty tedy Úřad vycházel z ceny uhrazené zadavatelem během 12 měsíců předcházejících zadání každé jednotlivé veřejné zakázky. Provedený výpočet ukázal, že u všech šetřených veřejných zakázek přesahovala jejich předpokládaná hodnota částku dvou milionů korun bez DPH stanovenou zákonem jako limit pro veřejné zakázky malého rozsahu na dodávky.¹ Z uvedeného se podává, že ve vztahu ke každé z těchto veřejných zakázek byl zadavatel povinen postupovat dle § 2 odst. 3 zákona, tj. zakázku zadat v zadávacím řízení dle § 3 ZZVZ nebo postupovat jiným zákonem aprobovaným postupem (např. nejprve uzavřít rámcovou dohodu nebo zavést dynamický nákupní systém a následně zadávat veřejné zakázky na jejich základě). Vzhledem k tomu, že tak zadavatel neučinil, uzavřel smlouvy na jednotlivá plnění (vystavení výdejek z konsignačního skladu) a tento postup mohl mít vliv na výběr dodavatele (neboť nelze vyloučit, že v případě postupu dle zákona, mohl zadavatel od jiného dodavatele obdržet výhodnější nabídku), dopustil se zadavatel přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona.

¹ § 27 písm. a) zákona

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0621/2021/VZ

- **Název VZ:** *Laboratorní služby pro NUDZ*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 6 odst. 1, § 6 odst. 2, § 90 odst. 1, § 268 odst. 1 písm. b), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *CPV kód, CPV klasifikace, společný slovník pro veřejné zakázky, zásada transparentnosti, zásada zákazu diskriminace, zásada rovného zacházení, zásady zadávacího řízení, vliv na výběr nejhodnější nabídky, omezení okruhu dodavatelů, vymezení předmětu veřejné zakázky, zahraniční dodavatel*
- **Prejudikatura:** *62 Af 30/2017-357, 5 As 315/2018-53, 7 Afs 98/2012-171, 29 Af 99/2016-42, 62 Af 123/2013-85*

Dané správní řízení se zabývalo problematikou správného stanovení CPV kódu, kdy skutkové okolnosti případu a závěry Úřadu byly následující. Zadavatel Národní ústav duševního zdraví zadal v otevřeném řízení veřejnou zakázku na poskytování laboratorních služeb. Účelem veřejné zakázky bylo poskytnutí uceleného laboratorního servisu pro zajištění potřeb zadavatele a pro potřeby klinických studií jednotlivých výzkumných programů. Veřejná zakázka zahrnovala zpracování biologického materiálu, poskytování spotřebního materiálu a žádanek, distribuce laboratorních výsledků a školení pro zdravotnický personál; jednalo se tedy o laboratorní služby v oblasti zdravotnictví.

Zadavatel při vymezení předmětu veřejné zakázky podle hlavního slovníku jednotného klasifikačního systému pro účely veřejných zakázek (CPV) uvedl v oznámení o zahájení zadávacího řízení i v zadávací dokumentaci jako hlavní kód „CPV 71900000“, který se však vztahuje k laboratorním službám v oblasti architektonických, stavebních, technických a inspekčních služeb, nikoli k laboratorním službám ve zdravotnictví.

Úřad s odkazem na přílohu 7 vyhlášky č. 168/2016 Sb., o uveřejňování formulářů konstatoval, že uvedení číselného kódu podle společného slovníku pro veřejné zakázky je povinnou součástí příslušného formuláře pro oznámení zadávacího řízení, přičemž zařazení pod příslušný číselný kód musí odpovídat předmětu veřejné zakázky.

V této souvislosti Úřad dále uvedl, že klasifikace předmětu veřejné zakázky dle CPV kódu slouží ke zjednodušení orientace dodavatelů, a především pak k tomu, aby dodavatelé z různých zemí měli možnost posoudit, zda veřejná zakázka spadá do oboru jejich podnikání. U zahraničních dodavatelů je číselný kód CPV často prvotním a na počátku zadávacího řízení jediným srozumitelným vodítkem v databázi veřejných zakázek. Uvedením nesprávného CPV kódu tak dochází k netransparentnosti zadávacího řízení a diskriminaci (zahraničních) dodavatelů způsobilých se o veřejnou zakázku potenciálně ucházet.

Úřad uzavřel, že zadavatel se použitím zcela nepřiléhavého CPV kódu dopustil přestupku. Při stanovení výměry pokuty zohlednil Úřad jako polehčující okolnost, že předmět veřejné zakázky spadá do kategorie oddílu „85 – Zdravotní a sociální péče“ uvedeného v příloze č. 4 ZZVZ a veřejnou zakázku tedy zadavatel neměl povinnost zadávat v nadlimitním režimu, nýbrž mohl postupovat ve zjednodušeném režimu podle § 129 ZZVZ.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0220/2022/VZ

 změněno (snížena výše pokuty) rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0095/2022/VZ](#)

- **Název VZ:** *Dodávky léčivých přípravků a zdravotnických prostředků*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 12, § 131 odst. 2, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *horizontální spolupráce, pokračující přestupek, rámcová dohoda, vliv na výběr nejhodnější nabídky, zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení*
- **Prejudikatura:** *23 Cdo 936/2012, C-480/06, C-429/19*

Ve správním řízení zahájeném z moci úřední Úřad konstatoval spáchání pokračování v přestupku, když obviněný nedodržel pravidlo pro uzavírání rámcových dohod stanovené v § 131 odst. 2 ZZVZ, neboť rámcové dohody, které byly uzavřeny za účelem zajištění dodávek léčivých přípravků a zdravotnických prostředků, neuzavřel na základě zadávacích řízení, ačkoliv k tomu byl povinen.

Obviněný, který je nemocnicí (příspěvková organizace města), se domníval, že nebyl povinen postupovat v zadávacím řízení, neboť dle jeho názoru byly splněny podmínky horizontální spolupráce dle § 12 ZZVZ (dodavatel je také nemocnicí, státní příspěvkovou organizací).

Úřad však v šetřené věci dospěl k závěru, že o skutečnou spolupráci mezi předmětnými subjekty se nejednalo, jelikož chybělo vynaložení společného úsilí, tj. úsilí obou zúčastněných stran k poskytnutí veřejných služeb lékárenské péče. Společné úsilí obou smluvních stran má dle Úřadu vycházet ze společné strategie partnerů. Ona strategie má být formulována tak, že vytyčuje společné cíle obou veřejných zadavatelů směřujících k zajišťování veřejných potřeb. V posuzovaném případě Úřad v předložených dokumentech takovou strategii nenalezl, tzn. nemohl konstatovat, vzhledem k absenci jejího smluvního zakotvení, že by společná strategie, která je základním kamenem partnerství, na němž má být horizontální spolupráce postavena, byla v šetřené věci přítomna.

Úřad dále doplnil, že pokud obviněný pouze hradí náklady spojené s dodávkami a nevyvíjí žádnou jinou činnost, žádné další úsilí k naplnění veřejných potřeb, nelze o spolupráci ve smyslu podmínky stanovené v § 12 ZZVZ hovořit. Úřad uvedl, že prodej léčiv a zdravotního materiálu je součástí lékárenské péče, která je součástí zdravotní péče, kterou je dodavatel, jakožto nemocnice, pověřen dle zřizovací listiny vykonávat, a kterou u dodavatele zajišťuje nemocniční lékárna, avšak, jak vyplývá např. z výroční zprávy dodavatele, hlavní náplní je zásobování nemocnice a veřejnosti léčivy, zdravotnickým materiálem, laboratorními chemikáliemi a dalším doplňkovým sortimentem. Vytyčeným posláním dodavatele pak není zajišťování léčiv pro ostatní subjekty poskytující zdravotní péči v jeho územní působnosti nebo mimo ni. Nelze tedy považovat za relevantní cíl dodavatele výpomoc obviněnému se zajištěním léčivých přípravků z důvodu chybějící nemocniční lékárny u obviněného. Pokud se jedná o cíle obviněného, vedle zajištění léčiv pro udržení poskytování zdravotní péče, která je obviněnému uložena zřizovací listinou, obviněný uvedl cíl snížit úhrady za léky a zdravotní materiál. Tento cíl lze aprobovat, avšak mj. z důvodu, že není cíl vytyčen u druhého veřejného zadavatele (dodavatele), nelze pouze na základě něj dojít k závěru, že dochází k naplnění podmínky horizontální spolupráce.

Úřad připomněl, že vzhledem ke skutečnosti, že horizontální spolupráce ve smyslu § 12 ZZVZ představuje výjimku z postupu dle ZZVZ, důkazní břemeno v dané situaci leželo na obviněném. Stejně tak Úřad nemohl akceptovat argument obviněného, že postupu podle § 12 ZZVZ mu byl doporučen (aprobován) zřizovatelem, neboť odpovědnost je vždy pouze na zadavateli.

Úřad rovněž konstatoval, že nepopírá, že mezi dotčenými veřejnými zadavateli, resp. obviněným a dodavatelem, probíhá faktická spolupráce, nicméně daný typ spolupráce nelze hodnotit jako spolupráci, která by obsahovala zakotvení vyšších cílů a společné směřování obou subjektů založené na vzájemné výpomoci k naplnění veřejných potřeb. V obecné rovině lze souhlasit, že poskytování zdravotní péče je oběma subjektům společné. Nicméně se jedná o natolik obecný cíl, který by bylo možné nalézt mezi všemi nemocnicemi na území jednoho města, kraje, příp. dokonce i na celém území ČR, neboť vždy by bylo možné najít určité propojení, ať už v překládání pacientů v případě nadměrného vytížení nemocnic, v případě odesílání pacientů na specializovaná pracoviště fakultních nemocnic za účelem vyšetření, která není obviněný schopen zajistit apod.

Z Úřadem zjištěného skutkového stavu vyplynulo, že na základě uzavřených rámcových dohod 1 až 4 obviněný kontinuálně objednával dodávky léčivých přípravků a zdravotnických prostředků, které mu byly dodavatelem průběžně dodávány, přičemž bylo zřejmé, že se jednalo o zboží pravidelně pořizované. Úřad konstatoval, že u dodávek zboží pravidelné povahy se dle zákona uplatní speciální pravidlo, pokud jde o stanovení předpokládané hodnoty, a to v souladu s § 19 odst. 1 ZZVZ. Úřad ověřil z materiálů zaslanych obviněným (faktur a úhrad faktur), že obviněný provedl za 12 měsíců, které předcházely uzavření rámcové dohody 1, tj. od 29. 11. 2018 do 28. 11. 2019, finanční úhrady za léčivé přípravky a zdravotnické prostředky ve výši 16 700 465,50 Kč s DPH, přičemž uhrazená finanční částka bez DPH činila, jak bylo Úřadem dopočítáno z předložených faktur, 15 149 154,40 Kč. I kdyby byla zohledněna úspora ve výši 2,65 milionů korun, které obviněný plánoval dosáhnout, kalkulovaná na základě porovnání předchozích let, i přesto bylo evidentní, že předpokládaná hodnota předmětného plnění přesahuje hranici dvou milionů korun stanovenou pro veřejnou zakázku malého rozsahu v § 27 písm. a) zákona. Současně pak tato přesahuje i limit pro podlimitní veřejnou zakázku. Vzhledem k tomu, že dle § 131 odst. 2 ZZVZ je zadavatel povinen uzavřít rámcovou dohodu na základě zadávacího řízení, které by byl oprávněn použít na veřejnou zakázku obdobného předmětu a předpokládané hodnoty, byl obviněný v šetřeném případě povinen uzavřít rámcovou dohodu pouze na základě některého ze zadávacích řízení určených pro nadlimitní režim.

Úřad konstatoval, že jednotlivé dílčí útoky (uzavření rámcových dohod 1 až 4), které by samy o sobě představovaly samostatné přestupky, s ohledem na naplnění stejné skutkové podstaty [nezadání rámcové dohody v zadávacím řízení dle ZZVZ, tj. přestupek dle § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ], k jejich provedení došlo stejným způsobem (uzavření typově shodných smluv – rámcových dohod), souvisely spolu časově (došlo k nim v závěru roku 2019 a ihned v následujících měsících roku 2020 a fakticky na sebe navazovaly) a jsou spojeny souvislostí v předmětu útoku (týkaly se dodávek léčivých přípravků a zdravotnických prostředků) i z hlediska jejich cíle, resp. jednotného záměru (uzavřít rámcovou dohodu s cílem získat plnění spočívající v zajištění dodávek léčivých přípravků a zdravotnických prostředků s odkazem na § 12 zákona bez provedení zadávacího řízení, tzn. tuto rámcovou dohodu uzavřít přímo s konkrétním, ve všech případech totožným dodavatelem s vyloučením hospodářské soutěže), společně tvoří jeden pokračující přestupek.

Zadavatel svým postupem dle Úřadu zamezil účasti jiných v úvahu přicházejících dodavatelů, čímž zcela vyloučil hospodářskou soutěž o plnění spočívající v dodávkách léčivých přípravků a zdravotnických prostředků.

Předseda Úřadu v druhostupňovém rozhodnutí doplnil, že horizontální spolupráce by měla být spoluprací ve smyslu, že veřejným zadavatelům umožní, aby plnili úkoly ve veřejném zájmu ve spolupráci s jinými veřejnými zadavateli, kteří svým podílem na plnění úkolu v podstatě zastoupí externí dodavatele. Tato spolupráce tedy vyžaduje vyšší zapojení jednotlivých zadavatelů, nemělo by se jednat pouze o vztah, kde jedna strana plní a druhá jí za plnění poskytuje úplatu. Veřejní zadavatelé, kteří horizontálně spolupracují, by měli každý svým aktivním dílem přispívat k naplnění společného

cíle, z něhož budou všichni profitovat. Finanční toky mezi zadavateli by se měly omezovat na náhradu nutných nákladů, neboť z horizontální spolupráce by neměl zadavatelům plynout zisk.

Předseda Úřadu přisvědčil, že v šetřené věci nebylo ničím prokázáno, že by byl zadavateli dohodnut nějaký koncepční „vyšší cíl“ a že by na jeho dosažení oba zadavatelé nějakým způsobem spolupracovali.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0356/2022/VZ

- **Název VZ:** *PC_Dell_3070, PC Dell 3070, pracovní stanice NIS a pracovní stanice PC NIS*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 2 odst. 3, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *informační technologie, předpokládaná hodnota, rozdělení veřejné zakázky, veřejná zakázka malého rozsahu*
- **Prejudikatura:** *8 As 66/2011-74, 1 As 49/2012-33, 4 Ads 123/2013-23, 6 Tdo 1314/2003, 3 Tdo 1134/2010, 1 Afs 106/2012-45, 62 Af 123/2013-85, 1 As 28/2009-62, 6 As 245/2015-33*

V šetřené věci zahájené Úřadem z moci úřední obviněný v souvislosti s veřejnými zakázkami č. 1 až 4 realizovanými jako VZMR vystavil dvěma dodavatelům objednávky na dodávky osobních počítačů. Úřad uvedl, že byť v případě těchto veřejných zakázek nedošlo mezi zadavatelem a dodavatelem k uzavření smlouvy, vystavením předmětných objednávek nepochybně došlo k založení závazkového vztahu mezi zadavatelem a objednatel, neboť z nich jednoznačně vyplýval úmysl zadavatele získat od dodavatele plnění, za něž poskytne dodavateli úplatu. Obviněný tedy v souvislosti s šetřenými veřejnými zakázkami za úplatu získával od dodavatelů jím poptávané plnění, za něž jim zaplatil sjednanou cenu.

Dle Úřadu tak nebylo sporu, že v případě každé z jednotlivých dodávek osobních počítačů na základě objednávek vystavených v souvislosti s veřejnými zakázkami č. 1 až 4 byly naplněny znaky zadání veřejné zakázky ve smyslu § 2 ZZVZ. Dnem zadání každé jednotlivé veřejné zakázky (nebyla-li uzavřena smlouva) je s odkazem na § 1745 OZ datum vystavení příslušné objednávky, neboť tímto dnem fakticky došlo ze strany obviněného k akceptaci nabídky dodavatele podané v poptávkovém řízení. Z charakteru předmětného plnění (tj. osobních počítačů) bylo přitom zřejmé, že jde o veřejné zakázky na dodávky ve smyslu § 14 odst. 1 ZZVZ. Obviněný tedy měl s ohledem na § 19 odst. 1 písm. a) ZZVZ při výpočtu předpokládané hodnoty u jednotlivých veřejných zakázek vycházet z celkové ceny, kterou reálně uhradil za dodávky stejného druhu, tj. za dodávky osobních počítačů během 12 měsíců předcházejících datu zadání konkrétní veřejné zakázky.

Ke každé z těchto veřejných zakázek byl obviněný povinen postupovat v souladu s § 2 odst. 3 zákona, tj. zadat ji v zadávacím řízení dle § 3 zákona nebo postupovat jiným zákonem aprobovaným postupem (např. nejprve uzavřít rámcovou dohodu nebo zavést dynamický nákupní systém a následně zadávat veřejné zakázky v jejich rámci). Toto však obviněný neučinil.

Úřad byl názoru, že shora popsany postup obviněného mohl ovlivnit výběr dodavatele, neboť pořízení osobních počítačů na základě veřejných zakázek č. 1 až 4 zadávaných jako VZMR (tj. bez provedení zadávacího řízení) obviněný zamezil účasti jiných v úvahu přicházejících dodavatelů. Úřad dodal, že i za situace, kdy obviněný uveřejnil výzvy k podání nabídek na profilu zadavatele, čímž fakticky mohl oslovit některé potenciální dodavatele poptávaného plnění, nelze tento postup hodnotit jako postup naplňující znaky účinné soutěže v mezích ZZVZ, tedy formalizovaný proces naplňující požadavky dle § 6 ZZVZ. Za situace, kdy obviněný poptávané plnění vymezené veřejnými zakázkami č. 1 až 4, jež naplňovaly znaky nadlimitních veřejných zakázek, nezadal v některém z v úvahu připadajících druhů zadávacích řízení, se tak vyhnul obsáhlejší povinností pro zadání veřejné zakázky dle ZZVZ, čímž narušil hospodářskou soutěž (ať již potenciálně či reálně).

Úřad doplnil, že aplikace ustanovení § 18 odst. 3 ZZVZ je především možná pouze v situaci, kdy dílčí veřejná zakázka je jednotlivou funkční částí „hlavní“ veřejné zakázky, tzn. jsou zřejmé vzájemné funkční a časové souvislosti mezi těmito plněními. Ve zde šetřeném případě však bylo dovozeno, že jednotlivé

objednávky vystavené v souvislosti s veřejnými zakázkami č. 1 až 4 byly samostatnými veřejnými zakázkami pravidelné povahy dle § 19 zákona, a tedy u nich již nelze z podstaty dovodit, že by mohly tvořit s novou veřejnou zakázkou funkční celek.

V šetřené věci Úřad také nepřisvědčil argumentaci obviněného, že nutnost nákupu počítačů byla vyvolána pandemií covid-19. Obviněný předložil Úřadu doklady související s nákupem osobních počítačů, nicméně z nich nebylo možné spolehlivě dovodit, že předmětné počítače byly pořízeny za účelem vybavení covidových oddělení (pouze u 24 z 403 bylo možné dovodit určitou souvislost s opatřeními vztahujícími se k covidu-19), tj. že by potřeba jejich nákupu byla v plném rozsahu vyvolána mimořádnou nepředvídatelnou okolností spočívající v existenci pandemie. Naopak i s přihlédnutím k předchozí praxi obviněného (předchozí dodávky PC sestav) bylo zjevné, že tento pravidelně odbírá shodné či obdobné počítače kontinuálně a šetřené veřejné zakázky nevybočovaly z běžného pořizování výpočetní techniky.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0615/2022/VZ

- **Název VZ:** *Nákup léků*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 2 odst. 3, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *opakující se nebo trvající plnění, předpokládaná hodnota, uzavření smlouvy, vliv na výběr nejvhodnější nabídky, zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení, znaky veřejné zakázky, zdravotnický materiál a léčiva*
- **Prejudikatura:** *62 Af 35/2012-48, 1 Afs 106/2012-45, 62 Af 123/2013-85, 1 As 28/2009-62, 6 As 245/2015-33*

Úřadem bylo v předmětné věci zahájené z moci úřední konstatováno, že obviněný se dopustil celkem devíti případů pokračování v přestupku nedodržením pravidla pro zadání veřejné zakázky stanoveného v § 2 odst. 3 ZZVZ, když v šetřených obdobích úplatně pořizoval od dodavatelů léčivé přípravky náležitější dle anatomicko-terapeuticko-chemické klasifikace (dále jen „ATC klasifikace“) do konkrétních skupin léčiv.

Úřadem bylo zjištěno, že obviněný v průběhu roku 2018 prostřednictvím nemocniční lékárny vystavoval objednávky na pořízení potřebných léků přímo u jejich dodavatelů, se kterými jednal o množství léků, jejich ceně, možnostech dodání atd. Následně byly dodávky zasílány obviněnému ze skladů jednotlivých dodavatelů. Na základě dodacích listů, tj. podle skutečně dodaných léků, byly poté obviněnému vystaveny jednotlivými dodavateli faktury (daňové doklady), které byly následně v závislosti na době splatnosti obviněným uhrazeny. Je tedy zřejmé, že obviněný léky od jednotlivých dodavatelů pořizoval bez provedení zadávacího řízení či jiného obdobného postupu ve smyslu § 2 odst. 3 ZZVZ. Vzhledem ke skutečnosti, že obviněný neměl (součástí poskytnuté dokumentace nebyly) žádné písemné objednávky či smlouvy, na jejichž základě byly léky dodány, Úřad konstatoval, že za okamžik uzavření smlouvy na jednotlivou veřejnou zakázku (zadání jednotlivé veřejné zakázky) bylo v šetřeném případě, s ohledem na způsob pořizování léků, kdy obviněný dodávky léků objednával prostřednictvím k tomu určeného systému nemocniční lékárny a dodavatelé mu následně léky dodali, nutno považovat okamžik dodání konkrétních léků příslušným dodavatelem obviněnému, a to s ohledem na § 1731 OZ, v souladu se kterým lze objednávku obviněného na dodávku konkrétních léků považovat za návrh na uzavření smlouvy (tj. nabídku), a s ohledem na § 1744 OZ, dle kterého lze považovat za přijetí nabídky dodání konkrétních léků, tj. okamžik, kdy konkrétní dodavatel fakticky poskytl obviněnému plnění.

V šetřeném případě Úřad mj. upozornil na skutečnost, že obviněný je fakultní nemocnicí skládající se celkově z více než 50 různých klinik a oddělení, proto bylo nepochybné, že dotčený nákup léčivých přípravků není nahodilý, jednalo se o léčivé přípravky, které obviněný potřebuje k výkonu své činnosti (komplexní diagnostická, léčebná a ošetrovatelská činnost ústavní, ambulantní, stacionární a komplexní lékárenská činnost) a objednává/nakupuje je opakovaně.

Úřadem bylo zjištěno, že u všech šetřených veřejných zakázek přesahovala jejich předpokládaná hodnota limit dvou milionů korun bez DPH dle § 27 písm. a) ZZVZ pro VZMR na dodávky, jednalo se tak o podlimitní nebo nadlimitní veřejné zakázky, z čehož se podává, že ve vztahu ke každé z těchto veřejných zakázek byl obviněný povinen ji zadat v zadávacím řízení nebo postupovat jiným zákonem aprobovaným postupem (např. nejprve uzavřít rámcovou dohodu nebo zavést dynamický nákupní systém a následně zadávat veřejné zakázky v jejich rámci).

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. [S0608/2022/VZ](#)²

- **Název VZ:** *Dodávky léčivých přípravků*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 2 odst. 3, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *opakující se nebo trvající plnění, pokračující přestupek, předpokládaná hodnota, uzavření smlouvy, vliv na výběr nejvhodnější nabídky, zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení, zdravotnický materiál a léčiva*
- **Prejudikatura:** *62 Af 35/2012-48, 1 Afs 106/2012-45, 62 Af 123/2013-85, 1 As 28/2009-62, 6 As 245/2015-33*

V předmětném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo Úřadem konstatováno, že se zadavatel dopustil pokračování v přestupku, resp. dvou přestupcích tím, že v rozhodných obdobích (od 4. 4. 2018 do 19. 12. 2018, resp. od 4. 1. 2018 do 31. 12. 2018) úplatně pořídil v rámci dodávek léčivé přípravky bez provedení zadávacího řízení nebo jiného možného postupu předvídaného zákonem, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele a že v daném případě byly naplněny znaky zadání veřejné zakázky na dodávku předmětných léčivých přípravků.

Obviněný v šetřené věci v průběhu roku 2018 realizoval nákupy dotčených léčiv prostřednictvím objednávek na pořízení potřebných léků přímo u vybraných dodavatelů. Podle skutečně dodaných léků byly následně obviněnému vystaveny jednotlivými dodavateli faktury (daňové doklady), které byly poté (v závislosti na době splatnosti) obviněným uhrazeny. Bylo tedy zřejmé, že obviněný léky od jednotlivých dodavatelů pořizoval bez provedení zadávacího řízení či jiného obdobného postupu ve smyslu zákona.

S ohledem na způsob pořizování léků obviněným (kdy obviněný dodávky léků pořizoval prostřednictvím objednávek a dodavatelé mu následně léky dodali) a s ohledem na absenci kompletních písemných objednávek či jakýchkoliv písemných smluv bylo v šetřené věci za okamžik uzavření smlouvy na jednotlivou veřejnou zakázku (tj. za okamžik zadání jednotlivé VZ na dodávku léků) nutno považovat okamžik dodání konkrétních léků příslušným dodavatelem obviněnému, a to s ohledem na § 1731 OZ, v souladu se kterým lze objednávku obviněného na dodávku konkrétních léků považovat za návrh na uzavření smlouvy (tj. nabídku), a s ohledem na § 1744 OZ, dle kterého lze považovat za přijetí nabídky dodání konkrétních léků, tj. okamžik, kdy konkrétní dodavatel fakticky poskytl obviněnému plnění.

Úřad konstatoval, že má-li být určitý právní vztah posuzován z hlediska, zda se jedná o veřejnou zakázku, či nikoli, musí být takový právní vztah posuzován jednak materiálně (jeho formální označení je nerozhodné), jednak ve své komplexitě (není rozhodující, zda je založen jedním či vícero právními jednáními jednoho či více subjektů). V případě veřejných zakázek pravidelné povahy se jedná o trvající či pravidelně pořizované dodávky či služby, které zadavatel nakupuje pravidelně a tyto dodávky či služby (nezbytně) potřebuje pro výkon své činnosti.

Vzhledem ke skutečnosti, že obviněný byl a je nemocnicí a jedním z největších zdravotnických zařízení v České republice, jsou nákupy léků dodávkami, o kterých obviněný věděl, že je potřebuje/bude potřebovat pro zajištění léčby svých pacientů, přičemž stav těchto léků musí pravidelně doplňovat, byť nemusí znát jejich přesné množství (záleží na skladbě aktuálně hospitalizovaných pacientů). Dle Úřadu přitom pro posouzení dané věci nebylo podstatné, zda obviněný např. v prvním čtvrtletí roku

² Obdobně bylo rozhodnuto v rámci správních řízení vedených Úřadem pod sp. zn. [S0272/2022/VZ](#) a sp. zn. [S0559/2022/VZ](#)

potřeboval 10 ks balení konkrétního léku a v posledním čtvrtletí roku bude téhož léku potřebovat 150 ks balení, důležité je, že obviněný dané léčivo potřebuje a pořizuje trvale, resp. dlouhodobě bez významných časových prodlev a není žádného sporu, že je pro něj nezbytné ve vztahu k zajištění účelu, pro který byl zadavatel zřízen.

Podle § 16 odst. 1 ZZVZ platí, že zadavatel musí stanovit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky. V § 18 odst. 2 zákona zákonodárce doplnil obecná pravidla pro stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky podle § 16 zákona pro případy veřejných zakázek rozdělených na části, přičemž do předpokládané hodnoty se v takovém případě musí zahrnout hodnota všech plnění, která tvoří jeden funkční celek a jsou zadávána v časové souvislosti. Současně Úřad upozornil, že ve vztahu ke způsobu stanovení předpokládané hodnoty nelze opomíjet ani pravidlo obsažené v § 19 odst. 1 písm. a) zákona, podle kterého se předpokládaná hodnota veřejné zakázky, jejímž předmětem jsou pravidelně pořizované nebo trvající dodávky nebo služby, stanoví jako skutečná cena uhrazená zadavatelem za dodávky nebo služby stejného druhu během předcházejících 12 měsíců nebo předchozího účetního období, které je delší než 12 měsíců, upravená o změny v množství nebo cenách, které lze očekávat během následujících 12 měsíců.

Pro účely předmětného správního řízení Úřad nepřistoupil k výpočtu celkové předpokládané hodnoty daných veřejných zakázek na základě úhrad všech zadavatelem nakupovaných léků spadajících v souladu s jejich zařazením v rámci páté (nejnižší) úrovně ATC klasifikace do stejné skupiny jako šetřené léky za posledních 12 měsíců před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku, jako je tomu zvykem, ale bral v potaz pouze úhrady za nákupy dvou konkrétních léků obviněným za posledních 12 měsíců před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku. Tento postup zvolil Úřad s ohledem na zásadu procesní ekonomie, neboť pro účely šetřeného případu nebylo nezbytné stanovovat celkovou předpokládanou hodnotu šetřených veřejných zakázek, když i na základě výpočtu celkové ceny uhrazené zadavatelem za daný lék, resp. léky za předchozích 12 měsíců (bez DPH) dospěl Úřad k závěrům, že předpokládaná hodnota šetřených veřejných zakázek zcela jistě přesáhla hranici dvou milionů korun stanovenou pro VZMR v § 27 písm. a) ZZVZ, a tedy jakékoliv údaje o dalších nákupech, které by bylo nutné zohlednit prostřednictvím započtení zadavatelem uhrazené ceny do celkové předpokládané hodnoty daných veřejných zakázek, by neměly vliv na závěr Úřadu učiněný v rozhodnutí, resp. příkazu, přičemž další šetření (zahrnující velké množství dokumentů a údajů, jež by bylo nutné vyžádat od obviněného) by nadměrně zatěžovalo obviněného i Úřad.

Úřad v šetřené věci také konstatoval, že pokračováním v přestupku se rozumí jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Aby se jednalo o pokračování v přestupku, musí být všechny podmínky uvedené v § 7 zákona o přestupcích splněny kumulativně, neboť každá z těchto podmínek tvoří nedílnou součást závěru o pokračování protiprávního jednání více útoky.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0065/2023/VZ³

- **Název VZ:** *Nákup spotřebního materiálu*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 2 odst. 3, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *definice veřejné zakázky, omezení hospodářské soutěže, omezení okruhu dodavatelů, předpokládaná hodnota, zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení, zdravotnické vybavení, zdravotnický materiál a léčiva*
- **Prejudikatura:** *62 Af 15/2015-224, 62 Af 35/2012-48, 1 Afs 106/2012-45, 1 Afs 20/2008-152, 62 Af 123/2013-85, 1 As 28/2009-62, 6 As 245/2016-33*

V předmětném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo konstatováno pokračování v přestupku tím, že obviněný úplatně pořizoval od dodavatele spotřební materiál používaný ve zdravotnictví bez provedení zadávacího řízení, ačkoliv k tomu byl povinen.

Úřad připomněl základní definiční znaky veřejné zakázky – existence smluvního vztahu mezi zadavatelem a dodavatelem, předmětem plnění jsou dodávky, služby nebo stavební práce, zadavatel požaduje získání plnění veřejné zakázky, dodavatel poskytuje plnění veřejné zakázky, dodavatel za poskytnuté plnění požaduje úplatu, zadavatel za poskytnutí plnění realizuje úplatu. Má-li být určitý právní vztah posuzován z hlediska, zda se jedná o veřejnou zakázku, či nikoli, musí být takový právní vztah posuzován jednak materiálně (jeho formální označení je nerozhodné), jednak ve své komplexitě (není rozhodující, zda je založen jedním či vícero právními jednáními jednoho či více subjektů).

Obviněný, jak Úřad zjistil, uzavřel dne 6. 2. 2018 rámcovou dohodu na dobu plnění čtyř let od uveřejnění v registru smluv. Předmětná rámcová dohoda byla uzavřena na základě zadávacího řízení zahájeného dne 9. 10. 2017, přičemž předpokládaná hodnota veřejných zakázek uzavřených na základě rámcové dohody byla v oznámení o zahájení zadávacího řízení stanovena na 8 310 320 Kč bez DPH za celé čtyři roky plnění, tj. 2 077 580 Kč bez DPH za rok. Obviněný však za období od 1. 1. 2018 do 7. 2. 2018, tj. od začátku šetřeného období do účinnosti rámcové dohody ze dne 6. 2. 2018 objednal VALATEX – ROLE v celkové hodnotě 315 810 Kč včetně DPH (261 000 Kč bez DPH). Úřad má za to, že v případě, kdy obviněný v době zahájení zadávacího řízení (tj. v říjnu roku 2017) stanovil předpokládanou hodnotu veřejných zakázek uzavřených na základě rámcové dohody v souladu se zákonem (tj. jako skutečně uhrazenou cenu za dodávky stejného druhu během předcházejících 12 měsíců, upravenou o změny v množství nebo cenách, které lze v následujících 12 měsících očekávat) na 2 077 580 Kč bez DPH za rok, musel si být vědom skutečnosti, že i v případě každého jednotlivého nákupu, který naplňuje znak zadání veřejné zakázky, předpokládaná hodnota přesáhne hranici dvou milionů korun bez DPH, a tedy, že se nejedná o veřejné zakázky malého rozsahu, ale o podlimitní či nadlimitní veřejné zakázky a s tímto vědomím měl postupovat v souladu s § 2 odst. 3 zákona, což však neučinil.

³ Obdobně bylo rozhodnuto v rámci správních řízení vedených Úřadem např. pod sp. zn. [S0197/2023/VZ](#), sp. zn. [S0532/2022/VZ](#) (potvrzené [R0042/2023/VZ](#)), sp. zn. [S0504/2023/VZ](#), sp. zn. [S0554/2023/VZ](#), sp. zn. [S0563/2023/VZ](#) a sp. zn. [S0805/2023/VZ](#).

Úřad připomněl, že hlavním účelem ZZVZ je zajištění soutěžního prostředí při zadávání veřejných zakázek s cílem dosáhnout hospodárného nakládání s veřejnými prostředky. Co možná nejširší hospodářské soutěže v právě uvedeném smyslu pak zákon dosahuje stanovením povinnosti osobám v postavení zadavatele zadávat veřejné zakázky ve formalizovaném zadávacím řízení, ve kterém je kladen důraz zejména na jeho transparentní provedení. Má-li být naplněn hlavní účel zákona, musí zadavatelé postupovat dle § 2 odst. 3 zákona a – nestanoví-li zákon výslovně jinak (např. v případě výjimek dle § 29 zákona) – použít pro zadání veřejné zakázky některý z druhů zadávacího řízení dle § 3 zákona, zásadně tedy řízení otevřené nebo užší.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0112/2023/VZ

- **Název VZ:** *Pořízení zdravotnického materiálu*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 2 odst. 3, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení, zdravotnický materiál a léčiva*
- **Prejudikatura:** *1 Afs 106/2012-45, 62 Af 123/2013-85, 1 As 28/2009-62, 6 As 245/2015-33*

V šetřeném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo Úřadem konstatováno spáchání několika přestupků obviněným tím, že úplatně pořizoval zdravotnický materiál – „ZAVADĚČ SET ANGIODYN 501XXXX“, „TRIMA ACCEL“, „Mepilex Lite 20x50 cm“, „POL 5.5 TI DEROTATION PLUG“ a „FJRFJR frakturní svorka“ – bez provedení zadávacího řízení či jiného možného postupu předvídaného v § 2 odst. 3 zákona, ačkoliv se dle předpokládané hodnoty jednalo o podlimitní nebo nadlimitní veřejné zakázky.

Dle Úřadu nebylo v předmětné věci sporu, že v případě jednotlivých dodávek byly naplněny znaky zadání veřejné zakázky. Obviněný za úplatu od dodavatelů získával jím poptávané plnění, tj. zdravotnický materiál, je tedy zřejmé, že obviněný a konkrétní dodavatelé mezi sebou zřídili závazek, resp. závazky, na základě něhož (nichž) dodavatel/é obviněnému poskytoval/i plnění v podobě dodávek zdravotnického materiálu a obviněný za poskytnuté plnění zaplatil sjednanou cenu.

Úřad uvedl, že plnění poskytnutá obviněnému v rozhodném období představují veřejné zakázky, jejichž předmětem byly pravidelně pořizované dodávky konkrétního zdravotnického materiálu, kdy datem zadání veřejné zakázky bylo s ohledem na specifika projednávané věci vždy datum dodání předmětného zboží [smlouva na veřejnou zakázku, resp. její zadání nemusí být zachyceno v rámci (jednoho) „standardizovaného“ dokumentu, ale projevy vůle zadavatele a dodavatele směřující k jejímu uzavření mohou být obsaženy v různých dokumentech; typicky může jít o objednávku zadavatele a její akceptaci ze strany dodavatele]. Jak totiž stanoví § 1744 občanského zákoníku, s přihlédnutím k obsahu nabídky nebo k praxi, kterou strany mezi sebou zavedly, nebo je-li to obvyklé, může osoba, které je nabídka určena, nabídku přijmout tak, že se podle ní zachová, zejména poskytnou-li nebo přijme-li plnění. Přijetí nabídky je účinné v okamžiku, kdy k jednání došlo, došlo-li k němu včas. Smlouva je pak dle ustanovení § 1745 občanského zákoníku uzavřena okamžikem, kdy přijetí nabídky nabývá účinnosti. Úřad doplnil, že v šetřeném případě se tak jednalo o jednotlivé veřejné zakázky, jejichž předmětem jsou pravidelně pořizované dodávky ve smyslu § 14 odst. 1 zákona.

Úřad dále s ohledem na § 19 odst. 1 písm. a) zákona provedl výpočet předpokládané hodnoty u jednotlivých veřejných zakázek, přičemž při tomto výpočtu vycházel z ceny, kterou obviněný uhradil za dodávky konkrétního zdravotnického materiálu během 12 měsíců předcházejících zadání každé jednotlivé veřejné zakázky. Ve vztahu ke každé jednotlivé (zadané) veřejné zakázce tak Úřad pro účely stanovení předpokládané hodnoty sečetl částky (bez DPH), které obviněný uhradil za tyto dodávky za 12 měsíců předcházejících datu zadání příslušné veřejné zakázky (bylo-li datum zadání veřejné zakázky např. 2. 3. 2018, pak pro stanovení předpokládané hodnoty této veřejné zakázky Úřad sečetl všechny platby uhrazené v období od 2. 3. 2017 do 1. 3. 2018).

Úřad rovněž konstatoval, že v šetřeném případě je obviněný fakultní nemocnicí skládající se celkově z více než 50 různých klinik a oddělení, je tak nepochybné, že dotčený nákup zdravotnického materiálu nebyl nahodilý, jednalo se o zdravotnické produkty, které obviněný potřebuje k výkonu své činnosti (komplexní diagnostická, léčebná a ošetrovatelská činnost ústavní, ambulantní, stacionární a komplexní lékárenská činnost) a objednává/nakupuje je opakovaně, resp. dlouhodobě

bez významných časových prodlev a není žádného sporu o tom, že je pro něj nezbytný ve vztahu k zajištění účelu, pro který byl obviněný zřízen.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0157/2023/VZ

- **Název VZ:** *Nákup zdravotnického materiálu J&J NaviStar Cool 7,5F D-katetr / J&J NaviStar Cool 7,5F F-katetr*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 2 odst. 3, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *vliv na výběr nejvhodnější nabídky, zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení, zdravotnický materiál a léčiva*
- **Prejudikatura:** *62 Af 35/2012-48*

V šetřeném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo Úřadem konstatováno, že se obviněný dopustil pokračování v přestupku tím, že od dodavatele úplatně pořizoval zdravotnický materiál, aniž by tak učinil v zadávacím řízení.

Součástí dokumentace o šetřeném zadávacím řízení nebyly žádné písemné objednávky či smlouvy, na jejichž základě by byly obviněnému dodány ablační katetry (které byly předmětem plnění). S ohledem na uvedené a způsob, jakým obviněný poptávané zboží pořizoval (objednání u dodavatele a následné dodání zboží tímto dodavatelem) Úřad konstatoval, že v šetřené věci byl okamžikem zadání jednotlivých veřejných zakázek okamžikem dodání katetrů, a to s ohledem na § 1731 OZ, v souladu se kterým lze objednávku obviněného na dodávku konkrétního zboží považovat za návrh na uzavření smlouvy (tj. nabídku), a s ohledem na § 1744 občanského zákoníku, dle kterého lze považovat za přijetí nabídky dodání konkrétního zboží, tj. okamžik, kdy dodavatel fakticky poskytl obviněnému plnění.

V šetřeném případě byl obviněný fakultní nemocnicí skládající se celkově z více než 50 různých klinik a oddělení včetně interní kardiologické kliniky, které byly katetry předávány. Dotčený nákup zdravotnického materiálu, tj. ablačních katetrů nebyl nahodilý, neboť se jedná o materiál užívaný pravidelně pro vyšetření či léčbu arytmie. Obviněný jednoznačně ablační katetry potřebuje k výkonu své činnosti (komplexní diagnostická, léčebná a ošetrovatelská činnost ústavní, ambulantní, stacionární a komplexní lékárenská činnost) a objednáva/nakupuje je opakovaně. Dle Úřadu přitom pro posouzení věci nebylo podstatné, zda obviněný potřebuje objednávat předmětné zboží ve stejném množství po celý rok, důležité je, že obviněný zboží potřebuje a pořizuje je trvale, resp. dlouhodobě bez významných časových prodlev a nebylo tedy žádného sporu o nezbytnosti katetrů ve vztahu k zajištění účelu, pro který byl obviněný zřízen.

Úřad konstatoval, že obviněný byl povinen postupovat dle § 2 odst. 3 zákona, tj. zakázku zadat v zadávacím řízení dle § 3 zákona nebo postupovat jiným zákonem aprobovaným postupem (např. nejprve uzavřít rámcovou dohodu nebo zavést dynamický nákupní systém a následně zadávat veřejné zakázky v jejich rámci). Vzhledem k tomu, že obviněný tak neučinil, a jeho postup tedy mohl mít vliv na výběr dodavatele, neboť nelze vyloučit, že v případě postupu dle zákona mohl obviněný obdržet od jiného dodavatele výhodnější nabídku, nebylo pochyb, že jednání obviněného naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0550/2022/VZ

➡ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0021/2023/VZ](#)

- **Název VZ:** *Dodávky léčiv, zdravotnického materiálů a produktů krevní banky*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 12, § 131 odst. 2, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ, § 95 přestupkového zákona*
- **Klíčová slova:** *horizontální spolupráce, rámcová dohoda, zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení, zdravotnický materiál a léčiva*
- **Prejudikatura:** *C-429/19, 62 Af 123/2013-85, 1 As 28/2009-62, 6 As 245/2015-33*

V předmětném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo Úřadem konstatováno spáchání přestupku obviněným, když rámcovou dohodu, jejímž předmětem bylo zajištění dodávek léčiv, zdravotnického materiálu a produktů krevní banky, neuzavřel na základě zadávacího řízení, přestože k tomu byl povinen.

Obviněný, který je poskytovatelem vysoce specializované zdravotní péče, uzavřel rámcovou dohodu o dodávkách léčiv, zdravotnického materiálu a produktů krevní banky s fakultní nemocnicí, přičemž mj. argumentoval, že se jednalo o horizontální spolupráci, tedy nejednalo se o zadání veřejné zakázky ve smyslu ZZVZ. Úřad však konstatoval, že rámcová dohoda uzavřená mezi obviněným a konkrétní fakultní nemocnicí nepředstavovala smlouvu o skutečné spolupráci. Dle Úřadu se o skutečnou spolupráci mezi předmětnými subjekty nejednalo, jelikož chybělo vynaložení společného úsilí, tj. úsilí obou zúčastněných stran k poskytnutí veřejných služeb lékárenské péče. Společné úsilí obou smluvních stran má totiž vycházet ze společné strategie partnerů. Ona strategie má být formulována vytýčením společných cílů obou veřejných zadavatelů směřujících k zajišťování veřejných potřeb, a tyto cíle mají být naplněny prostřednictvím aktivního přispění každé ze smluvních stran. V posuzovaném případě Úřad takovou strategii nenalezl. Úřad konstatoval, že tedy reálně k vytvoření oné strategie nedošlo, a proto ani nedochází ke spolupráci takové úrovně, že by mohlo jít o horizontální spolupráci; za spolupráci, jež by mohla být horizontální spoluprací, přitom Úřad považuje spolupráci, v jejímž rámci každý z veřejných zadavatelů aktivně poskytuje určité plnění, a tato plnění v souhrnu vedou k naplnění společného cíle (tzn. spolupráci nad rámec spolupráce v rovině kupující – prodávající).

Současně Úřad poukázal na skutečnost, že jediný přínos obviněného, který byl v dané věci přítomen, bylo hrazení nákladů. Úřad ověřil, že obviněný kromě nákladů na pořízení léčiv, zdravotnického materiálu a produktů krevní banky měl dle pravidel obsažených v rámcové dohodě fakultní nemocnici hradit ve vztahu k léčivům a zdravotnickému materiálu rovněž náklady spojené s realizací dodávek zboží, v důsledku čehož docházelo jednak k navýšení kupní ceny o 5 % a jednak měl obviněný hradit paušální částku ve výši 97 361 Kč ročně. Dle vyjádření obviněného navýšení kupní ceny nepředstavovalo marži, ale úhradu nutně vynaložených nákladů, které fakultní nemocnici s dodávkou léčiv a zdravotnického materiálu vznikají. Úřad však konstatoval, že ve světle evropské judikatury je i hrazení nákladů tím, co do jisté míry indikuje přítomnost veřejné zakázky, a nikoliv horizontální spolupráce. Pokud obviněný pouze hradí náklady spojené s dodávkami a nevyvíjí žádnou jinou činnost, žádné další úsilí k naplnění veřejných potřeb, nelze hovořit o spolupráci ve smyslu podmínky pro horizontální spolupráci dle ZZVZ. Z pohledu Úřadu by musely smluvní strany založit svou spolupráci způsobem, aby byl zřejmý i určitý přínos ze strany obviněného pro dotčenou fakultní nemocnici, resp. pro veřejné potřeby, které je tato povinna zajišťovat. Takovým přínosem pak není hrazení nákladů, které fakultní nemocnici v souvislosti s dodávkami vznikají. Z podmínek vyplývá, že mají být vytýčeny společné cíle směřující k zajišťování veřejných potřeb, které mají tyto veřejní zadavatelé zajišťovat.

Dle Úřadu byl smluvní vztah mezi dotčenými veřejnými zadavateli fakticky rámcovou dohodou, na jejímž základě byly následně uzavírány prováděcí smlouvy. Na základě těchto smluv pak bylo zboží dodáváno obviněnému. Navázaný smluvní vztah není spoluprací ve smyslu první podmínky horizontální spolupráce.

Úřad konstatoval, že žádná z uzavřených smluv ani všechny ve svém souhrnu nepředstavují zastřešující strategický dokument, z něhož by vyplývalo, že se obviněný a dotčená fakultní nemocnice zavázali spolupracovat v širším měřítku a že součástí této širší spolupráce je mj. zajišťování dodávek léčiv, zdravotnického materiálu a produktů krevní banky pro obviněného. Úřad uzavřel, že prostřednictvím šetřených smluv proto nedošlo k založení spolupráce ve smyslu § 12 zákona, tj. spolupráce za účelem dosahování společných cílů směřujících k zajištění veřejných potřeb.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0120/2023/VZ

- **Název VZ:** *Supervizní péče pro nemocniční informační systém*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 2 odst. 3, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *exkluzivita, informační technologie, ochrana výhradních práv, pokračující přestupek, vliv na výběr nejvhodnější nabídky, výhradní právo, zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení*
- **Prejudikatura:** *62 Af 95/2013-74, 3 As 60/2020-64, 10 As 120/2021-48, 30 Af 19/2019-115*

V šetřeném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo konstatováno spáchání přestupku tím, že obviněný v období od 5. 4. 2017 do 11. 7. 2022 opakovaně pořizoval prostřednictvím objednávek služby supervizní péče o nemocniční informační systém přímo u konkrétního dodavatele, tj. bez provedení zadávacího řízení.

Ve vztahu k posouzení povahy pořizovaného předmětu plnění Úřad uvedl, že obviněný je významným poskytovatelem zdravotních služeb v České republice, který poskytuje základní, specializovanou a vysoce specializovanou zdravotní péči a služby v lékařských oborech, a to formou ambulantní a lůžkové péče pro děti i dospělé pacienty. Sám obviněný sdělil, že za účelem zajištění poskytování zdravotní péče (tj. jeho základního poslání) musí zajistit kontinuitu a funkčnost svého nemocničního informačního systému (a tedy i zajistit služby péče o jeho řádné fungování). S ohledem na charakter plnění a předmět činnosti obviněného (poskytovatel zdravotních služeb) bylo dle Úřadu nepochybné, že se v případě plnění supervizní péče o nemocniční informační systém jedná o plnění nedílně spjaté s každodenním výkonem činnosti obviněného. Z podkladů bylo zřejmé, že obviněný služby supervizní péče o nemocniční informační systém pořizoval v letech 2017–2022 (a i v předchozím období) pravidelně a kontinuálně. Úřad tedy konstatoval, že obviněný měl při výpočtu předpokládané hodnoty u jednotlivých zakázek vycházet z celkové ceny, kterou reálně uhradil za služby stejného druhu za 12 měsíců předcházejících datu zadání konkrétní veřejné zakázky, přičemž takto vypočtená předpokládaná hodnota přesáhla dva miliony korun bez DPH.

Úřad se zabýval také argumentem obviněného, že ve vztahu k šetřeným veřejným zakázkám byly splněny podmínky pro užití jednacích řízení bez uveřejnění. Pokud by tomu tak bylo a obviněný by byl oprávněn zadat dané zakázky přímo tomuto jednomu konkrétnímu dodavateli, pak by nebylo v šetřeném případě možné reálně dovozovat potencialitu vlivu na výběr dodavatele.

Úřad však konstatoval, že podmínky pro použití jednacích řízení bez uveřejnění v šetřeném případě nebyly naplněny, neboť důvod ochrany výhradních práv jednoho konkrétního dodavatele způsobil sám obviněný v důsledku svého předchozího vědomého postupu při uzavření smlouvy v roce 1996 na dodávku nemocničního informačního systému, přičemž obviněný negativní následky stavu exkluzivity dodavatele dále prohluboval prostřednictvím všech navazujících smluv uzavřených na rozšíření či jinou úpravu nemocničního systému a zajištění supervizní péče o předmětný nemocniční informační systém.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0166/2023/VZ

 potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0069/2023/VZ](#)

- **Název VZ:** *Požizování léčivých přípravků*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 2 odst. 3, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *dodávky pravidelné povahy, předpokládaná hodnota, zdravotnický materiál a léčiva*
- **Prejudikatura:** *1 Afs 106/2012-45, 62 Af 123/2013-85, 1 As 28/2009-62*

V šetřeném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo Úřadem konstatováno, že se obviněný ve dvou případech dopustil pokračování v přestupku, když úplatně pořizoval léčivé přípravky bez provedení zadávacího řízení nebo jiného možného postupu předvídaného v § 2 odst. 3 ZZVZ.

Úřad mj. zjistil, že obviněný na základě objednávek pravidelně pořizoval léčivý přípravek AVASTIN. Ve vztahu k posouzení povahy pořizovaného plnění Úřad uvedl, že obviněný patří k největším zdravotnickým zařízením v České republice, které poskytuje základní, specializovanou a vysoce specializovanou zdravotní péči a služby v lékařských oborech formou ambulantní a lůžkové péče pro děti, dospělé a seniory. Současně je obviněný jedním z Komplexních onkologických center v České republice provádějící komplexní multidisciplinární léčbu nádorových onemocnění, přičemž léčivý přípravek AVASTIN se používá zejména k léčbě pacientů s metastazujícím karcinomem tlustého střeva nebo rekta. Úřad tedy konstatoval, že pořizování předmětného léčivého přípravku v rozhodném období nepředstavovalo nahodilé nákupy, ale šlo o léky, o kterých obviněný věděl, že je potřebuje/bude potřebovat pro zajištění léčby svých pacientů, musí tedy pravidelně doplňovat stav tohoto léčiva, byť nemusí znát přesné množství. Dle Úřadu přitom pro posouzení věci nebylo podstatné, zda obviněný např. v prvním čtvrtletí roku potřebuje 10 ks balení konkrétního léku a v posledním čtvrtletí roku bude téhož léku potřebovat 150 ks balení, důležité je, že obviněný léčivý přípravek AVASTIN potřebuje a pořizuje trvale, resp. dlouhodobě bez významných časových prodlev a není žádného sporu o tom, že jsou pro něj nezbytné ve vztahu k zajištění účelu, pro který byl obviněný zřízen.

Na základě podkladů zaslaných obviněným Úřad učinil vlastní výpočet předpokládané hodnoty u jednotlivých zakázek (objednávek) a u všech zjistil, že předpokládaná hodnota přesahuje limit pro veřejnou zakázku malého rozsahu.

Úřad se neztotožnil s tvrzením obviněného, že v daném případě neexistuje hospodářská soutěž a byly tak naplněny důvody pro použití jednacímho řízení bez uveřejnění dle § 63 odst. 3 písm. b) zákona, neboť mj. z vyjádření Státního ústavu pro kontrolu léčiv vyplynulo, že v rozhodném období distribuovalo léčivý přípravek AVASTIN osm distributorů.

Obdobně Úřad rozhodl v případě opakovaného pořizování léčivého přípravku IOMERON, který se používá k diagnostickým účelům. Speciální barvivo (kontrastní látka) blokující rentgenové paprsky bezesporu obviněný taktéž potřebuje k zajištění léčby svých pacientů. Ani v tomto případě nebylo podstatné, jak bude potřeba léčiva rozdělena v průběhu roku. Rovněž úhrady za toto léčivo za 12 měsíců předcházejících datu zadání konkrétní veřejné zakázky překročily limit dvou milionů korun bez DPH pro veřejné zakázky malého rozsahu, přičemž ani přípravek IOMERON neměl v rozhodné době výhradního distributora, neboť dle vyjádření Státního ústavu pro kontrolu léčiv bylo těchto distributorů hned devět.

Předseda Úřadu se ztotožnil se závěry prvního stupně; mj. uvedl, že ačkoliv zákon výslovně nevylučuje současnou aplikaci § 18 a § 19 ZZVZ, v posuzované věci tato dvě ustanovení kombinovat nelze. Nelze tedy například ani zadávat zakázku pravidelné povahy v rámci zakázky rozdělené na části v režimu § 18 odst. 3 zákona, jak uváděl obviněný.

Předseda Úřadu dodal, že eliminaci právních rizik spojených se zadáváním veřejných zakázek na léčivé přípravky může přinést postup zadavatele spočívající v zavedení a komplexním využívání dynamického nákupního systému, který představuje nejotevřenější, nejflexibilnější, nejdélhodobější a nejvíce elektronizovaný postup, jaký zákon zná. Rovněž je možné zavedení více dynamických nákupních systémů, případně kombinovat nákup léků v rámci dynamického nákupního systému s nákupem na základě „klasických“ separátních zadávacích řízení, ve kterých by případně byly uzavírány i rámcové dohody.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0093/2023/VZ

- **Název VZ:** *Výměna oken budov v areálu Fakultní nemocnice Bulovka*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 2 odst. 3, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *rozdělení veřejné zakázky, souvislost plnění, veřejná zakázka na stavební práce, zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení*
- **Prejudikatura:** *62 Af 123/2013-85, 62 Af 44/2010, 62 Af 68/2011-50, 62 Ca 44/2009-75, 7 As 211/2015-31, 31 Af 86/2016-61, 6 As 245/2015-33, 1 As 27/2008-67*

Souvisí se sp. zn. S0193/2023/VZ

Úřad v předmětném správním řízení zahájeném z moci úřední konstatoval spáchání přestupku obviněným tím, že výměnu oken realizovanou na základě několika objednávek nezadal v zadávacím řízení dle zákona, přestože se jednalo o podlimitní veřejnou zakázku na stavební práce.

Úřad v šetřené věci posuzoval, zda plnění poskytnutá na základě jednotlivých objednávek spolu souvisí z hlediska časového, resp. zda spolu tvoří funkční celek, který v sobě zahrnuje věcnou, místní a technologickou souvislost. Úřad se zabýval skutečností, zda se v případě výměny oken v různých budovách areálu fakultní nemocnice jedná o plnění, která byla zadávána v časové souvislosti a tvoří jeden funkční celek, a to s přihlédnutím ke skutečnosti, zda obviněný v roli zadavatele mohl potřebu jednotlivých plnění dopředu předvídat. V tomto směru Úřad zohledňoval další možné relevantní okolnosti, zejména otázku záměru zadavatele či známky nahodilosti jednotlivých veřejných zakázek.

V souvislosti s časovou souvislostí Úřad zdůraznil, že na ni nelze pohlížet mechanicky a určit pevné hranice, kdy určitý počet dnů/týdnů/měsíců je chápán jako časová souvislost a cokoliv nad tuto hranici již lze označit jako časově nesouvisející plnění; každý případ je specifický, a proto se časová souvislost musí zkoumat individuálně. Úřad v šetřené věci zjistil, že obviněný zahájil postup k zadání jednotlivých zakázek v rozmezí téměř osmi měsíců a ve stejném rozmezí uzavřel i objednávky na předmětné veřejné zakázky. Současně bylo možné mezi všemi deseti zakázkami s určitostí vysledovat jasné souvislosti, neboť si jich obviněný byl, resp. měl být vědom, na základě objednaných pasportů k budovám – vyplýval z nich velmi špatný až havarijní stav oken a jako řešení byla navrhována výměna oken za nová – přičemž zahájení kroků k zadání zakázek na výměnu oken přímo navazovalo právě na výsledky zpracovaných pasportů. Záměr společného řešení výměny oken vyplýval také z obsahu objednávky, kterou obviněný objednal podrobné posouzení stavu výplní otvorů oken či dveří dle požadavku nemocnice v jednotlivých pavilonech. Časová souvislost byla dle Úřadu v šetřené věci zdůrazněna faktem, že všechny zakázky byly zadány v jednom kalendářním roce.

Úřad rovněž zjistil, že ze zpracovaných pasportů bylo možné jednoznačně dovodit, že předpokládaná hodnota byla nad finančním limitem pro veřejné zakázky malého rozsahu, přičemž celková smluvní cena činila 24 662 308 Kč bez DPH.

Úřad posoudil rovněž místní souvislost. Úřad mj. poznamenal, že rozhodné mohou být, vedle prosté vzdálenosti mezi místy plnění, také okolnosti týkající se předmětu plnění, subjektu zadavatele, budoucí funkce výsledků plnění, eventuálních objektivních překážek mezi místy plnění atd. Vzdálenost jednotlivých budov nemocnice dle Úřadu nezakládá oprávnění obviněného poptávat jednotlivá plnění samostatně v rámci jednotlivých zakázek malého rozsahu. Dle Úřadu také není relevantním argument obviněného, že práce nebylo možné provést najednou jediným dodavatelem, jelikož by si to vyžádalo uzavření několika budov a zastavení provozu na odděleních na delší časové období. K uvedenému Úřad konstatoval, že nelze vyloučit např. možnost, kdy by obviněný v jednom okamžiku zadával několik částí

jedné veřejné zakázky každou s jiným počátkem plnění či odlišnými dodavateli, a to tak, aby na sebe například navazovaly. Úřad rovněž připomněl, že zadavatel je oprávněn rozdělit předmět veřejné zakázky na části a zadávat je jednotlivě, avšak v režimu/zadávacím řízení odpovídajícím celkové předpokládané hodnotě všech těchto částí.

Úřad dále konstatoval, že mezi jednotlivými zakázkami byl i věcný charakter plnění, resp. věcná souvislost, kdy předmětem všech objednávek byla výroba a instalace výplní otvorů budov (výměna oken). Na základě jednotné objednávky pasportů bylo zřejmé, že obviněný směřoval jak k zjištění stavu výplní oken v dotčených budovách areálu nemocnice, tak k obnově výplní otvorů budov.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. [S0527/2023/VZ](#)⁴

- **Název VZ:** *nákup zdravotnického materiálu*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 2 odst. 3, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *opakující se nebo trvajících plnění, zdravotnický materiál a léčiva*
- **Prejudikatura:** *1 Afs 106/2012-45, 6 As 245/2015-33*

V šetřeném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo konstatováno, že se obviněný dopustil pokračování v přestupcích tím, že úplatně pořizoval lékové koronární stenty (dva různé typy od dvou dodavatelů) bez provedení zadávacího řízení či jiného možného postupu předvídaného v § 2 odst. 3 ZZVZ.

Pro posouzení věci bylo dle Úřadu podstatné, že obviněný je fakultní nemocnicí a příslušný zdravotnický materiál, který byl předmětem plnění, potřebuje a pořizuje trvale, tj. dlouhodobě bez významných časových prodlev. Rovněž bylo Úřadem ověřeno, že ani jeden z dodavatelů, od kterých obviněný lékové koronární stenty pořizoval, nebyl výhradním distributorem, tj. v obou případech existovala hospodářská soutěž, která byla jednáním obviněného narušena.

Z výpočtů provedených Úřadem vyplynulo, že u všech veřejných zakázek, resp. objednávek přesahovala jejich předpokládaná hodnota [určená postupem dle § 19 odst. 1 písm. a) zákona] limit pro veřejnou zakázku malého rozsahu na dodávky, z čehož se podává, že byl zadavatel povinen postupovat v zadávacím řízení či jiným zákonem aprobovaným způsobem.

⁴ Obdobně bylo Úřadem rozhodnuto např. v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. [S0188/2023/VZ](#)

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. [S0803/2023/VZ](#)⁵

Nákup zdravotnického materiálu bez zadávacího řízení

- **Název VZ:** *nákup zdravotnického materiálu bez zadávacího řízení*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 2 odst. 3, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *opakující se nebo trvající plnění, předpokládaná hodnota, vliv na výběr nejvhodnější nabídky, zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení, zdravotnický materiál a léčiva*
- **Prejudikatura:** *1 Afs 106/2012-45, 6 As 245/2015-33, 1 As 28/2009-62*

V šetřeném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo Úřadem konstatováno, že se obviněný dopustil pokračování přestupku tím, že úplatně pořizoval zdravotnický materiál bez provedení zadávacího řízení nebo jiného možného postupu předvídaného v § 2 odst. 3 ZZVZ.

Obviněný uváděl, že důvodem pro vystavení objednávek před uzavřením smlouvy v řádném zadávacím řízení byla technická jedinečnost výrobku a zároveň krajně naléhavý případ. Obviněný byl tedy přesvědčen, že byl v daném případě z uvedených důvodů oprávněn pořídit defibrilátory pro konkrétní pacienty na základě objednávek výrobcí zdravotnického materiálu, vystavených v návaznosti na potřeby těchto pacientů, a že důvody, které jej k tomuto postupu vedly naplňují důvody pro použití jednacích řízení bez uveřejnění uvedené v § 63 odst. 3 písm. b) ZZVZ. Dle obviněného se zároveň jednalo o zdravotnický materiál pořizovaný v akutních případech pro konkrétního pacienta, který je ohrožen na životě, přičemž tuto okolnost obviněný dle svého vyjádření nemohl předem předvídat a ani ji nezpůsobil a zároveň je dle něj zřejmé, že v těchto akutních případech není možné dodržet lhůty pro provedení standardního zadávacího řízení.

Úřad v šetřené věci zjistil, že obviněný v rozhodném období pořídil od dodavatele defibrilátory v celkové hodnotě 7 960 000 Kč bez DPH, přičemž úhrady za tento materiál za 12 měsíců předcházejících zadání veřejné zakázky rovněž přesahovaly limit pro veřejné zakázky malého rozsahu. Dále Úřad uvedl, že obviněný je největším zdravotnickým zařízením v České republice, které poskytuje základní, specializovanou a vysoce specializovanou zdravotní péči, přičemž má zároveň status komplexního kardiovaskulárního centra a je tak nepochybné, že dotčený nákup defibrilátorů nebyl nahodilý, když se jedná o zdravotnický materiál, který obviněný potřebuje k výkonu své činnosti (poskytování zdravotní péče mj. o pacienty s onemocněními srdce a cév) a objednává je opakovaně. Jednotlivá plnění (dodávky defibrilátorů) přitom představují veřejné zakázky, jejichž předmětem plnění jsou právě pravidelně pořizované dodávky příslušného zdravotnického materiálu, a jedná se tak o veřejné zakázky na dodávky ve smyslu § 14 odst. 1 zákona. Dle Úřadu bylo tedy pro posouzení věci podstatné, že obviněný zdravotnický materiál potřebuje a pořizuje trvale, resp. dlouhodobě bez významných časových prodlev a není žádného sporu, že je pro něj nezbytné ve vztahu k zajištění účelu, pro který byl obviněný zřízen. K tomu Úřad také dodal, že smlouva na veřejnou zakázku, resp. její zadání nemusí být zachyceno v rámci (jednoho) „standardizovaného“ dokumentu, ale projevy vůle zadavatele a dodavatele směřující k jejímu uzavření mohou být obsaženy v různých dokumentech; typicky může jít o objednávku zadavatele a její akceptaci ze strany dodavatele.

Úřad rovněž ověřil, že dodavatel nebyl v rozhodném období výhradním distributorem poptávaného plnění.

⁵ Obdobně bylo Úřadem rozhodnuto např. v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. [S0743/2023/VZ](#)

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. [S0448/2023/VZ](#)

➔ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0144/2023/VZ](#)

- Název VZ: *FNKV – Centrální zajištění logistických služeb*
- Výrok rozhodnutí: *§ 2 odst. 3, § 25, § 55, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- Klíčová slova: *jediný dodavatel, předpokládaná hodnota, zadání zakázky mimo zadávací řízení*
- Prejudikatura: *C-220/05, 31 Af 23/2012-40, 9 As 195/2017-47, 1 Afs 106/2012-45, 62 Af 123/2013-85, 1 As 28/2009-62, 6 As 245/2015-33*

V šetřeném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo Úřadem konstatováno spáchání dvou přestupků obviněným, a to uzavřením dvou smluv o poskytování logistických služeb, aniž by postupoval v některém z úvahu přicházejících druhů zadávacího řízení podle § 55 ZZVZ, ačkoliv k tomu byl povinen.

Předmětem plnění šetřené veřejné zakázky byly logistické služby spojené s redistribucí spotřebního zdravotnického materiálu od dodavatelů určených obviněným přes centrální konsignační sklad do jednotlivých pracovišť obviněného, a to průběžně dle aktuálních potřeb.

Úřad zjistil, že obviněný uzavřel s dodavatelem smlouvu na roky 2019–2020, a to za účelem realizace veřejné zakázky, která byla zadávána postupem mimo zadávací řízení jako veřejná zakázka malého rozsahu, neboť obviněný stanovil předpokládanou hodnotu na 1 387 000 Kč bez DPH, a to na základě analýzy nákladů za identické logistické služby poskytované v roce 2017. Úřad dále zjistil, že s předmětným dodavatelem byly za účelem realizace těchto služeb uzavřeny smlouvy již v předchozích letech, nejednalo se tedy o služby nahodilé, nýbrž o služby poskytované pravidelně za účelem naplnění stabilní potřeby obviněného. Úřad rovněž konstatoval, že obviněný jakožto vysoce specializované zdravotnické zařízení s odbornými lékařskými provozy na špičkové úrovni poskytujícími komplexní péči v téměř celé škále medicínského spektra uvedené logistické služby nezbytně potřebuje k zajištění výkonu své činnosti. S ohledem na uvedené měl Úřad za jednoznačné, že v případě poskytování předmětných služeb se jedná o veřejnou zakázku pravidelné povahy a není tedy na místě posuzovat jejich pořizování prizmatem výjimky ze sčítacího pravidla dle § 19 odst. 3 ZZVZ, která se sice vztahuje na dodávky opakované, ale svou povahou nahodilé.

Úřad konstatoval, že obviněný měl při výpočtu předpokládané hodnoty vycházet z celkové ceny uhrazené za poptávané služby během 12 měsíců předcházejících uzavření smlouvy na roky 2019–2020 a dále měl připočítat obdobně vypočítanou předpokládanou hodnotu na další měsíce do konce celkové doby trvání smlouvy, tj. na dalších 12 měsíců. Úřad v této souvislosti však upozornil, že s ohledem na smluvní konstrukci odměny za poskytování logistických služeb, která sestávala ze dvou částí, a to z měsíční paušální odměny přímo od obviněného a z úplaty od dodavatelů, s nimiž měl obviněný uzavřeny smlouvy na dodávky spotřebního zdravotnického materiálu a kteří současně uzavřeli dohodu s předmětným dodavatelem. Dodavatel sice příjem ve formě provizí inkasoval od dodavatelů spotřebního zdravotnického materiálu, nicméně za služby poskytované v zájmu a na objednávku obviněného. Po sečtení obou položek, z nichž sestávala odměna dodavatele, Úřad zjistil, že se jednalo o nadlimitní veřejnou zakázku a zadavatel byl povinen postupovat v zadávacím řízení; k obdobnému závěru Úřad dospěl rovněž v souvislosti s uzavřením smlouvy na období 2021–2022.

V šetřené věci Úřad nepřisvědčil tvrzení obviněného, že výsledky jím provedených předběžných tržních konzultací dokazují, že neexistují žádní dodavatelé (vyjma dotčeného dodavatele) schopní či ochotní poskytnout obviněnému jím požadované plnění. Úřad měl totiž za to, že by alespoň v potenciální rovině

mohli existovat minimálně další tři dodavatelé, kteří by obviněnému mohli poskytovat služby související se zřízením a vedením konsignačního skladu. Rovněž s ohledem na skutečnost, že obviněný v rámci předběžných tržních konzultací oslovil pouze pět dle jeho názoru relevantních dodavatelů, nelze dojít k jednoznačnému závěru, že na trhu skutečně neexistuje jiný dodavatel, který nebyl v rámci předběžných tržních konzultací osloven, ale byl schopen předmětnou veřejnou zakázku alespoň v potenciální rovině realizovat. Podle Úřadu nemohl mít obviněný na základě takovýchto předběžných tržních konzultací postaveno najisto, že na trhu neexistuje jiný potenciální dodavatel schopný zajistit plnění veřejné zakázky, resp. obviněný nijak neprokázal, že by skutečně neexistoval (na evropském trhu) žádný další relevantní dodavatel.

Předseda Úřadu se ve svém druhostupňovém rozhodnutí ztotožnil se závěry prvního stupně, tj. že součet paušální částky placené zadavatelem a součet odměn placených jednotlivými dodavateli překračoval limit pro veřejnou zakázku malého rozsahu, tedy obviněný nedodržel postup stanovený v § 2 odst. 3 zákona.

Předseda Úřadu také upozornil, že nezájem o veřejnou zakázku, který deklaroval obviněný a který dle jeho názoru svědčil o neexistenci žádného jiného potenciálního dodavatele, mohl být výsledkem nejen nezadání veřejné zakázky v zadávacím řízení, ale rovněž obviněný mohl svým postupem vzbudit v potenciálních dodavatelích představu, že z realizace veřejné zakázky obdrží plnění toliko ve výši 1 380 000 Kč. Nelze však vyloučit, že pokud by zadavatel postupoval správně a veřejné zakázky zadal v zadávacím řízení se správným výpočtem předpokládaných hodnot (13 306 866 Kč bez DPH a 15 615 276 Kč bez DPH), pak by výše případného zisku mohla oslovit více potenciálních dodavatelů.

2. Zadávací podmínky

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0341/2020/VZ

→ vydáno po rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. [R0220/2020/VZ](#), které zrušilo původní prvostupňové rozhodnutí sp. zn. S0341/2020/VZ

- Název VZ: *Dodávka a servis náhradního zdroje energie*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 263 odst. 3, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ, § 1 vyhlášky o stanovení nákladů řízení*
- Klíčová slova: *námítky proti zadávacím podmínkám, odkazy na obchodní firmy, odkazy na výrobky, technické podmínky, zadávací podmínky, zvýhodnění uchazeče*
- Prejudikatura: *62 Ca 51/2007-134, 9 Afs 30/2010-182, 62 Af 30/2010-53*

Ve správním řízení zahájeném na návrh navrhovatel brojil proti stanovení technických podmínek zadavatelem diskriminačním způsobem, neboť je dle jeho názoru mohl splnit pouze jeden výrobce.

Předmětem plnění šetřené veřejné zakázky byla dodávka centrálního dynamického rotačního záložního zdroje elektrické energie (dále též „DUPS/DRUPS“), který měl nahradit stávající decentralizované elektronické bateriové zdroje. Navrhovatel namítal, že zadavatelem stanovené požadavky ve svém souhrnu odkazují na řešení jednoho výrobce, a to společnosti Kinolt S. A. Konkrétně se jednalo o následující podmínky:

„Uložení ve strojovně: Kotveno přímo do stávající podlahy, bez přenosu vibrací do stavební konstrukce. Technologie bude kompletně vypružena do základového rámu stroje, který bude kotven přímo do betonové podlahy. Mezi strojem a podlahou nebudou již žádné pružné distanční členy.

Spojka vznětového motoru: Elektromagnetická, bez kartáčů a sběracích kroužků, plně ovladatelná vnějším řídicím členem v reálném čase, bez nutnosti mazání a pravidelné údržby.

Alternátor: Synchronní bezkartáčový, jednoložiskový s budičem a nesenými ventily. Ložisko klasické pomaloběžné, automaticky mazané, s kontrolou teploty a vibrací. Teplotní třída izolace vinutí – H, provozní třída F, krytí IP23. Výkon COP 1 250kVA/1 000kW. Kapacitní jalový výkon 490kVAr.

(...) V případě nezdařeného startu se pokus opakuje a v případě druhého nezdařeného startu z důvodu poruchy elektrického startovacího systému, bude motor nouzově zažehnut přímo mechanicky – sepnutím elektromagnetické spojky. Tato funkce je striktně požadována jako nutná havarijní (...).“

Úřad provedl šetření na relevantním trhu, nezískal však žádné informace svědčící o tom, že by zadavatelem stanovené podmínky odkazovaly na konkrétního výrobce či výrobek. Úřad však současně získal indicie, že stanovené požadavky výrazně konvenují s technickým řešením a parametry společnosti Kinolt S. A. Konkrétně se jednalo o požadavek na elektromagnetickou spojku a jednoložiskový alternátor. Zadavatel uvedl, že své požadavky stanovil mj. s ohledem na důvody ekonomické (snížení provozních nákladů, pracnosti, četnosti úkonů servisu, údržby atd.) a důvody technické (minimalizace vibrací ložisek, zvýšení jejich životnosti, snížení třecího momentu, a tím i snížení ztrát v soustrojí).

V původním prvostupňovém rozhodnutí Úřad návrh navrhovatele zamítl, neboť neshledal důvody pro uložení nápravného opatření, nicméně předseda Úřadu rozkladem napadené rozhodnutí

pro nedostatek důvodů způsobující vadu nepřezkoumatelnosti zrušil a věc vrátil k novému projednání, kdy byl Úřad zavázán se konkrétně vyjádřit k pořízeným odborným stanoviskům a přezkoumatelným způsobem uvést, která stanoviska a závěry považuje za příléhavé posuzované věci a proč.

S ohledem na provedené šetření trhu však Úřad nemohl považovat ekonomické důvody pro vyloučení DUPS/DRUPS s alternátorem uloženým na dvou ložiscích za důvodné a oprávněné (v této věci nešlo učinit jednoznačný paušální závěr), současně Úřad zdůraznil, že rovněž nešlo odhlédnout od skutečnosti, že finanční rovinu zadavatel zohledňoval i v rámci hodnocení nabídek (zadavatel částečně hodnotil i náklady životního cyklu – záruční a pozáruční servis).

Úřad na základě informací získaných v rámci šetření také konstatoval, že požadavek na jednoložiskový alternátor, a to i s přihlédnutím k zásadě přiměřenosti, nelze považovat za důvodný. Byť některé zjištěné dílčí skutečnosti svědčily o výhodnosti jednoložiskového alternátoru, byly tu naopak i skutečnosti svědčící ve prospěch dvouloužiskového alternátoru. Z odborných vyjádření, která Úřad obdržel, bylo zjevné, že nelze učinit ani jednoznačný závěr, které technické řešení je výhodnější, poněvadž by to byl závěr zkratkovitý, jelikož ve vztahu k DUPS/DRUPS nelze izolovaně posuzovat, které technické řešení alternátoru je výhodnější. Vždy jde o kumulaci více okolností (technických vlastností), které zadavatel takto individuálně stanoveným požadavkem ani není schopen rozkrýt. Naopak s přihlédnutím k situaci na relevantním trhu bylo nutno konstatovat, že předmětný požadavek zadavatele zásadním způsobem limitoval dodavatele nedisponující jednoložiskovým alternátorem, avšak jinak schopné dodat zadavatelem požadované plnění. V kontextu uvedeného posoudil Úřad požadavek zadavatele, aby součástí soustrojí byl jednoložiskový alternátor, jako rozporný s ust. § 36 odst. 1 zákona, kdy jako jediné, v úvahu připadající nápravné opatření, bylo zrušení zadávacího řízení.

Co se týká námítky na uložení DUPS/DRUPS ve strojovně, uvedl Úřad, že tato nemohla být pro navrhovatele diskriminační, neboť sám přišel s řešením, jak ji splnit i u svého zařízení.

K požadavku na elektromagnetickou spojku pak Úřad na základě provedeného šetření konstatoval, že oproti mechanické volnoběžné spojce by elektromagnetická spojka mohla pro zadavatele představovat lepší řešení, nicméně současně nelze odhlédnout od skutečnosti, že daným požadavkem došlo k eliminaci dodavatelů způsobilých potenciálně splnit předmět veřejné zakázky. Úřad zadavateli k této věci sdělil, že ponechává na jeho uvážení (i s ohledem na výše uvedený závěr o bezdůvodném omezení okruhu dodavatelů požadavkem na jednoložiskový alternátor), zda stanovený požadavek stejným způsobem promítne do případného budoucího zadávacího řízení, nebo zda ho promítne do hodnocení nabídek a otevře tím soutěž širšímu okruhu dodavatelů.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0444/2020/VZ

➡ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0058/2021/VZ](#)

- Název VZ: *Dodávka nemocničních lůžek a stolků*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Klíčová slova: *dostupnost zadávací dokumentace, lhůta pro podání nabídek, odkazy na výrobky, technické normy, technické podmínky, výklad zadávacích podmínek, vysvětlení zadávací dokumentace, zadávací podmínky, zásada zákazu diskriminace, změna zadávací dokumentace*
- Prejudikatura: *31 Af 75/2018-57*

Předmětem vedeného správního řízení bylo zejména posouzení otázky, zda zadavatel bezdůvodně neomezuje hospodářskou soutěž. Navrhovatel napadal široké spektrum zadávacích podmínek od tvrzené absence zadávací dokumentace na profilu zadavatele, přes nezákonné doplnění zadávací dokumentace, nezákonné stanovení lhůt pro podání nabídek, diskriminační, netransparentní a nepřiměřená technická řešení vylučující hospodářskou soutěž s odkazy na jiné výrobky a dodavatele, nepřipustění změny zadávací dokumentace v případě rovnocenných řešení, neposkytnutí odpovědi na žádost o vysvětlení zadávací dokumentace, chybné číslo pro složení jistoty až po absenci srozumitelného vyjádření zadavatele v rozhodnutí o námitkách.

Úřad se neztotožnil s tvrzením navrhovatele týkajícím se absence zadávací dokumentace na profilu zadavatele, k čemuž uvedl, že zadávací dokumentace byla dostupná, jak z URL adresy <https://zakazky.pardubickykraj.cz>, tak z URL adresy https://zakazky.pardubickykraj.cz/profile_display_1965.html a ač lze přisvědčit vyjádření navrhovatele, že přesnou URL adresou profilu zadavatele je druhá citovaná, jedná se o část profilu sdružujícího podřízené organizace Pardubického kraje, tedy i zadavatele. Rozdíl tedy spočíval v tom, že po navštívení URL adresy uvedené ve formuláři oznámení o zahájení zadávacího řízení byly dodavatelům zobrazeny všechny zakázky Pardubického kraje a jeho podřízených organizací, včetně šetřené veřejné zakázky, zatímco při zadání URL adresy profilu zadavatele byly z uvedeného nadřazeného profilu Pardubického kraje vyfiltrovány pouze zakázky zadavatele. Úřad konstatoval, že za daných okolností dílčí nesprávnost spočívající v chybném uvedení přesné adresy profilu zadavatele v oznámení o zahájení zadávacího řízení nepředstavuje takové porušení zákona, resp. nedosahuje takové intenzity, aby odůvodnila zrušení celého zadávacího řízení.

Úřad rovněž nepřisvědčil tvrzení navrhovatele, že lhůta pro podání nabídek byla stanovena nezákonně, neboť zadavatel ji stanovil v souladu s § 57 odst. 1 ZZVZ, když původně činila 32 dnů. Následně byla i s ohledem na změny zadávací dokumentace prodloužena až na celkových 123 dní.

Navrhovatel také namítal nastavení konkrétních parametrů nemocničních lůžek. Zadavatel požadoval dodání několika typů nemocničních lůžek, mj. s následujícími parametry – *typ I. – vnější rozměr lůžka maximálně 225 x 105 cm, rozměr ložné plochy minimálně 200 x 87 cm integrované spustitelné plastové postranice min. na 2/3 lůžka s funkcí tlumeného spuštění a dostatečnou ochranou pacienta před pádem či zaklíněním dle platných norem; typ II. – hliníkové dělené postranice aretovatelné ve třech výškách, v žádné pozici nepřesahující vnější rozměr lůžka; kolečka s centrálním ovládním brzd (ne dvojitá), průměr minimálně 125 mm; typ III – vnější rozměr lůžka maximálně 225 x 105 cm, rozměr ložné plochy minimálně 200 x 87 cm; typ IV – vnější rozměr lůžka maximálně 219 x 105 cm, rozměr ložné plochy minimálně 87 x 200 cm – přičemž dle navrhovatele byly tyto konkrétní požadavky*

nepřiměřené, diskriminační, netransparentní a vylučující hospodářskou soutěž a nepřímo odkazovaly na konkrétního dodavatele.

Zadavatel napadené požadavky odůvodnil následovně. Maximální rozměry zadavatel stanovil s ohledem na provoz nemocnice a potřebu zajištění nutného a bezproblémového průjezdu dveřmi a možností používání ve výtazích v areálu nemocnice a dále potřebu manipulace a pohybu nemocničních lůžek po areálech jednotlivých nemocnic. Zadavatel dále sdělil, že minimální ložná plocha lůžek byla stanovena s ohledem na rozměrnější a těžší pacienty. Plastové postranice u jednoho z poptávaných typů lůžek pak zadavatel požadoval z důvodu kompaktního tvaru znemožňujícího zaklesnutí končetin, eliminace pohyblivých spojení, snadnější dezinfekce, větší variability (lze spustit jen jednu část postranice, pacient chráněn její druhou částí), bezpečnosti (v poloze kardio křesla) a tlumeného spuštění. Oproti tomu hliníkové postranice u dalšího typu poptávaných lůžek zadavatel odůvodnil zajištěním lepší mobility a větší samostatnosti pacientů – bez nutné asistence zdravotnického personálu. Dále pak zadavatel sdělil, že jednoduchá kolečka u lůžek požaduje proto, že dvojitá se zanášejí nečistotami a neumožňují plynulý pohyb po venkovním terénu (nemocnice, kam byla lůžka pořizována, jsou pavilonového typu – časté přejíždění mezi jednotlivými budovami).

Úřad posoudil navrhovatelem napadané technické požadavky za objektivně a logicky odůvodněné, tj. souladné se zákonem. Byť skutečně mohlo dojít k omezení hospodářské soutěže, nebylo přisvědčeno argumentaci navrhovatele, že by tyto podmínky byly stanoveny bezdůvodně. Úřad upozornil, že nelze zaměňovat omezení hospodářské soutěže v souladu se zákonem na jedné straně a nedůvodnou diskriminaci na straně druhé.

Úřad v této souvislosti konstatoval, že zásadu zákazu diskriminace nelze zaměňovat s prostou neschopností konkrétního dodavatele splnit zadávací podmínky, resp. realizovat předmět plnění veřejné zakázky v požadované kvalitě či rozsahu. Úřad uvedl, že je třeba si uvědomit samotný smysl stanovení zadávacích podmínek, které jsou svým způsobem vždy k některým subjektům „diskriminační“, což vychází z jejich samotného účelu. Pokud by totiž zadavatel nebyl oprávněn stanovit zadávací podmínky, zjevně by nebyl schopen dosáhnout ani cíle samotného zadávání, tedy realizace požadovaného předmětu plnění v určité kvalitě, rozsahu a časovém horizontu. Úřad shrnul, že omezení okruhu dodavatelů je důsledkem samotného procesu zadávání. Zadavatel je tedy povinen dodržovat při formulaci technických podmínek zásadu nediskriminace a přiměřenosti a nesmí bezdůvodně zvýhodnit či znevýhodnit některé dodavatele, uvedené však neznamená, že zadavatel není oprávněn stanovit technické podmínky podle svých objektivních potřeb.

Nad uvedené bylo Úřadem provedeným průzkumem trhu prokázáno, že napadené technické požadavky nejsou odkazem na konkrétního výrobce/výrobek, neboť stanovené parametry splňovalo vícero dodavatelů, resp. výrobců.

K námitce navrhovatele, že zadavatel nepřipustil změnu zadávací dokumentace v případě rovnocenných řešení, Úřad sdělil, že není povinností zadavatele (pouze jeho možností) připustit změnu zadávací dokumentace a je také na zadavateli, aby posoudil, zda navrhovatelem nabízené řešení je skutečně rovnocenné. V šetřené věci bylo zcela zřejmé, že navrhovatelovo řešení rovnocenné není. Úřad k uvedenému také doplnil, že povinnost připuštění rovnocenného řešení se týká pouze situace dle § 89 odst. 6 ZZVZ a § 90 odst. 3 ZZVZ.

Ani s tvrzeným neposkytnutím odpovědí na žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace se Úřad neztotožnil, neboť povinnost poskytnout vysvětlení nelze zaměňovat s vyhověním požadavku na změnu zadávací dokumentace a sdělováním konkrétních důvodů, proč byl stanoven ten či onen parametr.

Co se týká uvedení nesprávného čísla účtu pro složení jistoty, Úřad konstatoval, že zadavatel zjednal nápravu a současně prodloužil lhůtu pro podání nabídek o devět dní, což je dle Úřadu s ohledem na charakter změny, aktuální dostupnost bankovníctví a také další dva jiné možné způsoby složení jistoty lhůta zcela přiměřená.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0328/2021/VZ

 potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0203/2021/VZ](#)

- **Název VZ:** *Reagenční činidla a spotřební materiál pro biochemická a imunochemická vyšetření včetně bezplatné zápůjčky plně automatizované analytické linky*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *odůvodnění požadavku zadavatele, omezení hospodářské soutěže, technické podmínky, zásada zákazu diskriminace*
- **Prejudikatura:** *29 Af 53/2019-70*

Návrhem podaným v daném případě navrhovatel rozporoval technický požadavek zadavatele, který stanovil, že alikvoter může být součástí automatického analytického systému, nebo může být řešen jako samostatně stojící bez fyzického připojení k automatickému analytickému systému. Dle navrhovatele je tato kombinace diskriminační, neboť zadavatel obecně požaduje automatizaci, ale připouští i samostatně stojící (off-line, neautomatický alikvoter), čímž se dle názoru navrhovatele stává požadavek na automatizaci neodůvodněným.

Podle navrhovatele byla diskriminační a zvyhodňující konkrétního výrobce také kombinace technických podmínek, kdy zadavatel na jedné straně požadoval záložní pre- a postanalytický systém fyzicky nepřipojený k automatickému analytickému systému pro zachování automatického třídění vzorků do analyzátorů a automatické třídění vzorků do archivu v případě údržby nebo poruchy automatického analytického systému, přičemž současně stanovil, že analytický systém má být umístěn do stávajících prostor laboratoře bez nutnosti stavebních úprav (bourání zdí, úprava příček atd.).

Za účelem navrhovatelem rozporované kombinace, resp. kombinací technických podmínek se Úřad musel zabývat otázkou, zda zadavatel tímto bezdůvodně neomezil hospodářskou soutěž zvyhodněním konkrétního dodavatele.

Úřad v případě napadané kombinace technických podmínek konstatoval, že zadavatel se jejím zařazením do zadávacích podmínek nedopustil porušení zákona. Úřad uvedl, že si je vědom, že námitka navrhovatele mířila proti kombinaci technických podmínek, proto ačkoli obecně souhlasí s tvrzením zadavatele, že připuštěním možnosti nabídnout též off-line alikvoter rozšířil okruh účastníků zadávacího řízení, posoudil taktéž kombinaci této možnosti s požadavkem na automatizaci, která se navrhovateli jevila diskriminační. Úřad došel k závěru, že zadavatel své úvahy, které jej vedly k zařazení možnosti nabídnout neautomatický alikvoter, ačkoli obecně požaduje automatizaci, dostatečně objasnil, a to objektivní skutečností plynoucí z analýzy potřeby alikvotace za rok (u 95,56 % vyšetření nebyla potřeba). Možnost nabídnout také alikvoter neautomatický byla tedy postavena na logické úvaze, že v případě nezbytnosti alikvotace u pouhých několika procent vzorků není nezbytné trvat na automatizaci. Danou technickou podmínku tedy zadavatel odůvodnil logickými argumenty a případné omezení hospodářské soutěže nelze mít za bezdůvodné.

Úřad za daného skutkového stavu konstatoval, že zadavatel dostatečně věcně odůvodnil jím nastavené technické podmínky, načež uvedené důvody byly současně logické. Za takové situace nelze dospět k závěru, že by zadavatel omezil hospodářskou soutěž bezdůvodně.

Navrhovatelem napadanou kombinaci požadavku na samostatně stojící záložní pre- a postanalytický systém fyzicky nepřipojený k automatickému analytickému systému pro zachování automatického třídění vzorků do analyzátorů a automatické třídění vzorků do archivu zadavatel odůvodnil garancí a spolehlivostí doby odezvy, kdy s ohledem na vysokou poruchovost stávající linky nebyl schopen

dodržovat v minulosti nastavenou dobu odezvy do 60 minut u statimových vzorků. Tato poruchovost prodloužila dobu odezvy u statimových vzorků na 120 minut. V této věci nešlo odhlédnout od skutečnosti, že zadavatel je nemocnicí, a je tedy zřejmé, že u posouzení některých vzorků dochází k požadavku na co nejrychlejší vyhodnocení, neboť to může mít vliv na léčbu pacientů. Úřad posoudil, že se jedná o objektivní důvody, které zadavatele vedly k požadavku na samostatně stojící záložní pre- a postanalytický systém fyzicky nepřipojený k automatickému analytickému systému pro zachování automatického třídění vzorků.

Úřad také konstatoval, že zadavatel podrobně a logicky odůvodnil, proč je nezbytné, aby systém byl ve stávajících prostorech laboratoře bez nutnosti stavebních úprav. Zadavatel uvedl, že z hlediska organizace práce (možnost dohledu nad více přístroji současně, eliminace přemísťování vzorků) a bezpečnosti (omezený přístup do laboratoří) je nutné, aby byla laboratoř umístěna ve 4. patře nemocnice, přičemž místnost, kde má být systém umístěn, je místností s největší plochou, kterou již nelze rozšířit, neboť ve vedlejší místnosti jsou umístěny další analyzátory. Případné stavební úpravy by pak narušily chod laboratoře. Úřad svým šetřením zjistil, že tímto požadavkem zadavatel sice omezil okruh možných dodavatelů, nicméně tak učinil z objektivních příčin, tedy nedošlo k bezdůvodnému omezení hospodářské soutěže.

V daném případě tedy Úřad dospěl k závěru, že stanovené podmínky byly požadované důvodně a nejednalo se tedy ze strany zadavatele o bezdůvodné omezení hospodářské soutěže.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0695/2021/VZ

- **Název VZ:** *Biochemické a imunochemické analytické systémy pro ONN a.s.*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *specifikace předmětu veřejné zakázky, technické podmínky, zadávací podmínky, vymezení předmětu veřejné zakázky, nesplnění zadávacích podmínek, uvážení zadavatele, zásady zadávacího řízení, zásada zákazu diskriminace, zásada rovného zacházení, konkurenční výhoda, překážky hospodářské soutěže, omezení okruhu dodavatelů*
- **Prejudikatura:** *31 Af 3/2015-29, 5 As 26/2017-22, 1 Afs 69/2012-55*

Zadávací řízení bylo zahájeno za účelem zajištění biochemických a imunochemických analytických systémů. Cílem zadávacího řízení bylo uzavření dvou smluv, a to kupní smlouvy na dodávku materiálů, příslušenství a dalšího spotřebního materiálu potřebného k provedení reportovaných testů a dále smlouvy o (bezúplatné) výpůjčce na analytické systémy k zajištění reportovaných testů. Doba trvání obou smluv měla činit 8 let a předpokládaná hodnota byla zadavatelem stanovena na částku 220 milionů korun bez DPH.

V zadávací dokumentaci zadavatel stanovil více než 100 technických parametrů a požadavků na poptávané analyzátory, systémy, diagnostiku a servis. Navrhovatel napadl pět z těchto parametrů; konkrétně pak požadavek na:

- minimálně 2 000 fotometrických testů za hodinu v nemocnici Náchod,
- zpracování vzorků – mrtvý objem vzorku u imunochemických metod maximálně 50 µl pro pracoviště Náchod, Rychnov, Broumov,
- možnost definování průměrného počtu provedených testů jednotlivých metod na každý den a automatické upozornění na doplnění diagnostik,
- minimálně 300 pozic pro vzorky – nemocnice Broumov,
- odzátkování – kapacita min. 300 za hodinu.

Dle vyjádření navrhovatele byl zadavatelem stanovené požadavky na předmět plnění schopen splnit jediný dodavatel. Z tohoto důvodu navrhovatel uvedené technické požadavky považoval za diskriminační a netransparentní. Zadavatel byl naopak názoru, že navrhovatelem zpochybněné parametry je schopno splnit vícero dodavatelů působících na relevantním trhu, přičemž zdůraznil, že všechny parametry byly nastaveny tak, aby předmět plnění zohledňoval potřeby zadavatele, budoucí vývoj a rovněž aby odpovídal medicínskému účelu.

Úřad úvodem vytyčil základní premisu, že požadavky na předmět plnění, tj. i technické podmínky, má zadavatel vždy stanovit na základě svých objektivně odůvodněných potřeb, a to s ohledem na poptávané plnění. Úřad připomněl, že inherentním důsledkem provedení zadávacího řízení, resp. stanovení zadávacích podmínek, je jistá míra omezení okruhu dodavatelů.

V zadávacím řízení lze dle Úřadu každou zadávací podmínku či požadavek zadavatele považovat za částečně limitující a omezující, přičemž platí, že určitá míra omezení volnosti je jak pro zadavatele, tak dodavatele zákonem předvídána a povolena. Jinak vyjádřeno, zadávací podmínky mohou pro určité dodavatele skýtat výhodu, avšak nesmí tomu tak být bezdůvodně, tj. výhoda musí vycházet z konkrétních logických úvah zadavatele a musí pro ni existovat objektivní příčiny. Důkazní břemeno stran důvodnosti nastavení zadávacích podmínek přitom leží na zadavateli.

Co se týká požadavku na minimálně 2 000 fotometrických testů za hodinu, Úřad zohlednil, že stávající kapacita zařízení činila cca 1800 testů za hodinu, takže se mělo jednat pouze o cca 11% navýšení.

Při posuzování přiměřenosti uvedeného požadavku vzal Úřad v úvahu dobu platnosti smlouvy, která měla činit osm let. Současně Úřad zohlednil fakt, že zadavatel do budoucna plánoval navýšení kapacity lůžkové péče. Z výsledků šetření trhu navíc vyplynulo, že nabídnout plnění, jež by vyhovovalo všem pěti navrhovatelem napadeným parametrům, by byli schopni minimálně tři dodavatelé.

Co se dále týká požadavku zadavatele na mrtvý objem vzorku u imunochemických metod maximálně 50 µl, zadavatel – jakožto mj. provozovatel dvou novorozeneckých oddělení – odůvodnil nastavení tohoto parametru poukazem na potřebu odběru krve dětským pacientům. Dle zadavatele představují odběry krve pro dětské pacienty negativní fyzickou a psychickou zátěž, a je tedy žádoucí, aby pro účely laboratorního vyšetření postačoval odběr co nejmenšího objemu krve. Úřad uvedený argument považoval za legitimní a současně doplnil, že na trhu působí minimálně tři dodavatelé způsobí požadovaný parametr splnit.

Další parametr se pak týkal definování průměrného počtu provedených testů, přičemž zadavatel s touto funkcionalitou spojoval komfort práce obsluhy a časově efektivní využití práce personálu, jež zadavatel označil za nedostatkový. Úřad uvedený požadavek vyhodnotil jako objektivní a racionální, když současně zohlednil mj. i skutečnost, že všechny laboratoře zadavatele vyjma jediné již uvedený parametr toho času splňovaly.

Čtvrtý a pátý z navrhovatelem napadených parametrů se týkal počtu pozic pro vzorky. Zadavatelem požadovaná minimální hodnota činila 300 pozic, přičemž Úřad po zohlednění konkrétních okolností a poměrů na pracovištích zadavatele dospěl k závěru, že se jedná o požadavek legitimní. I zde Úřad zohlednil délku plánované platnosti smlouvy na plnění veřejné zakázky a připustil, že je důvodné vytvořit prostor pro možné navýšení kapacity v budoucnu.

Navrhovatel dále brojil proti výsledku předběžných tržních konzultací, když měl za to, že zadavatel v zadávacím řízení využil závěry tržních konzultací ke zvýhodnění jednoho z účastníků těchto konzultací.

Předběžné tržní konzultace byly vedeny se čtyřmi dodavateli, přičemž navrhovatel byl jedním z nich. Úřad se s názorem navrhovatele neztotožnil a uvedl, že po prostudování průběhu předběžných tržních konzultací dospěl k závěru, že zadavatel prostřednictvím konzultací usiloval pouze o zjištění, jaká konkrétní technická řešení na trhu reálně existují. V závislosti na těchto poznatcích pak zadavatel některé své představy o technických parametrech předmětu plnění korigoval, resp. své požadavky zmírnil.

S ohledem na výše uvedené Úřad uzavřel, že pro různé dodavatele jsou vyhovující odlišné technické požadavky, a to vždy s ohledem na portfolio jejich konkrétních výrobků. Podrobné vymezení technických parametrů předmětu plnění veřejné zakázky nelze automaticky považovat za diskriminační pouze z toho důvodu, že jimi nedisponují výrobky některého z dodavatelů působících na relevantním trhu. Pokud by zadavatel nebyl oprávněn stanovit zadávací podmínky, nebyl by ani schopen dosáhnout cíle samotného zadávání, tedy realizace požadovaného předmětu plnění. Tím by došlo k absurdní situaci, kdy by zadavatel musel přijmout jakékoli plnění, a to i které nepožaduje, nepotřebuje, nevyhovuje mu, neodpovídá jeho standardům a jeho potřebám, není kompatibilní s řešením již používaným apod. Takové chápání institutu zadávacích podmínek neodpovídá smyslu zákona o zadávání veřejných zakázek. Zadavatel tedy nepochybil, když stanovil požadavky na parametry předmětu plnění výše uvedeným způsobem, jelikož dané požadavky Úřad shledal jako důvodné.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0410/2021/VZ

- **Název VZ:** *Vytvoření eHealth platformy pro komunikaci, výměnu a sdílení informací mezi poskytovateli zdravotních služeb v nemocnicích Zlínského kraje, pacienti a informačními systémy*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *jednoznačnost zadávacích podmínek, předmět plnění, předmět veřejné zakázky, vymezení předmětu veřejné zakázky, specifikace předmětu veřejné zakázky, uvážení zadavatele, konkurenční výhoda, technické podmínky, zadávací podmínky, požadavky na výkon nebo funkci, zásady zadávacího řízení, zásada přiměřenosti, zásada zákazu diskriminace, zásada rovného zacházení, překážky hospodářské soutěže, omezení okruhu dodavatelů, veřejná zakázka na informační technologie*
- **Prejudikatura:** *30 Af 81/2013-77, 7 As 7/2016-44, 31 Af 3/2015-29, 9 Afs 87/2008-81, 62 Af 76/2018-226, 31 Af 54/2012-443*

Předmětem veřejné zakázky bylo vybudování (tj. navržení, implementace, integrace a customizace) komunikační a integrační platformy a poskytování souvisejících služeb podpory a rozvoje. Zadavatelem veřejné zakázky byla Uherskohradištská nemocnice a.s., jež vystupovala v pozici centrálního zadavatele dle § 9 odst. 1 písm. b) zákona a plnění obstarávala jednak pro sebe a jednak pro Kroměřížskou nemocnici a.s. a Vsetínskou nemocnici a.s.

Deklarovaným cílem veřejné zakázky byla inovace a integrace prostředí informačních systémů tří uvedených nemocnic. Předmět veřejné zakázky pak v obecné rovině tvořila za prvé integrační datová a aplikační platforma (dále „IP“) a za druhé Nemocniční informační systém (dále „NIS“). Záměrem zadavatele bylo obstarat tři technicky a provozně samostatné systémy, neboť jednotlivé nemocnice dle vyjádření zadavatele nespolečně spolupracovaly natolik intenzívně, že by měly předmětný systém nebo jeho dílčí komponentu (IP) sdílet.

Navrhovatel brojil proti nastavení zadávacích podmínek, když mj. uvedl, že má pochybnosti, zda technické požadavky na poptávaný IS nevytváří překážky hospodářské soutěže a nevýhodňují některé z účastníků zadávacího řízení. Dle navrhovatele byly některé požadavky zadavatele bezúčelné a požadovaného výsledku by bylo možno dosáhnout pomocí řady technických řešení. Současně dle názoru navrhovatele zadavatel v průběhu zadávacího řízení podal vzájemně rozporný výklad zadávací dokumentace.

Dle Úřadu je zadavatel povinen řídit se zásadou přiměřenosti ve všech fázích zadávacího řízení, typicky pak při volbě parametrů zadávacího řízení. Prostřednictvím zadávacích podmínek zadavatel stanovuje základní parametry plnění, kterými hodlá uspokojit svou oprávněnou potřebu. Je nutné, aby nastavené zadávací podmínky odrážely ve všech aspektech potřebu zadavatele, byly stanoveny ve vztahu k této potřebě přiměřeně a byly danou potřebou odůvodněny. Úřad nicméně s poukazem na rozhodnutí svého předsedy č. j. ÚOHS-R0122/2019/VZ-26282/2019/322/HSc ze dne 25. 9. 2019 uvedený závěr upřesnil v tom směru, že zadavatele nelze nutit, aby každou podmínku zadávací dokumentace vyčerpávajícím způsobem obhajoval. Dle Úřadu po zadavateli nelze požadovat, aby jednoduchou a nijak excesivní podmínkou stanovenou pro požadované plnění odůvodňoval sofistikovanými úvahami, výpočty či dokonce znaleckými posouzeními.

Požadavek na tři samostatné systémy a tři samostatné IP umožňující nezávislou práci bez komunikace s dalšími nemocnicemi považoval navrhovatel za bezdůvodný a diskriminační. Úřad k tomuto argumentu uvedl, že zadavatel nepoptával tři samostatné informační systémy pro svou vlastní potřebu, nýbrž vystupoval v pozici centrálního zadavatele a obstarával informační systémy pro sebe a další dvě

nemocnice ve Zlínském kraji. Uvedené nemocnice jsou přitom provozovány nezávisle na sobě, a to jak po ekonomické, administrativní, tak „odborné“ stránce a vystupují tedy v samostatném postavení. Z uvedeného důvodu shledal Úřad požadavek zadavatele na samostatnost a nezávislost informačních systémů jako přiměřený a racionálně odůvodněný.

Navrhovatel dále namítal, že zadavatel neoprávněně požadoval dodání konkrétního architektonického řešení, což považoval za nepřípustné. Zadavatel k argumentu navrhovatele uvedl, že přistoupil toliko k vymezení předmětu plnění prostřednictvím požadavků na výkon a funkci, a to plně v souladu s ustanovením § 89 odst. 1 zákona, žádné konkrétní architektonické řešení však nepožadoval. Úřad přisvědčil argumentům zadavatele, když konstatoval, že zadavatel stanovil pouze počet dodávaných NIS a IP (čímž reagoval na potřebu dodání NIS a IP do tří samostatně fungujících nemocnic) a dále dílčí požadavky na technické parametry předmětu plnění, samotné architektonické řešení však závazně neurčil.

Úřad uzavřel, že skutečnost, že má některý dodavatel odlišnou představu o možném technickém řešení, nelze klást k tíži zadavatele a automaticky v tom vidět formu skryté diskriminace. Základní zásady zadávacího řízení nelze vykládat způsobem, že v rámci plnění předmětu veřejné zakázky musí být dosažen naprosto vyvážený vztah mezi zadavatelem a dodavatelem. Pokud zadavatel takového zcela vyváženého vztahu docílí, nepochybně to může vést k širšímu zájmu o veřejnou zakázku. Na druhé straně ale nelze odhlížet od skutečnosti, že oprávněné zájmy zadavatele mnohdy takovému řešení brání, resp. nelze trvat na tom, aby zadavatel jako tvůrce zadávacích podmínek upozadil své potřeby pouze s ohledem na zájmy dodavatelů.

Rozhodnutí sp. zn. [S0230/2022/VZ](#)

 potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0112/2022/VZ](#)

- **Název VZ:** *Snížení energetické náročnosti lůžkového bloku FN Ostrava – Rekonstrukce fasády a střechy*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *obchodní podmínky, smluvní podmínky, zásada přiměřenosti, zásada transparentnosti*
- **Prejudikatura:** *62 Af 48/2011-69, 62 Af 76/2018-226*

V posuzovaném případě navrhovatel napadal smluvní podmínku, dle které byl dodavatel povinen převzít staveniště do deseti kalendářních dnů od převzetí písemné výzvy zadavatele, a zároveň byl zadavatel povinen vyzvat zhotovitele k převzetí staveniště v období do šesti měsíců od podpisu smlouvy oběma smluvními stranami. Tuto podmínku považoval navrhovatel za excesivní, porušující zásady zadávání a bezdůvodně omezující hospodářskou soutěž. Dále navrhovatel rozporoval, že zadavatel v zadávacích podmínkách nestanovil žádný mechanismus navyšování ceny díla a nezohlednil délku realizace veřejné zakázky či možnou nedostupnost materiálů v průběhu realizace díla a podle názoru navrhovatele není vybraný dodavatel za takových podmínek schopen reálně garantovat dostupnost potřebných materiálů poddodavatelského plnění ani cenu plnění.

Obecně Úřad připomněl, že záleží vždy na dodavateli, zda zadavatelem navržené smluvní podmínky akceptuje, a podá nabídku, či nikoliv. Zároveň nicméně platí, že smluvní podmínky nemohou být nastaveny takovým excesivním způsobem, že by měly za následek bránění v účasti potenciálních dodavatelů v zadávacím řízení, popř. jinak negativně zasahovaly do procesu zadávání veřejné zakázky.

Úřad v šetřené věci však konstatoval, že smluvní podmínku týkající se stanovení termínu předání a převzetí staveniště nelze považovat za nepřiměřenou, resp. excesivní ve smyslu, že by dodavatelům reálně bránila v účasti v zadávacím řízení. Z vyjádření zadavatele bylo také zřejmé, že lhůtu, v níž měl dodavatele vyzvat k předání a převzetí staveniště, stanovil mj. s ohledem na své provozní potřeby (realizace stavebních prací měla probíhat za provozu lůžkového bloku fakultní nemocnice, zajištění co nejmenšího omezení komfortu pacientů, zahájení prací koordinováno s možností uzavírat a stěhovat jednotlivá oddělení), přičemž jej nelze nutit, aby tento termín stanovil konkrétněji, pakliže toho není s ohledem na charakter svého provozu schopen. K námitce navrhovatele, že s ohledem na způsob stanovení termínu zahájení prací, i přes aktuální situaci na trhu (způsobenou pandemií covid-19 a válkou na Ukrajině) zadavatel nestanovil jakýkoliv objektivní mechanismus navyšování ceny díla a nezohlednil délku realizace veřejné zakázky či možnou nedostupnost materiálů v průběhu realizace díla, Úřad uvedl, že nárůst cen a nedostatek některých komodit je sice objektivní realitou a je tedy vhodné stanovit mechanismy, které později umožňují na nastalou situaci pružněji reagovat, nicméně je pouze obchodním rozhodnutím a možností zadavatele, zda inflační doložku či jiný objektivní mechanismus navyšování ceny zohlední při stanovení smluvních podmínek.

Úřad konstatoval, že jakkoli takto stanovený termín, i v návaznosti na nestanovení mechanismu navyšování ceny díla, přináší dodavatelům určitá rizika, je pouze na jejich uvážení jako odborníků v dané oblasti, zda se při vědomí takového rizika zadávacího řízení zúčastní, či nikoliv, a na kolik v rámci nabídkové ceny tuto skutečnost ocení. Takové podnikatelské riziko lze považovat za přiměřené, a tudíž tuto smluvní podmínku nelze vyhodnotit jako excesivní.

Úřad doplnil, že ze seznamu podaných nabídek současně vyplynulo, že zadavatel obdržel ve lhůtě pro podání nabídek tři nabídky, tj. na trhu existovali min. tři dodavatelé, kteří zjevně byli ochotni přijmout míru podnikatelského rizika a zadávacího řízení se zúčastnit.

Předseda Úřad v rámci druhostupňového rozhodnutí doplnil, že z hlediska posouzení, zda lze uvedenou smluvní podmínku považovat za zjevně excesivní, je třeba věnovat pozornost i vztahu, v jakém je tato podmínka k předmětu veřejné zakázky a potřebám zadavatele. Předmětem šetřené veřejné zakázky byly stavební práce prováděné na lůžkovém bloku zadavatele. Je tedy zjevné, že v období předcházejícím uskutečňování stavebních prací (stejně tak v jejich průběhu), bude zadavatel nucen uskutečnit řadu opatření (např. stěhování pacientů, uzavírání jednotlivých oddělení), která zajistí provoz lůžkového bloku a v něm poskytovaných zdravotnických služeb. Zadavatel tak měl pro stanovení smluvní podmínky zcela racionální důvody, když si zajišťoval časový úsek, ve kterém mohl realizovat nezbytné kroky pro zajištění provozu v průběhu stavebních prací.

S ohledem na uvedené se předseda Úřadu ztotožnil se závěrem, ke kterému dospěl Úřad v napadeném rozhodnutí, tj. že zadávací podmínku týkající se stanovení termínu předání a převzetí staveniště nelze považovat za nepřiměřenou, resp. excesivní ve smyslu, že by dodavatelům reálně bránila v účasti v zadávacím řízení.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0203/2022/VZ

- **Název VZ:** *Automatický biochemický analyzátor „močová analýza“*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *obchodní podmínky, předmět plnění, předmět veřejné zakázky, technické podmínky, zásada zákazu diskriminace*
- **Prejudikatura:** *1 Afs 20/2008-152, 31 Af 3/2015-29, 9 Afs 87/2008-81*

Navrhovatel v šetřeném případě návrhem napadal mj. předmět plnění veřejné zakázky, konkrétně požadavek na dodávku „*plně automatizovaného biochemického analyzátoru pro chemickou analýzu moče diagnostickými proužky a morfologickou analýzu moče, mozkomíšního moku, punktátu a jiných tělních tekutin*“, neboť podle navrhovatele se jedná o diskriminační podmínku, která umožňuje podání nabídky pouze jedinému systému na trhu.

Zadavatel navrhovatelem napadaný požadavek odůvodňoval především tím, že poptávaný analyzátor má být součástí nové vysoce automatizované „Core“ laboratoře, v jejímž rámci je preferováno obsluhovat co nejmenší počet strojů s minimálními nároky na počty obsluhujícího kvalifikovaného personálu, a proto chce získat přístroj nejvyšší kvality, přičemž se jedná o součást širšího projektu modernizace a obnovy stávajícího vybavení laboratoří. Dodávka vícero přístrojů není srovnatelným plněním s dodávkou jednoho plně automatizovaného přístroje, neboť je časově efektivnější, přechod mezi jednotlivými moduly je automatizovaný a bez zbytečného odkladu (v případě rozdělení vliv interakce laboranta), ekonomické nakládání s lidskými zdroji a snížení kontaktu laboranta s potenciálně infekčním materiálem. Zadavatel provádí kolem 90 000 vyšetření moče a dalších tělních tekutin ročně, což zvyšuje význam modernizace a automatizace požadovaného plnění.

Zadavatel mj. v zadávací dokumentaci uvedl, že poptávaný předmět plnění má nahradit stávající analyzátor, který využívá chemickou a morfologickou analýzu, což je však překonaný systém, jenž má na trhu inovativní řešení (kombinace analýzy obrazu a průtokové cytometrie v rámci jednoho komplexního automatického systému) umožňující významné zpřesnění výsledku analýzy, která zajišťuje vysokou míru negativní predikce ve spojení s omezením potřeby navazujícího mikrobiologického vyšetření.

Úřad v rámci posouzení věci provedl průzkum, přičemž z informací získaných od dalších zdravotnických zařízení vyplynulo, že všechna považují požadavek zadavatele za smysluplný a odůvodnitelný (konkrétně sdělené důvody), přičemž současně sdělené výhody korespondovaly s těmi, které identifikoval zadavatel. Přestože Úřad přisvědčil navrhovateli, že ve většině oslovených zdravotnických zařízeních jsou předmětné analýzy prováděny na plně automatizované lince (patrně stejného výrobce), podstatné pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele bylo především, zda specifikovaný předmět plnění přináší konkrétní výhody oproti jiným řešením. Úřad shledal, že deklarovaná personální a časová úspora, úspora nezbytných úkonů laboranta, automatické vyhodnocení, rychlost prováděných analýz, minimalizace lidské chyby a kontaktu laboranta s infikovaným biologickým materiálem představují objektivní důvody pro stanovení konkrétní technické specifikace předmětu plnění. Obdobně byl posouzen také požadavek na „*využití v mikrobiologické diagnostice, rozlišení G+ a G- bakterií*“, který byl vysvětlen racionálním a logickým způsobem, přičemž z předmětného parametru bude zadavateli vyplývat konkrétní užitek. Nebylo tedy možné přisvědčit navrhovateli, že tento požadavek byl stanoven pouze jako ryze účelový (k zacílení na jednoho výrobce).

Navrhovatel považoval také za vzájemně inkohorentní, a tudíž v rozporu se zásadou transparentnosti, obchodní podmínky, konkrétně požadavek zadavatele, že nabídky dodavatelů musí obsahovat

obchodní podmínky, které odpovídají zadávací dokumentaci, resp., které zadavatel stanovil jako minimální, přičemž zadavatel v témže článku zadávací dokumentace umožnil potenciálním uchazečům o veřejnou zakázku předložit rovněž nabídku, jež bude obsahovat obchodní podmínky pro zadavatele výrazně výhodnější. Hodnotícím kritériem byla v posuzované věci ekonomická výhodnost nabídky, resp. nejnižší nabídková cena.

Úřad konstatoval, že pakliže obchodní podmínky nebudou v rámci hodnocení nabídek brány v potaz, pak dodavatelé sice můžou v tomto smyslu spekulovat, resp. vzájemně se „předhánět“, kdo z nich zakomponuje do své nabídky výhodnější obchodní podmínky, avšak dle mínění Úřadu, resp. s ohledem na znění zákona, v takovém počínání dodavatelů nelze spatřovat valného smyslu. Zadavatel totiž stanovil zcela jasně, co bude předmětem hodnocení podaných nabídek. Cokoliv jiného tedy nemá z hlediska fáze „hodnocení“ žádný význam. Z toho důvodu je dle Úřadu pro racionálně smýšlejícího dodavatele patrně nejjednodušší nabídnout zadavateli plnění, resp. obchodní podmínky, které budou výhodné pro něho samotného, tj. pro dodavatele, avšak za současného splnění zadávacích podmínek. Uvedený myšlenkový postup pak nutně implikuje závěr spočívající v tom, že pro dodavatele budou nejvýhodnější obchodní podmínky, jež zadavatel označuje jako minimální.

Pokud zadavatel stanoví určitou úroveň obchodních podmínek a zároveň tyto obchodní podmínky, resp. míru jejich výhodnosti nestanoví předmětem hodnocení, pak bude pro dodavatele patrně nejlepší, pakliže splní požadavek na minimální obchodní podmínky v minimální požadované míře, přičemž svou veškerou pozornost zaměří na část nabídky, která bude zadavatelem podrobena procesu hodnocení nabídek. Ostatně v posuzovaném případě obchodní podmínky, resp. jejich výhodnost nebyla součástí hodnocení předložených nabídek, tudíž ani z hlediska dodržení zásady transparentnosti hodnocení nabídek nebylo významné, aby zadavatel předem v zadávacích podmínkách blíže definoval, v čem případná výhodnost obchodních podmínek má spočívat.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0520/2022/VZ

- **Název VZ:** ÚZIS Praha – IS IOPL
- **Výrok rozhodnutí:** § 6 odst. 1, § 100 odst. 1, § 212 odst. 3 písm. b), § 222 odst. 8, § 268 odst. 1 písm. b), § 268 odst. 2 písm. a), § 269 odst. 1 písm. c) ZZVZ
- **Klíčová slova:** vyhrazená změna závazku, oznámení o změně závazku, uveřejňovací povinnost, zásada transparentnosti, změna závazku ze smlouvy,
- **Prejudikatura:** 62 Af 30/2017-357

V šetřeném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo Úřadem konstatováno, že se obviněný dopustil přestupku vyhrazením změny závazku ze smlouvy, aniž by ji jednoznačně vymezil, a dalšího přestupku podle § 269 odst. 1 písm. c) ZZVZ, neboť neodeslal oznámení o změně závazku k uveřejnění ve lhůtě 30 dnů od provedení této změny.

Úřad připomněl, že zásada transparentnosti zadávání veřejných zakázek musí být zadavatelem (spolu se zásadami přiměřenosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace) dodržována v celém průběhu zadávacího řízení.

Obviněný v zadávacích podmínkách šetřené veřejné zakázky stanovil, že předpokládá termín ukončení dle harmonogramu s nejzazším termínem převzetí 5. 11. 2020, avšak „s možností jednostranného prodloužení ze strany Zadavatele do 30. 6. 2021 s tím, že se jedná o vyhrazenou změnu závazku ve smyslu § 100 ZZVZ“. Dodatkem ke smlouvě ze dne 16. 12. 2020 byl termín převzetí stanoven do 30. 6. 2021.

Úřad v šetřené věci konstatoval, že obviněný v rozporu s § 100 odst. 1 ZZVZ jednoznačně nevymezil podmínky, za kterých může dojít ke změně závazku, resp. vůbec nekonkretizoval předpoklady, při jejichž naplnění přistoupí k prodloužení termínu plnění. V šetřeném případě výhrada změny závazku obsažená v zadávací dokumentaci ponechávala podmínky budoucí změny termínu plnění smlouvy zcela na libovůli obviněného. Takto stanovené zadávací podmínky tak nebylo možné označit ani za transparentní ve smyslu § 6 odst. 1 ZZVZ, neboť z výhrady změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku nebylo jednoznačně zřejmé, na jaké situace dopadá.

Pokud šlo o názor obviněného, že bližší specifikace podmínek, za kterých může dojít ke změně závazku (prodloužení lhůty plnění), nebyla fakticky možná, a to vzhledem k nepředvídatelným dopadům pandemie covid-19, tento jeho pohled Úřad nesdílel. Obviněný měl dle Úřadu alespoň v obecnosti vymezit, za jakých okolností by přicházelo v úvahu rozhodnutí o prodloužení lhůty plnění z jeho strany, aby všem možným dodavatelům bylo již ze zadávací dokumentace zřejmé, za jakých okolností termín plnění bude pouze do 5. 11. 2020 a za jakých až do 30. 6. 2021. Mezi těmito termíny je tak markantní rozdíl, který mohl mít vliv na rozhodování dalších potenciálních dodavatelů, zda podají či nepodají nabídku, přičemž v šetřeném zadávacím řízení zadavatel, resp. obviněný obdržel pouze jednu nabídku.

V šetřené věci byl dne 11. 6. 2021 mezi obviněným a vybraným dodavatelem uzavřen dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo, v němž byl jako termín převzetí stanoven den 30. 9. 2021, a to s odůvodněním, že „[n]a základě aktuální epidemiologické situace ... byl Objednatel pověřen prioritními úkoly pro zvládnutí epidemie covid-19. ... Z důvodu těchto nečekaných událostí a enormního vytížení Zhotovitele, není možné z kapacitních důvodů dodržet termín realizace IS OPL k 30. 6. 2021, a tak se na základě § 222 odst. 6 písm. a) ZZVZ smluvní strany domluvily na prodloužení termínu realizace IS OP“.

Úřad v této souvislosti konstatoval, že zadavatel má povinnost, aby v případě, že provede změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku podle § 222 odst. 5 nebo 6 ZZVZ (tedy „nepodstatnou“ změnu závazku nevyžadující provedení nového zadávacího řízení), odeslal oznámení o provedené změně závazku k uveřejnění podle § 212 zákona, a to ve lhůtě do 30 dnů ode dne takové změny závazku.

K podmínce odeslání oznámení o změně závazku k uveřejnění v zákonné lhůtě do 30 dnů od změny závazku Úřad doplnil, že změnou je třeba rozumět den provedení změny závazku (tedy den podpisu dodatku smlouvy apod.).

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. [S0424/2022/VZ](#) z 1. 12. 2022

- **Název VZ:** *Digitální transformace klinických procesů formou nemocničního systému*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 6 odst. 1, § 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 73 odst. 6 písm. b), § 79 odst. 2 písm. b), § 263 odst. 3, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ, § 1 vyhlášky o stanovení nákladů řízení*
- **Klíčová slova:** *plnění stejného nebo srovnatelného druhu, podmínky účasti v zadávacím řízení, prokázání splnění kritérií technické kvalifikace, kritéria technické kvalifikace, vliv na výběr nejvhodnější nabídky, zadávací podmínky, zásada přiměřenosti, zásada zákazu diskriminace*
- **Prejudikatura:** *9 Afs 87/2008-81, 1 Afs 20/2008-152, 1 Afs 2/2013-46, 62 Af 36/2013-65*

Meritem posuzovaného případu byla polemika mezi navrhovatelem a zadavatelem, kdy dle názoru navrhovatele požadavek na prokázání technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ spočívající v doložení zkušeností s realizací komplexního NIS zahrnujícího výslovně „systém vykazování péče dle platné legislativy ČR“ je protizákonný, neboť vylučuje účast zahraničních dodavatelů, kteří disponují referenčními zakázkami ze zahraničí.

Úřad upozornil, že zadavatel sice výslovně nevyločil možnost účasti zahraničních dodavatelů, nicméně zároveň stanovil, že budou-li dodavatelé chtít pro účely prokázání technické kvalifikace zadavateli předložit jako referenční zakázku dodávku NIS ze zahraničí, musí tento NIS splňovat rovněž požadavek na systém vykazování péče dle platné legislativy ČR. Úřad k tomu konstatoval, že pravděpodobnost této situace, tj. existence NIS dodaného a implementovaného v zahraničí dle české právní úpravy vykazování péče se z logiky věci blíží nule.

Úřad dále uvedl, že ačkoliv stanovení konkrétních požadavků na prokázání kritérií technické kvalifikace závisí na rozhodnutí zadavatele, je nutno upozornit na skutečnost, že při svých úvahách ohledně konkrétních požadavků je zadavatel vázán jednotlivými ustanoveními zákona. Ve vztahu ke kritériím technické kvalifikace je to mimo jiné § 73 odst. 6 ZZVZ, jenž připouští stanovení pouze takových kritérií technické kvalifikace, která odpovídají složitosti a rozsahu předmětu plnění veřejné zakázky. Významný limit zadavatele v celém zadávacím řízení, a nepochybně tedy i při vymezení kritérií technické kvalifikace, představují rovněž zásady zadávání veřejných zakázek zakotvené v § 6 zákona, zejména zásada zákazu diskriminace a zásada přiměřenosti. Úřad upozornil, že je nutné vnímat též diskriminaci skrytou, kdy zadavatel znemožní některým dodavatelům ucházet se o veřejnou zakázku nastavením kvalifikačních kritérií, jejichž požadovaná úroveň je zjevně nepřiměřená ve vztahu k velikosti, složitosti a náročnosti konkrétní veřejné zakázky.

Stanovení kvalifikačních kritérií, včetně jejich minimální úrovně, nemůže vést k bezdůvodnému omezení možnosti dodavatelů účastnit se zadávacího řízení či k jakémukoliv zvýhodnění některého z potenciálních dodavatelů na úkor dodavatelů jiných, kteří by byli taktéž objektivně schopni danou veřejnou zakázku plnit. Přiměřené jsou jen zadávací podmínky, resp. kvalifikační podmínky, jež zásadně umožňují účast skutečně všem objektivně způsobilým dodavatelům.

Dle Úřadu jako důvodné rozhodně nelze považovat *en bloc* vyloučení všech referencí pocházejících ze zahraničí. Takový postup zadavatele totiž odporuje smyslu a účelu zákona, neboť smyslem a účelem právní úpravy rozhodně není již při posuzování splnění podmínek kvalifikace bezdůvodně vyloučit blíže neurčený okruh dodavatelů, kteří by jinak mohli být objektivně způsobilí k realizaci předmětu plnění příslušné veřejné zakázky. Dle Úřadu totiž rozhodně nelze shledat, že by zadavatel prokázal, že by

reference pocházející ze zahraničí nebylo nikdy možné považovat za srovnatelné s referencemi, jež dodavatelé získali realizací NIS pro objednatele na území České republiky.

Úřad dále doplnil, že vyloučení možnosti doložení srovnatelnosti právní úpravy, a tedy i prokázání uvedeného kvalifikačního požadavku referencí realizovanou v zahraničí, by obecně, jakož i v řešeném případě, bylo akceptovatelné za situace, kdyby zadavatel v době koncipování předmětné kvalifikační podmínky věděl, že příslušné právní úpravy jsou skutečně nesrovnatelné. Tedy pokud by zadavatel byl v daném konkrétním případě schopen prokázat, že je předem vyloučeno, že zkušenost ze zahraničí nemůže být dostatečná, tj. srovnatelná s tuzemskou, tedy specifický důvod, proč je taková možnost *a priori* vyloučena v případě všech zahraničních referencí.

Úřad v šetřené věci konstatoval, že zadavatel stanovil zadávací podmínky v rozporu se zákonem, když omezil možnost prokázání posuzovaného kritéria technické kvalifikace pouze a výlučně na referenční zakázky realizované pro poskytovatele zdravotní péče na území České republiky, aniž by proto existoval objektivní důvod, čímž bezdůvodně omezil účast dodavatelů.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0245/2022/VZ

➔ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0007/2023/VZ](#)

- **Název VZ:** *Dodávky odběrových souprav pro odběry plné krve včetně bezplatné výpůjčky automatických lisů na zpracování krve a odběrových míchacích vah*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *doba trvání smlouvy, rámcová dohoda, hodnoticí kritéria*
- **Prejudikatura:** *3 As 63/2014-28*

Šetřené správní řízení bylo zahájeno na návrh. Mezi navrhovatelem a zadavatelem bylo sporu, zda se v případě předmětného správního řízení jedná o rámcovou dohodu ve smyslu § 131 ZZVZ, přičemž navrhovatel byl přesvědčen, že ano a stanovená délka plnění v rozsahu osmi let tedy byla v rozporu se zákonem, neboť trvání rámcové dohody je omezeno na čtyři roky. Navrhovatel se rovněž domníval, že stanovená kritéria hodnocení byla diskriminační, neodůvodněná a zajišťovala výhodu konkrétnímu dodavateli.

Úřad zjistil, že zadavatel v rámci zadávací dokumentace určil pouze předpokládané množství části plnění veřejné zakázky, tj. odběrové soupravy pro odběr plné krve (spotřební materiál), spolu s možností jeho neodebrání či překročení, přičemž tato část plnění měla být poskytována na základě jednotlivých objednávek písemně potvrzených vybraným dodavatelem, kdy požadované množství odběrových souprav bude v rámci jednotlivých objednávek určeno zadavatelem dle jeho potřeb. Současně bylo stanoveno, že vybranému dodavateli podpisem smlouvy na veřejnou zakázku nevzniká povinnost/právo na poskytování. Úřad konstatoval, že právě skutečnost, že část plnění (v daném případě dodávky odběrových souprav) měla být realizována výlučně až na základě následných objednávek, které musí být akceptovány vybraným dodavatelem, je hlavním rysem rámcových dohod. Na závěru, že šetřená smlouva na veřejnou zakázku má charakter rámcové dohody ve smyslu § 131 odst. 1 zákona, nemohla dle Úřadu nic změnit ani skutečnost, že v daném případě byla předmětem veřejné zakázky i výpůjčka automatických lisů a odběrových míchacích vah, které měly být zadavateli poskytnuty po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, neboť stěžejní částí veřejné zakázky byly dodávky odběrových souprav, které měly být dodávány na základě objednávek po celou dobu trvání veřejné zakázky (tj. po dobu osmi let), samotné přístroje pak měly být poskytnuty jednorázově po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku.

Úřad konstatoval, že při posuzování zákonnosti doby trvání veřejné zakázky je nutné zohlednit celý předmět plnění, tedy i výpůjčku požadovaných přístrojů. Pokud zadavatel poptával i uvedené přístroje, jevílo se dle Úřadu jako zcela logické zohlednit i jejich životnost. V daném případě byla životnost přístrojů osm let, přičemž používání přístrojů po celou dobu jejich životnosti může mít zcela jistě vliv na nabídkovou cenu, kterou zadavatel může od dodavatelů obdržet, resp. může obdržet výhodnější cenu za odběrové soupravy, které budou po dobu veřejné zakázky dodávány na základě jednotlivých objednávek. Dále by dle Úřadu nebylo zcela ekonomické (hospodárné) např. v polovině životnosti přístroje poptávat znovu nové přístroje. Zadavatel tedy nestanovil délku trvání smlouvy na veřejnou zakázku svévolně, neboť ta zcela korespondovala s délkou životnosti požadovaných přístrojů.

Ke konkrétním navrhovatelem napadaným výběrovým kritériím Úřad uvedl následující.

Vzhledem k tomu, že zadavatel chtěl využívat buffy-coat i pro další účely, měla dle názoru Úřadu zadavatelem stanovená lhůta pro zpracování buffy-coatu v délce 48 hodin v daném případě své opodstatnění. Úřad dále zdůraznil, že požadovaný parametr je dle zadávací dokumentace zařazen

mezi kritéria výběrová, jehož nesplnění nevede k vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení, a tudíž jej nelze považovat za překážku pro přístup k soutěži o zakázku. Na základě uvedeného Úřad konstatoval, že dané kritérium hodnocení nelze považovat za neopodstatněné, resp. neodůvodněné a zavádějící, jak se domníval navrhovatel.

Úřad jako zcela legitimní shledal také požadavek na měkký filtr, neboť reflektoval potřebu zadavatele spočívající v usnadnění práce personálu (byla dána souvislost mezi předmětným kritériem a legitimní potřebou zadavatele). Úřad konstatoval, že považuje dané kritérium hodnocení za odůvodněné.

Úřad dále zjistil, že automatické promíchání erytrocytů mixérem skutečně usnadňuje následné manuální míchání a šetří čas personálu, což koresponduje s důvody, pro které si zadavatel dané kritérium zvolil. Dle názoru Úřadu tak zadavatel měl objektivní a legitimní důvod předmětné kritérium v rámci zadávacích podmínek stanovit. Úřad konstatoval, že požadavek zadavatele na „automatické promíchání erytrocytů a aditivního roztoku mixérem v průběhu zpracování“ byl stanoven v souladu s objektivní potřebou zadavatele, a proto neshledal ve stanovení předmětného požadavku v zadávací dokumentaci porušení zákona. Nad rámec uvedeného k tvrzení navrhovatele, že daný parametr je konkurenčním znakem jediného systému na trhu, Úřad konstatoval, že dané kritérium splnili minimálně dva dodavatelé. Nicméně Úřad námitku navrhovatele nepovažoval za relevantní především z důvodu, že dané kritérium bylo stanoveno jako výběrové a jeho nesplnění tedy nemělo za následek vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení, a tudíž jej nelze považovat za překážku pro přístup k soutěži o zakázku.

Úřad uvedl, že lze považovat za odůvodněný také požadavek zadavatele na automatické otevření dvířek po skončení procesu separace, tedy signál, který z jeho podstaty zcela zjevně nelze (tak snadno) zaměnit se signály či upozorněními jiných přístrojů či zařízení, které se také nacházejí na pracovišti zadavatele. Dle názoru Úřadu si lze skutečně představit, že otevřená dvířka mohou být zřetelnějším signálem oproti světelnému nebo zvukovému, neboť personál může ověřit, že došlo k ukončení procedury z více úhlů nebo také na větší vzdálenost. Rovněž při zvolení daného řešení nemusí obsluha složitě rozlišovat, který přístroj zvukově signalizuje a na displeji ukazuje, že proces separace byl ukončen. Dle Úřadu zadavatel daným požadavkem také reagoval na situaci v jeho zařízení, ve kterém využívá současně více přístrojů, a to nejen krevních lisů. Úřad proto požadavek zadavatele na automatické otevírání dvířek shledal zcela legitimním, vycházejícím z objektivně zdůvodnitelné potřeby zadavatele. Úřad nad uvedené doplnil, že dané kritérium hodnocení zadavatel stanovil jako výběrové, které nemělo za následek vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení.

Úřad uzavřel, že zadavatel poskytl objektivní zdůvodnění ke všem navrhovatelem napadeným kritériím hodnocení, v jehož rámci vysvětlil objektivní souvislost mezi těmito kritérii a svou legitimní potřebou, zadavatel tedy přezkoumatelným způsobem odůvodnil, proč navrhovatelem napadené parametry stanovil a k jakému účelu je potřebuje. Úřad rovněž nezjistil, že by napadená výběrová kritéria zaručovala konkurenční výhodu jednomu dodavateli či vytvářela bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.

Navrhovatel v rozkladu napadal mj. kritérium buffy-coat do 48 hodin, k čemuž předseda Úřadu v rozhodnutí o rozkladu mj. uvedl, že s ohledem na relativně nízký dopad předmětného kritéria do výsledného hodnocení (potažmo na výběr dodavatele), má odůvodnění předložené zadavatelem (zejména potenciál využití pro výzkumné účely v budoucnu) za přiměřené a dostačující pro stanovení tohoto kritéria, neboť to zjevně souvisí s předmětem veřejné zakázky a směřuje k možnému širšímu využití požadovaného plnění v budoucnu, čímž objektivně vypovídá o kvalitě plnění.

Se závěrem, že smlouva o dodávce v šetřené věci naplňuje znaky rámcové dohody ve smyslu § 131 odst. 1 zákona, se však předseda Úřadu neztotožnil, neboť zadavatel předmětnou veřejnou zakázku

(spočívající v dodávce odběrových souprav) zadá již uzavřením smlouvy o dodávce, z níž vyplývá závazek dodavatele k plnění. V nyní řešené věci se tak jedná o specifickou smlouvu na veřejnou zakázku, která sice vykazuje rámcové prvky (a mohla by být nepochybně formou rámcové dohody zadána), obsahuje však současně nepochybný, navíc smluvní pokutou zajištěný závazek dodavatele dodat zadavateli na výzvu konkrétní objednané úplatné plnění (v předem ujednaném předpokládaném rozsahu), načež ji nelze považovat za rámcovou dohodu ve smyslu § 131 odst. 1 zákona, která před započítáním plnění obecně předpokládá další projev vůle dodavatele (jímž bude uzavřena dílčí realizační smlouva). Předseda Úřadu však nenaznal, že by tato skutečnost měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť Úřad navzdory chybnému dílčímu předpokladu o charakteru smlouvy o dodávce dospěl v návaznosti na další posouzení věci ke správnému závěru, že argumentace navrhovatele v návrhu týkající se rámcového charakteru smlouvy o dodávce a souvisejících uveřejňovacích povinností není důvodná.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0101/2023/VZ

- **Název VZ:** *Výstavba nadzemních koridorů ve Slezské nemocnici v Opavě, p. o.*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 6 odst. 1, § 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 73 odst. 6 písm. b), § 263 odst. 3, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ, § 1 vyhlášky o nákladech řízení*
- **Klíčová slova:** *nepřiměřenost kritérií kvalifikace, kritéria technické kvalifikace, zkušenosti osob zapojených do realizace veřejné zakázky*
- **Prejudikatura:** *29 Af 53/2019-70, 1 Afs 69/2012-55*

V šetřeném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo konstatováno, že zadavatel stanovil zadávací podmínky v rozporu se zákonem, když požadoval u osoby stavbyvedoucího zkušenost se stavbami, jejichž předmětem či součástí plnění byla výstavba pilotů, ačkoliv poptávaná stavba koridorů měla být v souladu s projektovou dokumentací založena na základových patkách či základových pásech, a také požadavkem vysokoškolského vzdělání stavebního směru u osoby prvního stavbyvedoucího, ačkoliv by na uvedenou pozici postačovalo vzdělání středoškolské.

Úřad předně odmítl námitku zadavatele, že podnět (na základě, jehož šetření bylo zahájeno správní řízení) neměl být vyřizován, neboť námitky stěžovatele byly podány v listinné podobě. V šetřeném případě stěžovatel odůvodněné námitky proti zadávacím podmínkám ve lhůtě pro podání nabídek zadavateli podal a zadavatel tyto námitky věcně vyřídil, dle Úřadu tedy bylo dosaženo smyslu a účelu ustanovení § 258 odst. 2 zákona. Úřad podotkl, že vztah mezi zadavatelem a navrhovatelem je primárně vztahem soukromoprávním. Dle § 580 občanského zákoníku je neplatné právní jednání, které se přičí dobrým mravům, jakož i právní jednání, které odporuje zákonu, pokud to smysl a účel zákona vyžaduje. S přihlédnutím k výše uvedenému, tj. k účelu a smyslu institutu námitek v kontextu s podáním podnětu k zahájení správního řízení z moci úřední se nicméně Úřad nedomníval, že by smysl a účel zákona vyžadoval, aby na námitky podané stěžovatelem v listinné podobě (tedy v rozporu s § 211 odst. 3 zákona) bylo za uvedených skutkových okolností hleděno jako na neplatné.

V šetřeném případě zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil požadavek, aby stavbyvedoucí disponoval zkušeností s minimálně dvěma dokončenými stavbami, jejichž předmětem plnění nebo součástí plnění byla výstavba pilotů. Uvedené zkušenosti však nebyly součástí předmětu plnění veřejné zakázky vymezeného projektovou dokumentací. Úřad připomněl, že zadavatelem vymezená kritéria technické kvalifikace musí vyjadřovat objektivně odůvodnitelné požadavky zadavatele a zároveň zajistit, aby se o plnění veřejné zakázky ucházeli jen dodavatelé, kteří budou schopni plnění poptávané zadavatelem realizovat. Současně však kritéria nesmí být stanovena nepřiměřeně složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky, a nesmí tedy omezit účast dodavatelů, kteří by byli způsobilí požadované plnění realizovat. S ohledem na zadavatelem vymezený rozsah předmětu veřejné zakázky tedy Úřad shledal jako zjevně neodůvodněný požadavek, aby za účelem prokázání splnění technické kvalifikace dodavatelé byli povinni prokázat, že vést realizaci stavby (v pozici stavbyvedoucího) bude osoba se zkušenostmi s výstavbou pilotů, tj. s hlubinným zakládáním stavby, ačkoliv bylo zřejmé, že předmětem veřejné zakázky je mj. založení stavby na patkách, potažmo pásech. Úřad uvedl, že při srovnání rozsahu díla, které bude v rámci předmětu veřejné zakázky realizováno, a požadavku zadavatele na prokázání technické kvalifikace lze šetřený požadavek na doložení zkušeností stavbyvedoucího se stavbou pilotů považovat za nadbytečný, resp. nepřiměřený a nedůvodně zpřísnující pravidla pro účast dodavatelů v soutěži o veřejnou zakázku.

Úřad uvedl, že zadavatel mohl uvažovat o požadavku na dosažené vzdělání nad rámec autorizačního zákona, tzn. požadovat o osoby prvního stavbyvedoucího vysokoškolské vzdělání, přestože

podle autorizačního zákona postačuje vzdělání středoškolské, avšak pouze v případě, že by požadavek na vyšší úroveň vzdělání odůvodnil objektivní potřebou vycházející z předmětu veřejné zakázky.

Zadavatel požadavek na vysokoškolské vzdělání stavbyvedoucího odůvodnil tím, že se v šetřeném případě jedná o stavbu v hodnotě cca 120 milionů korun bez DPH, která je velmi specifická, její výstavba vyžaduje značnou míru odbornosti v oblasti statiky a dynamiky staveb a která se nachází na značné ploše v areálu aktivní nemocnice. Dále zadavatel uvedl, že společnost (vč. té odborné) přisuzuje vysokoškolskému vzdělání v oboru důležitost, proto by mělo být možné a oprávněné vznést tento požadavek na nejdůležitějšího člena realizačního týmu. S ohledem na složité geologické poměry podle zadavatele také nešlo vyloučit potřebu doplnění projektové dokumentace z důvodu případných změn např. v souvislosti se způsobem zakládání stavby a je tak třeba, aby první stavbyvedoucí disponoval značnou mírou odbornosti v oblasti statiky a dynamiky staveb.

Úřad konstatoval, že vzhledem k tomu, že zadavatel připustil, že autorizovanou osobou pro prvního stavbyvedoucího může být autorizovaný inženýr i autorizovaný technik, přičemž autorizovaný technik nemůže podle autorizačního zákona provádět statické a dynamické výpočty staveb, je nutno shledat, že první stavbyvedoucí se stupněm autorizace autorizovaný technik by si pro výkon těchto činností musel přizvat kvalifikovanou osobu s autorizací v požadovaném oboru, v šetřeném případě v oboru statika a dynamika staveb. Nicméně v této souvislosti nelze přehlížet, že zadavatel současně požadoval, aby jedním z členů realizačního týmu byl statik s autorizací v oboru statika a dynamika staveb. Pokud by tedy v průběhu realizace stavby nastala situace, kdy by bylo nezbytné nad rámec skutečností již upravených v projektové dokumentaci řešit či posoudit statiku a dynamiku staveb, odbornost této činnosti by byla dle názoru Úřadu zaručena právě autorizovanou osobou v oboru statika a dynamika staveb. Z uvedeného důvodu neobstojí ani zadavatelem zmiňovaná statická složitost stavby.

Úřad dále v souvislosti s argumentem zadavatele, že vysokoškolské vzdělání má vyšší společenský kredit, uvedl, že úroveň vzdělání jistě může mít při participaci na realizaci veřejné zakázky své opodstatnění a nelze ji bagatelizovat. Pokud by se však mělo jednat o natolik důležitý předpoklad pro plnění veřejné zakázky, pro zadavatele by nemělo být při vynaložení přiměřené snahy nijak složité tento požadavek relevantně odůvodnit. V šetřeném případě nicméně zadavatel nedoložil, resp. neobjasnil, v čem je předmětná stavba výjimečná či nadstandardní oproti „běžným“ stavbám obdobného typu, aby požadavek na vysokoškolské vzdělání prvního stavbyvedoucího byl shledán oprávněným.

Zadavatel specifický charakter stavby dále odůvodňoval průběhem stavby v areálu nemocnice při jejím provozu. Vzhledem k tomu, že zadavatel v zadávací dokumentaci požadoval u osoby hlavního (prvního) stavbyvedoucího doložení zkušenosti s minimálně dvěma dokončenými stavbami občanské vybavenosti, a to za plného provozu, má Úřad za to, že kvalifikace hlavního (prvního) stavbyvedoucího spočívající ve vedení stavby za plného provozu by splněním uvedeného požadavku již byla prokázána. Argument zadavatele, že jeho požadavek je oprávněn z důvodu, že stavba bude probíhat v areálu nemocnice při jejím provozu, tak Úřad shledal pro závěr svědčící o oprávněnosti požadavku na vysokoškolské vzdělání prvního stavbyvedoucího za irelevantní.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0172/2023/VZ

- **Název VZ:** FN Motol – Dodávky PC sestav pro FN Motol v období 2022–2026
- **Výrok rozhodnutí:** § 6 odst. 2, § 257 písm. f) ZZVZ
- **Klíčová slova:** informační technologie, kybernetická bezpečnost, technické podmínky
- **Prejudikatura:** 31 Af 3/2015-29, 9 Afs 87/2008

Předmětné správní řízení bylo zahájeno z moci úřední. Předmětem plnění šetřené veřejné zakázky byla dodávka PC sestav, které budou dodány včetně veškerého příslušenství nutného k uvedení do provozu, bez nutnosti zakoupení dalších komponent, a včetně poskytnutí veškerých licencí nezbytných pro řádné fungování PC sestavy, přičemž dle technické specifikace předmětu plnění tyto licence musí být plně kompatibilní s OS používaným na stávajících PC sestavách ve vlastnictví zadavatele, tj. licence MS Windows 10 Professional CZ typu OEM. Vysvětlením zadávací dokumentace pak obviněný předmětný požadavek v souvislosti s dodávkou licencí objasnil, a to v tom smyslu, že požadoval, aby dodaná licence operačního systému byla předinstalovaná na dodávaný hardware, přičemž aktivační klíč měl být umístěn v BIOSu počítače, a rovněž, že softwarová licence měla být poskytnuta výrobcem hardware jako originální licence typu OEM.

Úřad na základě vlastního šetření vycházejícího z informací zjištěných z veřejně dostupných zdrojů a na základě výsledků průzkumu trhu zjistil, že OEM licence předinstalované na požadované PC sestavy výrobcem zařízení nepředstavují jediný způsob, jakým lze zabezpečit potřeby obviněného (které byly Úřadu obviněným sděleny a které vyplývaly ze zadávacích podmínek), tj. zajištění PC sestav, jež budou z pohledu obviněného připraveny k okamžitému uvedení do provozu, tedy k jejich fungování nebude třeba dokupovat žádné další komponenty ani softwarové licence, a vydal proto příkaz, ve kterém konstatoval, že obviněný stanovil zadávací podmínky v rozporu s § 36 odst. 1 zákona ve spojení se zásadou zákazu diskriminace, když v rámci technické specifikace předmětu plnění stanovil požadavek na „*předinstalované programové vybavení (image na disku) – musí být plně kompatibilní s OS používaným na stávajících PC ve vlastnictví zadavatele – OEM MS Windows 10 Professional CZ 64 bit*“, přičemž, jak uvedl ve vysvětlení zadávací dokumentace, uvedený požadavek plní pouze OEM licence poskytnutá výrobcem zařízení, čímž vytvořil bezdůvodnou překážku hospodářské soutěže a znemožnil tak účast v soutěži dodavatelům, kteří dodávají licence jiného typu než OEM a byli by objektivně schopni předmět plnění realizovat.

Obviněný v podaném odporu argumentoval, že jakožto poskytovatel základní služby ve smyslu zákona o kybernetické bezpečnosti je povinen postupovat v souladu s uvedeným zákonem, přičemž požadavek na předinstalované OEM licence v rámci dodávek PC sestav dle jeho názoru přispívá k zajištění dostatečné ochrany provozu nemocnice, která je zařízením kritické infrastruktury.

Úřad uvedl, že zadavatel může určit technologie (tj. technický popis způsobu provádění veřejné zakázky), které budou použity k plnění zakázky v rámci stanovení technických podmínek, nicméně se nesmí jednat o „bezdůvodné“ vytváření překážek hospodářské soutěže. Ustanovení § 4 odst. 4 zákona o kybernetické bezpečnosti pak zadavateli výslovně stanovuje povinnost zohlednit požadavky vyplývající z bezpečnostních opatření při výběru dodavatele pro informační nebo komunikační systém, přičemž zohlednění takových požadavků v míře nezbytné pro splnění povinností podle zákona o kybernetické bezpečnosti pak nelze považovat za nezákonné omezení hospodářské soutěže nebo nedůvodnou překážku hospodářské soutěže.

Úřad požádal v této věci o stanovisko NÚKIB, jakožto ústřední orgán státní správy pro oblast kybernetické bezpečnosti. NÚKIB uvedl, že závěr obviněného vyplývající z provedené analýzy rizik, že

pro zajištění kontinuity provozu nemocnice vychází jako neoptimálnější řešení pořízení OEM licencí v rámci BIOS, je racionální, neboť s pořízením jiných typů licencí mohou souviset problémy, např. při centrální správě licencí, v souvislosti s migrací počítačů pro jiné uživatele či v souvislosti s podporou a využíváním personálních kapacit. Podle NÚKIB použití OEM licencí skutečně může eliminovat některá rizika spojená s využitím jiných typů licencí, např. nedostatečná podpora, práva třetích stran, neukončení používání prodané licence, nekompatibilita s nástrojem pro správu licencí. Spravování OEM licencí by pak v obecné rovině dle NÚKIB mělo být oproti sekundárním či krabicovým licencím méně náročné na kapacity správce, zejména při reinstalaci počítače, což lze s přihlédnutím k množství zařízení spravovaných obviněným a jejich častou migrací mezi uživateli z pohledu kybernetické bezpečnosti a přiměřenosti zvoleného řešení považovat za relevantní argument. Nadto podle NÚKIB nejde o řešení v praxi neobvyklé, excesivní či specificky koncipované, ba naopak jde o využití na trhu běžně dostupného řešení. NÚKIB v souvislosti s šetřeným případem uzavřel, že stanovená bezpečnostní opatření „zajištění údržby a aktualizace OS po dobu sedmi let bez dodatečných provozních nákladů (nákup připravených PC s garantovanou OEM licencí v rámci BIOS), garantovaná záruka dodavatele“ jsou z hlediska splnění požadavku zákona o kybernetické bezpečnosti a vyhlášky o kybernetické bezpečnosti dostatečně odůvodněná, vedou ke snížení identifikovaného rizika na akceptovatelnou úroveň a zároveň nejsou zjevně excesivní.

Úřad akcentoval, že plnění povinností stanovených povinným osobám zákonem o kybernetické bezpečnosti, potažmo jeho prováděcím právním předpisem (vyhláškou o kybernetické bezpečnosti), z povahy věci nemůže být považováno za nezákonné. Z pohledu ZZVZ je nutno vždy posoudit důvodnost stanoveného požadavku zadavatelem. Skutečnost, že konkrétní zadávací podmínka může do určité míry omezovat množství subjektů oprávněných k podání nabídky do zadávacího řízení, nutně neznamená porušení zákona, neboť zákon označuje za nezákonný postup zadavatele, kterým bezdůvodně vytváří překážky hospodářské soutěže. Jelikož v průběhu vedeného správního řízení vyšly najevo nové okolnosti, se kterými Úřad nepracoval v době vydání příkazu a zejména pak s přihlédnutím k závěrům stanoviska NÚKIB, které de facto aprobovalo postup zadavatele v souvislosti s postupy dle zákona o kybernetické bezpečnosti, nahlížel nyní i Úřad odlišnou optikou na důvody, které zadavatele vedly ke stanovení předmětné zadávací podmínky.

Vzhledem k tomu, že ze stanoviska NÚKIB jednoznačně vyplynulo, že obviněný jakožto osoba povinná podle § 3 písm. f) zákona o kybernetické bezpečnosti nepostupoval v souvislosti s poptáváním PC sestav včetně veškerých licencí, v rozporu se zákonem o kybernetické bezpečnosti, když poptávané plnění, resp. stanovená bezpečnostní opatření označil za racionální, dostatečně odůvodněná, která vedou ke snížení identifikovaného bezpečnostního rizika na akceptovatelnou úroveň a zároveň nejsou zjevně excesivní, Úřad konstatoval, že omezení hospodářské soutěže provedené obviněným ve smyslu požadavku na OEM licence předinstalované výrobcem zařízení nebylo uskutečněno bezdůvodně, resp. v rozporu se zákonem, a správní řízení zastavil.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. [S0513/2023/VZ](#)

→ potvrzeno a změněno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0143/2023/VZ](#)

- **Název VZ:** *část 1 „Dodávka ventilátorů pro umělou plicní ventilaci (3 ks)“ Ventilátory pro umělou plicní ventilaci 2*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 6 odst. 1, § 212 odst. 4, § 212 odst. 8, § 268 odst. 1 písm. b), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *uveřejnění veřejné zakázky v Úředním věstníku, zásada transparentnosti*
- **Prejudikatura:** *62 Af 50/2011-72, 1 Afs 45/2010-159*

V předmětném správním řízení zahájeném z moci úřední Úřad konstatoval spáchání přestupku obviněným tím, že stanovil zadávací podmínky v rozporu se zásadou transparentnosti a § 212 odst. 8 zákona, když ve Věstníku veřejných zakázek a na profilu zadavatele uvedl odlišný údaj o konci lhůty pro podání nabídek na část 1 veřejné zakázky (zadavatel předmětnou veřejnou zakázku rozdělil na dvě části).

Úřadu ze skutkových zjištění jednoznačně vyplynulo, že v rámci šetřeného postupu obviněného tento coby zadavatel veřejné zakázky a iniciátor zadávacího řízení stanovil odlišný údaj o lhůtě k podání nabídek k části 1 veřejné zakázky, respektive odlišný údaj o konci této lhůty ve Věstníku veřejných zakázek a na profilu zadavatele. Zadavatel totiž původně stanovil lhůtu pro podání nabídek ve vztahu k části 1 i 2 veřejné zakázky do 8. 5. 2019 11:00 hodin (kdy tuto uvedl i v příslušném formuláři oznámení o zahájení otevřeného řízení uveřejněném ve Věstníku veřejných zakázek), nicméně následně dotčenou lhůtu pro podání nabídek prostřednictvím vysvětlení zadávací dokumentace prodloužil do 21. 5. 2019 11:00 hodin, kdy tuto změnu reflektoval na profilu zadavatele, avšak ve vztahu k části 1 veřejné zakázky ji nereflektoval dle § 212 odst. 4 zákona v rámci opravného formuláře zaslaného k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek, když zde výslovně zahrnul pouze změnu lhůty pro podání nabídek k části 2 veřejné zakázky. Dle údajů uveřejněných ve Věstníku veřejných zakázek tak v případě části 1 veřejné zakázky lhůta pro podání nabídek končila dne 8. 5. 2019 v 11:00, avšak dle údajů uveřejněných na profilu zadavatele v téže části veřejné zakázky uvedená lhůta končila až dne 21. 5. 2019 v 11:00 hodin, tedy o 13 kalendářních (z toho 9 pracovních) dnů později než dle informací uveřejněných ve Věstníku veřejných zakázek.

Úřad se v této věci neztotožnil s argumentací obviněného, že se jednalo o pouhé administrativní pochybení a že údaje ve Věstníku veřejných zakázek mají primárně informativní charakter. Úřad k uvedenému sdělil, že Věstník veřejných zakázek je nutno vnímat jako primární zdroj informací pro potenciální dodavatele, kdy údaj o konci lhůty pro podání nabídek představuje v jejich procesu rozhodování, zda se více zajímat o veřejnou zakázku za účelem zvážení podání nabídky a zda svou nabídku podat, či nepodat, jednu z prvotních rozhodných informací, z níž teprve může vyplynout motivace ke zjišťování podrobnějších informací k veřejné zakázce na profilu zadavatele. Pokud si však potenciální dodavatelé vyhodnotí, že ve lhůtě spatřené právě ve Věstníku veřejných zakázek již nejsou schopni svoji nabídku podat, nic je již nemusí vést ke zjišťování dalších informací o dané veřejné zakázce i na profilu zadavatele. Úřad upozornil, že v šetřeném případě navíc došlo k rozporu v údajích uveřejněných ve Věstníku veřejných zakázek a na profilu zadavatele až po prodloužení lhůty pro podání nabídek, které nebylo reflektováno ve Věstníku veřejných zakázek a bylo tedy možné, že někteří dodavatelé před prodloužením lhůty pro podání nabídek vyhledali odpovídající informace o veřejné zakázce i na profilu zadavatele a rozhodli se v původní lhůtě nabídku nepodat, když se již nemuseli dozvědět o prodloužení lhůty, neboť by museli opakovaně zjišťovat informace na profilu zadavatele,

aby se měli možnost dozvědět o odlišně stanoveném konci lhůty pro podání nabídek a následně zvažovat a případně vyjasňovat otázku reálně stanoveného konce lhůty pro podání nabídek.

Úřad sdělil, že i pokud by byla původní lhůta pro podání nabídek dostatečná, jak obviněný tvrdil, na posouzení to nic nemění, neboť dodavatelé, kteří měli aktuální informace z profilu zadavatele, byli de facto „zvýhodnění“ oproti těm, kteří legitimně spoléhali na informace dostupné v rámci Věstníku veřejných zakázek a o prodloužení se nedozvěděli, když prvně jmenovaní měli delší časový prostor pro přípravu nabídek. Úřad podotkl, že právě až v prodloužené lhůtě obdržel obviněný obě nabídky na část 1 veřejné zakázky. Uvedená situace, která byla v rozporu zejména se zásadou transparentnosti, tedy dle Úřadu mohla vést k omezení okruhu potenciálních účastníků zadávacího řízení a ve svém konečném důsledku k narušení hospodářské soutěže. Úřad se tedy neztotožnil s argumentací obviněného, že se jednalo o pouhé administrativní pochybení, které by nikterak neovlivnilo zadávací řízení.

Uvedené závěry přitom budou platit i přesto, že ze smlouvy uzavřené na předmětnou část 1 veřejné zakázky nebylo nikdy plněno, jak tvrdí obviněný, když s vybraným dodavatelem uzavřel právě z důvodu řešeného pochybení dohodu o zániku závazku a následně přistoupil k opětovnému zadání plnění odpovídající části veřejné zakázky v novém zadávacím řízení. Jednak primárně spáchání projednávaného přestupku bylo dokonáno již zadáním části 1 (původní) veřejné zakázky, resp. uzavřením smlouvy na tuto část veřejné zakázky, bez ohledu na skutečnost, zda bylo z uvedené smlouvy následně plněno či nikoliv.

Předseda Úřadu se ztotožnil se závěry prvního stupně, když uvedl, že došlo k naplnění formálních i materiálních znaků skutkové podstaty přestupku, nicméně současně dopěl k závěru, že samotné projednání přestupku bez uložení správního trestu je dostatečné a rozhodl o upuštění od uložení trestu, neboť byly naplněny všechny tři podmínky § 43 odst. 2 ZOP.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. [S0555/2023/VZ](#)

- Název VZ: *Uherskohradištská nemocnice a.s. – Rekonstrukce objektu č. 11*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Klíčová slova: *kvalifikace osob zapojených do realizace veřejné zakázky, kritéria kvalifikace, prokázání splnění kritérií technické kvalifikace, veřejná zakázka na stavební práce, zamítnutí návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele, zkušenosti osob zapojených do realizace veřejné zakázky, změna zadávacích podmínek*
- Prejudikatura: *62 Ca 29/2009-56*

V šetřeném správním řízení zahájeném na návrh navrhovatel napadal, že změnou zadávacích podmínek na základě podaných námitek došlo ke zpřísnění požadavku zadavatele na prokázání technické kvalifikace předložením referenčních zakázek, a to tím, že finanční objem prací týkající se objektu s nosnou prefabrikovanou železobetonovou konstrukcí s obvodovým pláštěm ze zdiva nebo prefabrikovaných železobetonových prvků nebo z monolitického betonu či železobetonu či jejich kombinací musel činit 150 milionů korun. Předmětný požadavek navrhovatel napadal také ve vztahu k členům realizačního týmu, konkrétně se jednalo o hlavního stavbyvedoucího, stavbyvedoucího, zástupce stavbyvedoucího a statika.

Úřad připomněl, že účelem stanovení požadavků na prokázání kvalifikace je zajištění realizace předmětu plnění veřejné zakázky pouze dodavateli, kteří jsou v případě jejich úspěchu v zadávacím řízení ve skutečnosti schopni realizovat veřejnou zakázku řádně, včas a v odpovídající kvalitě a poskytují o tom zadavateli záruky. Tím je minimalizováno zadatelovo riziko, že dojde ke zmaření plnění předmětu veřejné zakázky. Konkrétně technická kvalifikace slouží k prokázání lidských či technických zdrojů a odborných schopností a zkušeností nezbytných pro plnění veřejné zakázky v odpovídající kvalitě. Adekvátně nastavená kritéria technické kvalifikace jsou „sítem“, které má zamezit účasti subjektů neschopných plnit danou veřejnou zakázku řádně, včas a v odpovídající kvalitě.

Úřad dále sdělil, že podstata změny zadávacích podmínek je v dispozici zadavatele, a není tedy účelné zabývat se otázkou, zda je aktuální verze navrhovatelem napadených zadávacích podmínek přísnější či méně přísná než její původní znění nebo znění po změně provedené předchozím vysvětlením zadávací dokumentace. Úřad uvedl, že pro účely posouzení souladu postupu zadavatele se zákonem je pouze podstatné, zda zadavatel při provedení dané změny splnil veškeré zákonem stanovené podmínky a zda je současné znění zadávací dokumentace souladné se zákonem a všemi jeho zásadami.

O přiměřenosti zadávacích podmínek logicky nemůže sama o sobě vypovídat pouze skutečnost, zda lze jejich předcházející verzi interpretovat jako benevolentnější či striktnější ve vztahu k jejich současnému znění. Dle Úřadu je nepochybně možné, aby zadavatel nastavil zadávací podmínky způsobem, který lze mít za přiměřený a následně je změnou učiněnou v souladu se zákonem v určitých ohledech zpřísnil, ale tak, aby i nadále zůstaly přiměřené. Pouze ze samotné skutečnosti, že nové znění zadávacích podmínek lze v určitých ohledech shledat jako přísnější, tak nelze bez dalšího dovozovat nepřiměřenost jejich nového znění.

K navrhovatelem rozporovanému finančnímu objemu referenční zakázky Úřad mj. uvedl, že na první pohled bylo zřejmé, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky více než trojnásobně převyšuje požadovanou hodnotu referenčního objektu, přičemž je nutné rovněž přihlídnout ke skutečnosti, že zadavatel požadoval předložení pouze jedné takové referenční zakázky. Dále Úřad konstatoval, že je nutné zohlednit, že předmětem plnění veřejné zakázky je rozsáhlá rekonstrukce objektu nemocnice, tedy společensky obzvláště významné stavby, v jejímž okolí lze očekávat pohyb zranitelných osob,

příčemž rekonstrukce má probíhat po dobu dvou let za běžného provozu. S ohledem na uvedené se tak dle Úřadu nepochybně jednalo o významnou investici zadavatele se zvláště vysokými standardy a vysokými požadavky na provedení, bylo tedy možné akceptovat zvýšené nároky na technickou kvalifikaci dodavatelů.

Úřad se rovněž neztotožnil s námitkou navrhovatele týkající se omezení získání požadovaných zkušeností dobou posledních deseti let, neboť uvedené je třeba naopak vnímat jako zmírnění zákonem aprobované doby pěti let, během níž mohou dodavatelé získat své prokazatelné zkušenosti dle základního zákonného nastavení.

Za nepřiměřený neměl Úřad ani požadavek zadavatele, aby příslušnou zkušeností disponovali také celkem čtyři členové realizačního týmu, neboť se nepochybně jednalo o klíčové osoby, z nichž každá je pro řádnou realizaci veřejné zakázky zcela zásadní, bylo tedy oprávněné požadovat, aby každá z nich měla zkušenost se stavbou obdobnou o určitém finančním objemu. Dle Úřadu nebylo možné dovozovat, že by byl na relevantním trhu nedostatek takových osob.

Za účelem posouzení požadavku, aby součástí referenční zakázky byla novostavba či rekonstrukce objektu pozemního stavitelství s prefabrikovanou železobetonovou konstrukcí a s obvodovým pláštěm ze zdiva nebo prefabrikovaných železobetonových prvků nebo z monolitického betonu či železobetonu či jejich kombinací, provedl Úřad průzkum trhu. Přestože se odpovědi jednotlivých oslovených subjektů lišily, z výsledků provedeného průzkumu bylo zcela zřejmé, že na relevantním trhu existuje podstatné množství dodavatelů zastávajících názor, že rozdíly mezi realizací objektu s prefabrikovanou konstrukcí a těžkým obvodovým pláštěm a objektu s prefabrikovanou konstrukcí a lehkým obvodovým pláštěm ve smyslu propojení prefabrikované konstrukce a obvodového pláště jsou velmi významné, a to do té míry, že jsou na odbornost zhotovitele objektu propojujícího prefabrikovanou konstrukci a těžký obvodový plášť v kontextu tohoto propojení kladeny vysoké a specifické nároky, a realizace daného objektu tak vyžaduje zkušenost s propojením prefabrikované konstrukce a těžkého obvodového pláště. Úřad při svém posouzení vycházel nejen z informací získaných průzkumem trhu, ale také z racionálního, srozumitelného a relevantního odůvodnění zadavatele. Zadavatel jako objektivní technické důvody nutnosti zajištění integrovaného přístupu k realizaci konstrukce objektu a obvodového pláště pro zajištění kvalitní a dlouhodobě udržitelné stavby uvedl mj. *„vazby statického zajištění a další zatížení, řádné provedení spojů mezi konstrukcí objektu a obvodovým pláštěm, které jsou rovněž klíčové pro zabránění průsaku vlhkosti a vytváření tepelných mostů“* a dále také *„větší obtížnost a pracnost, preciznost provedení detailů, které musí být zhotovitelem bezvadně provedeny (...), souvislosti a provedení související se spodní stavbou, izolací, hydroizolací (nejen mezi vodorovnými a svislými konstrukcemi), provedení oken, rozvodů, přesahů (...), náročné provedení styků zdiva a železobetonové nosné konstrukce (...), provedení řemesel, kdy jsou prováděny prostupy vodorovnými konstrukcemi, které přechází do svislých konstrukcí – elektro, ÚT, VZT, atd., kdy musí být kladen důraz na přesnost provedení, utěsnění, PBŘ apod. (...), souvislosti se zateplovacím systémem ETICS, kdy jako předpoklad pro jeho řádné provedení je právě velmi kvalitní provedení konstrukcí, včetně jejich spojů“*.

Úřad shrnul, že stanovení požadavku na kvalifikaci dodavatele i členů jeho realizačního týmu bylo vzhledem k předmětu veřejné zakázky důvodné a přiměřené. Jestliže předmět veřejné zakázky spočívá v kompletní rekonstrukci a úpravě objektu nemocnice, kdy v současnosti jsou nosné konstrukce daného objektu tvořeny montovaným železobetonovým skeletem a obvodové zdivo tvoří těžký obvodový plášť, přičemž při rekonstrukci, v rámci níž má být železobetonový skelet opraven, má dojít k lokálnímu vybourání obvodového zdiva a následné výstavbě nových obvodových stěn rovněž ve variantě těžkého obvodového pláště, je zřejmé, že předmětný kvalifikační požadavek spočívající v požadavku na zkušenost s novostavbou či rekonstrukcí objektu pozemního stavitelství s prefabrikovanou konstrukcí a těžkým obvodovým pláštěm, kdy pokud se jedná o rekonstrukci, musí

být její rozsah obdobný rozsahu předmětu veřejné zakázky, tj. zahrnovat i rekonstrukci stávající prefabrikované železobetonové konstrukce, má svůj zcela jednoznačný odraz v předmětu veřejné zakázky.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. [S0628/2023/VZ](#)

- Název VZ: *Modernizace ICT pro zvýšení kybernetické bezpečnosti*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Klíčová slova: *kybernetická bezpečnost, odpovědnost za zadávací podmínky, omezení hospodářské soutěže, zadávací podmínky, zvýhodnění uchazeče*
- Prejudikatura: *1 Afs 45/2010-159, 30 Af 81/2013-77, 7 As 7/2016-44, 1 Afs 20/2008-152, 31 Af 3/2015-29, 9 Afs 87/2008-81*

Předmětné správní řízení bylo zahájeno na návrh, ve kterém navrhovatel namítal, že se zadavatel dostatečně nevypořádal s jeho námitkami a také byl přesvědčen, že zadavatel postupoval v rozporu se zákonem, když požadoval, aby dodavatelé nenabízeli předmět plnění výrobců Huawei Technologies Co., Ltd., Šen-čen, Čínská lidová republika (dále jen „Huawei“) a ZTE Corporation, Šen-Čen, Čínská lidová republika (dále jen „ZTE“) vůči kterým bylo vydáno varování NÚKIB ze dne 17. 12. 2018 (dále jen „varování NÚKIB“).

K tvrzenému nevypořádání námitek Úřad uvedl, že z rozhodnutí o námitkách mj. jednoznačně vyplynulo, z jakých důvodů zadavatel namítanou zadávací podmínku (vyloučení plnění výrobců Huawei a ZTE) v zadávacích podmínkách stanovil. Rovněž z předmětného rozhodnutí vyplynulo, že zadavatel byl přesvědčen, že analýzu rizik je zapotřebí předložit v případě přezkumu jeho postupu Úřadem ve správním řízení. Zadavatel byl toho názoru, že zadávací dokumentace musí obsahovat pouze konkrétní bezpečnostní opatření k zamezení či eliminaci rizik vyplývajících z předmětné analýzy rizik, nikoliv však samotnou analýzu. Úřad konstatoval, že skutečnost, že zadavatel nahlíží na povinnost poskytnout analýzu rizik účastníkům zadávacího řízení odlišným způsobem než navrhovatel, který striktně požaduje zpřístupnění předmětné analýzy v rámci zadávacího řízení, nelze považovat za nevypořádání námitek.

Dále se Úřad zabýval otázkou, zda zadavatel při stanovení napadené zadávací podmínky (vyloučení výrobků Huawei a ZTE) neporušil navrhovatelem uváděnou zásadu zákazu diskriminace či související ustanovení § 36 odst. 1 zákona, dle kterého zadávací podmínky nesmí být stanoveny způsobem, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo či nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže. Úřad uvedl, že napadená zadávací podmínka je striktní a v plném rozsahu vylučuje participaci řešení Huawei a ZTE, rovněž zvýhodňuje dodavatele, kteří pro plnění předmětu veřejné zakázky nepředpokládali využití technických a programových prostředků těchto výrobců a omezuje hospodářskou soutěž mezi dodavateli. Klíčovou otázkou tak dle Úřadu bylo, zda napadená zadávací podmínka je důvodná a obhajitelná.

V této souvislosti Úřad poukázal na skutečnost, že ustanovení § 4 odst. 4 ZKB, povinným osobám výslovně stanovuje povinnost zohlednit požadavky vyplývající z bezpečnostních opatření při výběru dodavatele pro informační nebo komunikační systém. Pokud se pak zadavatel, který podle stávající právní úpravy není povinnou osobou podle ZKB, dobrovolně (případně s ohledem na připravovanou legislativu, která se jej bude zřejmě bezprostředně týkat) se hodlá postupy stanovenými pro povinné subjekty řídit, lze tento postup považovat za zcela logický a dle názoru Úřadu mu lze takto odpovědné jednání těžko jakkoli vyčítat. V takovém případě pak stanovení požadavků pro zajištění kybernetické bezpečnosti nelze a priori považovat za nezákonné omezení hospodářské soutěže (nedůvodnou překážku hospodářské soutěže). Úřad doplnil, že je však nezbytné posoudit, zda tyto požadavky byly stanoveny v souladu se ZKB, vyhláškou VKB a varováním NÚKIB a zda byla hospodářská soutěž za tímto účelem omezena jen v míře nezbytné pro zajištění odpovídající kybernetické bezpečnosti zadavatele.

Posouzení souladnosti se ZKB, VKB a varováním NÚKIB postavil Úřad zejména na odborném vyjádření NÚKIB, jakožto ústředního orgánu státní správy pro oblast kybernetické bezpečnosti. Postup zadavatele při hodnocení rizik a při navazujícím výběru bezpečnostních opatření byl z pohledu NÚKIB dostatečně zdokumentován, varování NÚKIB bylo správně zpracováno do procesu hodnocení rizik, a tudíž bylo možné postup zadavatele označit za souladný se ZKB a VKB. Úřad tedy konstatoval, že zadavatel stanovením napadené zadávací podmínky neporušil zásadu rovného zacházení, diskriminace a rovného zacházení a ani neporušil ustanovení § 36 odst. 1 ZZVZ, neboť omezení hospodářské soutěže nebylo bezdůvodné a samoučelné, nýbrž bylo výlučně spojeno se zajištěním kybernetické bezpečnosti ICT zadavatele.

K argumentaci navrhovatele, že zadavatel není povinným subjektem dle ZKB, Úřad uvedl, že z hlediska posouzení správnosti postupu zadavatele není obecně rozhodující, zda je zadavatel povinným subjektem, či k aplikaci ustanovení ZKB a VKB přistupuje dobrovolně, ale zda je jeho postup souladný s ZKB, VKB a varováním NÚKIB. Úřad k uvedenému též odkázal na vyjádření NÚKIB obsahující doporučení, aby s ohledem na připravovanou legislativní změnu v oblasti kybernetické bezpečnosti a očekávané rozšíření povinných subjektů zohlednily tyto subjekty změnu v zadávacích řízeních (v oblasti zdravotnictví má být dle evropské legislativy regulovanou službou mj. poskytování zdravotní péče).

Úřad návrh navrhovatele zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

3. Vysvětlení, změna nebo doplnění zadávací dokumentace

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. [S0833/2023/VZ](#)

- **Název VZ:** *Soubor přístrojů pro korelativní a fluorescenční mikroskopii*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 6 odst. 1, § 99 odst. 1, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *uveřejňovací povinnost, vysvětlení zadávací dokumentace, změna zadávací dokumentace*
- **Prejudikatura:** *6 As 4/2015-51*

Předmětné správní řízení bylo zahájeno z moci úřední, přičemž bylo Úřadem konstatováno spáchání dvou přestupků obviněným.

V šetřeném případě mj. obviněný u transmisního elektronického mikroskopu stanovil, že nabízený výrobek musí splňovat požadavek na minimální čárové rozlišení 0,20 nm při urychlovacím napětí 100 kV. Z gramatického výkladu dotčeného požadavku tak dle Úřadu jednoznačně vyplývalo, že dodavatelé nemohou uvedený požadavek splnit jakoukoliv jinou hodnotou urychlovacího napětí než právě 100 kV. Právě ke konstantní hodnotě obviněný obdržel prostřednictvím profilu zadavatele zprávu, resp. žádost o vysvětlení, kterou se tazatel domáhal vyjádření, zdali s ohledem na znění technické specifikace akceptuje elektronový mikroskop, u kterého dodavatel garantuje rozlišení 0,20 nm při urychlovacím napětí 120 kV. Obviněný odpověděl na zasláný dotaz ve formě odchozí zprávy odeslané prostřednictvím profilu zadavatele, přičemž uvedl, že urychlovací napětí 120 kV akceptuje. Dle Úřadu bylo zřejmé, že obviněný svou odpovědí rozšířil, a tedy změnil původně stanovené technické podmínky tak, že nad rámec určené konstantní hodnoty urychlovacího napětí 100 kV nově připustil rovněž hodnotu 120 kV. Úřad s ohledem na uvedené konstatoval, že obviněný byl povinen provedenou změnu zadávací dokumentace uveřejnit stejným způsobem, jako byla zadávací podmínka, která byla změněna. Jak přitom vyplynulo z dokumentace o zadávacím řízení, obviněný namísto uveřejnění provedené změny zadávací dokumentace pouze odeslal odpověď tazateli prostřednictvím profilu zadavatele, a to způsobem, kdy nebyla viditelná pro nepřihlášené uživatele.

Úřad se v šetřeném případě dále zaměřil na posouzení odpovědi obviněného na druhou otázku uvedenou v žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace, tedy zda bude obviněný akceptovat technické řešení, kdy transmisní elektronový mikroskop nabízený tazatelem poskytuje vysoký kontrast a snímky s vysokým rozlišením díky pokročilé elektronové optice jako standardní funkci, přičemž při snímání nekонтastovaných vzorků není zapotřebí měnit režim v rámci software. Obviněný na daný dotaz odpověděl, že uvedené technické řešení akceptuje, přičemž požádal tazatele o předložení bližší technické specifikace uvedeného řešení.

Úřad uvedl, že meritum dotazu tazatele v této části směřovalo k ujištění, zda jím nabízený výrobek je v souladu s požadavky technické specifikace, dle které „(m)ikroskop musí umožňovat pozorování v režimu vysokého kontrastu (HC) anebo vysokého rozlišení (HR) pomocí pouhé změny režimu v ovládacím software bez nutnosti jakýchkoliv mechanických zásahů obsluhy na přístroji. Hardwarově pak elektronoptický systém mikroskopu musí obsahovat objektivovou čočku s automaticky nastavitelnou ohniskovou vzdáleností.“ Z uvedeného dle Úřadu vyplynulo, že obviněný svou odpovědí na dotaz nerozšířil, resp. žádným způsobem nezměnil technické požadavky na předmět plnění veřejné zakázky. Obviněný se tak v tomto případě nedopustil změny zadávacích podmínek ve smyslu § 99

zákona jako v případě skutku popsaného výše, nýbrž provedl „pouze“ vysvětlení zadávacích podmínek ve smyslu § 98 zákona, když tazatele ujistil, že jím navrhované řešení zadávacím podmínkám vyhovuje.

K uvedenému Úřad nicméně konstatoval, že ustanovení § 98 zákona zadavateli jednoznačným způsobem ukládá, jakým způsobem má postupovat v případě, že jej dodavatel požádá o vysvětlení zadávací dokumentace. Pokud dodavatel požádá v zákonem stanovené lhůtě o vysvětlení zadávací dokumentace, je zadavatel povinen na takovou žádost poskytnout vysvětlení zadávací dokumentace, přičemž jej má poskytnout v zákonem stanovené lhůtě, a je povinen s ním seznámit dodavatele zákonem stanoveným způsobem. Z citovaného ustanovení zákona v dalším vyplývá, jakým způsobem má zadavatel postupovat, pokud nestihne poskytnout vysvětlení zadávací dokumentace v zákonem stanovené lhůtě, nebo jakým způsobem má zadavatel postupovat, pokud mu žádost o vysvětlení zadávací dokumentace není doručena včas. Zadavateli tak ze zákona vyplývá, jaký úkon má učinit, pokud obdrží žádost o vysvětlení zadávací dokumentace, jakým způsobem je tedy povinen postupovat.

Obviněný však odpověděl na zasláný dotaz tazatele pouze formou odpovědi zaslané prostřednictvím profilu zadavatele přímo a pouze samotnému tazateli. Úřad dále opětovně upozornil na skutečnost, že uvedená zpráva následně nebyla na profilu zadavatele viditelná pro nepřihlášené uživatele. Úřad tedy konstatoval, že obviněný nedodržel postup předpokládaný ustanovením § 98 zákona, dle kterého měl obviněný vysvětlení zadávací dokumentace uveřejnit na profilu zadavatele včetně přesného znění žádosti o vysvětlení bez identifikace tazatele.

4. Vyloučení dodavatele z účasti v zadávacím řízení

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0525/2020/VZ⁶

➔ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0171/2021/VZ](#) a [R0201/2021/VZ](#) (oprava administrativní chyby v označení podatele rozkladu)

- Název VZ: *Informační systémy pro Městskou nemocnici Ostrava, p. o.*
- Výrok rozhodnutí: *§ 48 odst. 2 písm. a), § 48 odst. 2 písm. c), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ, § 1 vyhlášky o stanovení nákladů řízení*
- Klíčová slova: *nepravdivé reference, posouzení kvalifikace, referenční zakázka, kritéria technické kvalifikace, vyloučení uchazeče, vyloučení ze zadávacího řízení, zdravotnické služby*
- Prejudikatura: *1 Afs 45/2010-159, 9 Afs 78/2012-28*

V šetřené věci zadavatel vyloučil navrhovatele ze zadávacího řízení, a to z důvodu nesplnění kritérií technické kvalifikace, konkrétně požadavku na referenční dodávku ve zdravotnickém zařízení o velikosti minimálně 300 lůžek. Navrhovatel prokazoval požadovanou kvalifikaci referencí na dodávku IS pro Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky s celkovým počtem lůžek 324 (dislokovaných do šesti zařízení v rámci organizační struktury objednatele). Návrh navrhovatele směřoval proti jeho vyloučení ze zadávacího řízení.

S ohledem na rozsudek KS č. j. 30 Af 37/2020-720 ze dne 27. 1. 2021 (týkající se jiné VZ), ve kterém bylo konstatováno, je-li požadovaný NIS dostatečně popsán v zadávací dokumentaci, pak včlenění požadavku na počet lůžek v rámci uznatelnosti referenční zakázky odporuje zásadě přiměřenosti podle § 6 odst. 1 ZZVZ, neboť tento požadavek nemá žádnou vypovídající hodnotu o schopnosti dodavatelů plnit VZ, Úřad uvedl, že i když není předmětem správního řízení přezkum zadávacích podmínek, je pochybnost o jejich zákonnosti příčinou k jejich extenzivnímu výkladu, aby jejich důsledkem nebylo nezákonné omezení hospodářské soutěže – v šetřené věci se projevující vyloučením navrhovatele.

Úřad dospěl k závěru, že zdravotnický informační systém dodaný v rámci referenční zakázky navrhovatelem tvoří komplexní informační systém založený na společné databázi, který je jeho objednatelem plně využíván v rozsahu všech funkcionalit stejně ve vztahu ke všem navrhovatelem uváděným zařízením v rámci organizace objednatele reference, resp. ve vztahu ke všem navrhovatelem uvedeným lůžkům, což Úřadu potvrdil objednatel referenční zakázky. Do jaké míry jednotlivá zařízení reálně využívají všech nabízených funkcionalit systému, je poté irelevantní, neboť podstatné je, že systém mohou využívat jako celek bez omezení.

Úřad se rovněž neztotožnil s názorem zadavatele, že navrhovatel předložil nepravdivá tvrzení, o tom, že „[d]islokace lůžek je v rámci organizační struktury objednatele reference, tedy instituce mající jedno

⁶ Ve věci veřejné zakázky „*Informační systémy pro Městskou nemocnici Ostrava, p. o.*“ bylo dále pod sp. zn. S0124/2022/VZ vydáno rozhodnutí Úřadu ze dne 22. 06. 2022, které bylo zrušeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0092/2022/VZ ze dne 7. 9. 2022 a věc vrácena k novému projednání, jež bylo učiněno v rozhodnutí pod sp. zn. S0124/2022/VZ ze dne 14. 11. 2022. Uvedená rozhodnutí jsou rovněž součástí tohoto sborníku – viz níže.

IČO, vystupující jako jedno zdravotnické zařízení a mající celkový počet 324 lůžek, na kterých se vykonává zdravotní péče“, a že implementace a následná podpora proběhla ve zdravotnickém zařízení GRZVJS mající celkem 324 lůžek. Citované výroky dle Úřadu vypovídaly spíše o rozdílném právním názoru navrhovatele na výklad stanovených podmínek technické kvalifikace než o úmyslu navrhovatele uvést zadavatele při posuzování splnění technické kvalifikace v omyl. Úřad přitom rovněž podotkl, že zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o vyloučení žádným objektivním způsobem, mimo uvedení vlastního právního názoru na posuzovanou problematiku, nedoložil nezpochybnitelným způsobem, že sporná tvrzení navrhovatele jsou skutečně nepravdivá, resp. že prostřednictvím nich navrhovatel zamýšlel uvést zadavatele v omyl s úmyslem ovlivnit výsledek posouzení podmínek účasti v zadávacím řízení ve svůj prospěch.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0434/2020/VZ

➔ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0059/2021/VZ](#)

- **Název VZ:** *Dodávka IS DASUV II*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *kauce, námitky proti rozhodnutí o vyloučení, nesplnění kvalifikačních předpokladů, rozhodnutí o vyloučení, kritéria technické kvalifikace*
- **Prejudikatura:** *10 As 331/2017-104, 8 Afs 12/2010-268*

Navrhovatel brojil proti svému vyloučení z další účasti v zadávacím řízení, když zadavatel navrhovatele vyloučil z důvodu neprokázání stanovené technické kvalifikace. Zadavatel důvod vyloučení založil na tom, že navrhovatel řádně nepředvedl žádnou ze tří požadovaných funkcionalit – v případě funkcionality „Předvedení načtení QR a čárových kódů“ doložil pouze načtení QR kódu; v případě funkcionality „Předvedení načtení TEXTU dle předlohy a jeho převedení do textové editovatelné formy (OCR)“ nedoložil schopnost načtení obecného textu dle předlohy; v případě funkcionality „Předvedení pořízení fotodokumentace zranění (simulované) obličeje a následné vyhledání obličeje a jeho rozmazání na pořízené fotografii“ nedoložil schopnost řádného rozmazání obličeje, když prezentované rozmazání signifikantně přesahovalo oblast obličeje na fotografii.

Úřad v šetřené věci sdělil, že pokud navrhovatel ve své prezentaci přiložené k nabídce demonstroval schopnost svého řešení načíst text ze šablony odpovídající evropskému průkazu zdravotního pojištění, mohl tím zároveň demonstrovat i schopnost načíst text obecně. Pokud by následně v průběhu fyzické prezentace dokázal tuto schopnost demonstrovat i na jiném textu, což bylo dle Úřadu nezbytné, protože funkcionalita „načtení TEXTU dle předlohy a jeho převedení do textové editovatelné formy (OCR)“ se neomezovala jen na předem danou strukturu textu, nebyl by ve vztahu k tomuto požadavku dán důvod pro jeho vyloučení. Úřad však konstatoval, že pokud toho navrhovatel nebyl schopen, nelze než uzavřít, že předmětný požadavek na kvalifikaci neprokázal. Úřad uvedl, že fyzickou prezentaci, pokud jde o sporné požadavky týkající se načtení textu, jednoznačně hodnotí jako ověřování vlastností předváděného vzorku a zároveň objasňování údajů předložených, resp. uvedených v nabídce navrhovatele dle § 46 odst. 1 zákona, nikoliv jako doplňování nabídky samotné. Úřad dále konstatoval, že vzhledem ke skutečnosti, že zadavatel z povahy věci nemůže mít přesnou představu o míře podrobnosti obdržené prezentace přiložené k nabídkám, požadoval předvedení funkčního vzorku na fyzické prezentaci. Jinými slovy řečeno, pokud by navrhovatel svoji schopnost načtení libovolného textu (tj. nikoli pouze textu s předem danou strukturou) při fyzické demonstraci skutečně předvedl, nejednalo by se v tomto případě o nepřípustné doplnění či změnu nabídky, ale pouze o objasnění něčeho, co v ní už bylo obsaženo.

Ke sporu o splnění druhé funkcionality „Předvedení pořízení fotodokumentace zranění (simulované) obličeje a následné vyhledání obličeje a jeho rozmazání na pořízené fotografii“ Úřad uvedl, že pokud zadavatel požadoval předvedení pořízení fotodokumentace obličeje se simulovaným zraněním, následné vyhledání obličeje a jeho rozmazání na pořízené fotografii, přičemž se mu v prezentaci navrhovatele dostane pouze rozmazání výřezu fotografie ve tvaru obdélníku v místě, kde se nachází obličej figuranta bez viditelně simulovaného zranění, a nikoli nepatrná část okolí jeho hlavy, nelze než konstatovat, že navrhovatel předmětnou zadávací podmínku nesplnil. Na uvedeném nemohla ničeho změnit ani námitka navrhovatele, že v zadávací dokumentaci nebyl definován pojem „obličej“. Úřad k uvedenému sdělil, že pojmům užitým v zadávací dokumentaci na veřejnou zakázku je zpravidla třeba prisuzovat jejich obecně přijímaný význam, kdy stačí, že jsou zadávací podmínky zřejmé průměrně

odborně zdatnému dodavateli. Úřad byl rovněž názoru, že pojem „obličej“ je dodavatelům obecně známý, a to bez ohledu na jejich odbornou zdatnost na poli vývoje zdravotnických informačních systémů.

Vzhledem ke skutečnosti, že Úřad dospěl k závěru, že minimálně ze dvou (výše popsaných) důvodů byl zadavatel oprávněn navrhovatele vyloučit ze zadávacího řízení, v souladu se zásadou procesní ekonomie Úřad dále nezkoumal poslední zbývající důvod (ne/předvedení načtení čárových kódů), neboť jeho posouzení by bylo v takovéto situaci nadbytečné a na posouzení oprávněnosti vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení by to ničeho nezměnilo. Úřad tedy potvrdil rozhodnutí zadavatele, kterým navrhovatele vyloučil z účasti v zadávacím řízení.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0339/2022/VZ

- **Název VZ:** *Skiagrafický RTG přístroj pro Pardubickou nemocnici*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 263, § 265 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *technické podmínky, výklad zadávacích podmínek, zadávací podmínky, zdravotnické vybavení*
- **Prejudikatura:** *1 Afs 86/2004-54*

V šetřené věci navrhovatel brojil proti svému vyloučení ze zadávacího řízení, neboť byl přesvědčen, že požadavek zadavatele na hmotnost detektoru tak, jak byl vymezen v zadávací dokumentaci, splnil. Předmětem plnění šetřené veřejné zakázky byla dodávka RTG skiagrafického přístroje disponujícího čtyřmi digitálními plochými detektory (jeden ve vertigrafu, jeden ve stole a dva volné). Mezi navrhovatelem a zadavatelem bylo sporu o výkladu požadavku na „*hmotnost detektoru včetně baterie do 3 kg*“, konkrétně zda se tato podmínka vztahovala pouze na menší poptávaný detektor, nebo na všechny detektory, kterými má RTG skiagrafický přístroj disponovat.

Ze samotného jazykového výkladu napadaného požadavku dle Úřadu nemohlo vyplývat, že by stanovená hmotnost měla být splněna pouze u jednoho detektoru. Zadavatel sice u některých parametrů výslovně specifikoval, že je musí splňovat všechny detektory (tímto argumentoval navrhovatel), u jiných však naopak uvedl, který konkrétní detektor(y) má určitý požadavek splňovat. Dle názoru Úřadu by tedy sice bylo možné z formulace některých ostatních parametrů dovodit, že pokud zadavatel požadoval hmotnost do 3 kg u všech detektorů, formuloval by tento požadavek jinak, avšak zároveň by bylo se stejnou logikou možné se domnívat, že by tento požadavek formuloval jinak i v případě, pokud by mu postačovala hmotnost do 3 kg jen u jednoho detektoru.

Úřad konstatoval, že zadavatel má povinnost zpracovat zadávací dokumentaci jednoznačně a dostatečně určitě, avšak nelze po něm požadovat, aby zadávací dokumentaci vyhotovil v podobě do zcela všech myslitelných podrobností a aby zároveň předjímal i všechny krajní varianty výkladů. Zadavatel je totiž také oprávněn počítat s přiměřenou odbornou informovaností a znalostí dodavatelů pohybujících se na relevantním trhu a rovněž s jejich schopností kvalifikovaně a racionálně přistoupit k výkladu jeho požadavků. Hodnocení, zda byly zadávací podmínky stanoveny určitě a jednoznačně, by tedy mělo být prováděno z pohledu dodavatele jednajícího s obvyklými znalostmi a také s racionálním přístupem.

Současně Úřad upozornil, že u jiných obdobně formulovaných požadavků navrhovateli interpretační pochybnost nevyvstala; neřídil se pouze jazykovým výkladem a přes absenci určení, kterého konkrétního detektoru se měly týkat, vzal v úvahu i věcný smysl stanovených požadavků a došel k závěru, že je musí splňovat všechny detektory. Navrhovatel se při posuzování napadaného požadavku zamýšlel nad předpokládaným účelem používání poptávaného plnění, přičemž sám sobě dovodil, že z důvodu snadné manipulace je váhový limit opodstatněný pouze v případě menšího volného detektoru, který má sloužit ke snímkování dětí v inkubátoru. Úřad zdůraznil, že vlastní teoretické úvahy navrhovatele o zamýšleném účelu používání skiagrafického přístroje bez jakékoliv opory v technických podmínkách a svévolné dovozování, co by mohlo být pro zadavatele dostačující, jsou zcela nepřijatelné a nemohlo k nim být přihlédnuto.

Úřad došel v šetřené věci k závěru, že pokud z nabídky navrhovatele vyplývalo, že z nabízených detektorů splnil hmotností limit pouze menší volný detektor, zatímco ostatní detektory dosahovaly hmotnosti 3,7 kg, zadavatel byl v této souvislosti oprávněn navrhovatele vyloučit z účasti v zadávacím řízení.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0601/2022/VZ

- **Název VZ:** *Informační systém pro stravovací provoz FN HK*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 48 odst. 2 písm. a), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *jednoznačnost zadávacích podmínek, nejednoznačnost zadávacích podmínek, nesplnění zadávacích podmínek, splnění zadávacích podmínek, správnost a úplnost zadávací dokumentace, správnost a úplnost zadávacích podmínek, dvojitý výklad zadávacích podmínek, vyloučení ze zadávacího řízení*
- **Prejudikatura:** *62 Af 19/2011-116, 62 Ca 3/2009-43*

Šetřené správní řízení bylo zahájeno na návrh, kterým se navrhovatel domáhal zrušení svého vyloučení ze zadávacího řízení, neboť byl přesvědčen, že splnil všechny zadavatelem stanovené zadávací podmínky.

Mezi navrhovatelem a zadavatelem bylo v předmětném případě v důsledku důvodů vedoucích k vyloučení navrhovatele sporu o výklad technických požadavků (týkající se maximálního počtu zadavatelem poskytovaných jader), neboť navrhovatel a zadavatel zastávali odlišný výklad této zadávací podmínky, kdy podle názoru navrhovatele bylo jednoznačné, že zadávací dokumentace definuje skutečné zdroje, které jsou pro poptávaný předmět plnění na straně zadavatele k dispozici dodavatelům (tedy maximální počet fyzických jader), zatímco zadavatel tvrdil, že je zcela zřejmé, že dodavatelům dával k dispozici pouze určitou část kapacity vlastní virtuální infrastruktury (tedy maximální počet virtuálních jader), nikoliv fyzického serveru. Úřad se tedy v kontextu uvedeného zabýval úvahou, zda byl na straně zadavatele dán oprávněný důvod k vyloučení navrhovatele pro nesplnění zadávacích podmínek. Úřad k tomu uvedl, že pokud v průběhu zadávacího řízení vyjde najevo, že zadávací podmínky jsou nejasné či mnohoznačné, nelze tuto skutečnost vykládat k tíži dodavatelů a přistoupit k jejich vyloučení pro nesplnění zadávacích podmínek.

Úřad v souvislosti s posouzením výkladu sporné zadávací podmínky sdělil, že zadavatel v dotčeném bodě zadávací dokumentace definoval maximální kapacitu vlastních zdrojů, které nabízí dodavatelům (k dispozici) pro provoz požadovaného plnění, a to mj. prostřednictvím maximálního počtu jader. Úřad dále doplnil, že ačkoliv zadavatel v témže bodě zadávací dokumentace uvedl, „*že provozuje virtuální infrastrukturu VMWare ESX 7.0.1 a diskové úložiště. Zadavatel předpokládá provoz v tomto prostředí*“, samotnou formulaci týkající se typu jader zadavatel blíže neupřesnil, respektive výslovně nespécifikoval, zda se má jednat o jádra fyzická či virtuální.

Zadavatel zastával názor, že nikde v zadávacích podmínkách neuvedl, „že by účastníci zadávacího řízení mohli využít fyzická jádra zadavatele (...). Naopak v zadávacích podmínkách (...) definoval, že provozuje virtuální infrastrukturu, ve které předpokládá provoz i budoucího nabízeného technického řešení (...), počet jader, paměť RAM a velikost pevného disku patří mezi základní parametry virtuálního serveru (tzn. posuzování otázky pouze na základě skutečnosti, že zadavatel stanovil zdroje pro virtuální server(y) na úrovni počtu jader, paměti RAM a velikosti pevného disku samo o sobě nesvědčí nic o tom, že by se jednalo o vymezení fyzických zdrojů/hardware)“. Podle zadavatele bylo tedy jednoznačně zřejmé, že v zadávací dokumentaci nedefinoval počet fyzických jader.

Úřad k uvedenému sdělil, že zadavatelem uplatňovaný výklad předmětné zadávací podmínky nepovažuje v kontextu jím předkládané argumentace za nelogický, avšak z pohledu Úřadu je nutné posoudit, zda se tento požadavek skutečně podařilo zadavateli vtělit do zadávací dokumentace tak, aby o jeho výkladu neexistovala mezi dodavatelem pochybnost, resp. zda lze výklad zadavatele uplatnit jako jediný možný. Podle navrhovatele totiž zadávací dokumentace naopak definovala skutečné zdroje,

kteřé jsou pro poptávaný předmět plnění k dispozici (tedy maximální počet fyzických jader) a v tomto smyslu také předložil svou nabídku.

Za účelem zodpovězení, zda je obecně možné, aby předmětná zadávací podmínka umožňovala různý výklad, se Úřad obrátil na čtyři dodavatele působící na relevantním trhu, přičemž s ohledem na odpovědi dodavatelů seznal, že výklad předmětné zadávací podmínky není zcela jednoznačný; výklad uplatňovaný navrhovatelem se shodoval s výkladem některých oslovených subjektů a jako takový jej tedy bylo třeba považovat za objektivně možný.

Úřad konstatoval, že přes objektivně legitimní a zcela smysluplný výklad zadavatele bylo ze zjištěných skutečností zřejmé, že se nejedná o výklad jediný možný. V takovém případě je nutné zohlednit § 36 odst. 3 zákona, podle kterého zadavatel nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele. Nejednoznačnost formulace zadávací podmínky tedy nesmí jít k tíži navrhovatelů, ale je třeba tuto zadávací podmínku vyložit v jeho prospěch, a tedy není možné konstatovat, že by navrhovatel splnění předmětné podmínky neprokázal.

Skutečnost, že zadavatel v zadávací dokumentaci nspecifikuje určitý požadavek pro plnění předmětu veřejné zakázky, popř. takový požadavek specifikuje nejasně, nemůže jít následně k tíži dodavatelů. Pokud zadávací dokumentace, resp. v ní obsažené zadavatelovy požadavky na zpracování nabídky objektivně připouští rozdílný výklad, nemůže taková interpretační nejistota stíhat žádného z uchazečů, ale zadavatele samotného. Je třeba zdůraznit, že je to zadavatel, kdo zadávací dokumentaci vyhotovuje, případně nechává vyhotovovat, a kdo také za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0135/2023/VZ

➔ souvisí s usnesením předsedy Úřadu sp. zn. [R0063/2023/VZ \(řízení o rozkladu zastaveno pro zpětvzetí rozkladu\)](#)

- **Název VZ:** *Modernizace elektronické podpory zdravotnických procesů – Komplexní stravovací systém III*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 48 odst. 2 písm. a), § 48 odst. 2 písm. c), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *odpovědnost za zadávací dokumentaci, prokázání splnění kritérií technické kvalifikace, referenční zakázka, seznam významných služeb, jednoznačnost zadávacích podmínek, vyloučení uchazeče, vyloučení ze zadávacího řízení, zásada transparentnosti*

Meritem sporu je v šetřeném případě otázka (ne)oprávněnosti vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení.

V zadávací dokumentaci nebylo podle názoru navrhovatele podrobněji specifikováno, co zadavatel chápe pod pojmem „služby technické a provozní podpory komplexního stravovacího informačního systému“, navrhovatel se tedy mohl oprávněně domnívat, že pokud poskytuje službu odstraňování problému a havárií (tedy dílčí službu technické a provozní podpory) nad rámec požadovaného minimálního režimu 12x7, že uvedenou zadávací podmínku naplnil, zejména pak za situace, kdy je na trhu běžné, že jsou jednotlivé služby technické a provozní podpory poskytovány v různých režimech. O uvedeném ostatně svědčí vymezení služeb v šetřené veřejné zakázce, kdy sám zadavatel v příloze č. 2 smlouvy požaduje u různých služeb různý časový rozsah služeb, tj. některé služby mají být poskytovány NONSTOP a jiné jen v pracovní době.

Dle Úřadu zadavatel při posuzování reference KN Liberec neměl postaveno najisto, že v nabídce navrhovatele, resp. v jeho objasnění byly uvedeny údaje, které neodpovídají skutečnosti a mají vliv na posouzení podmínek účasti v zadávacím řízení, proto nebyl oprávněn vyloučit navrhovatele ze zadávacího řízení z důvodu podle § 48 odst. 2 písm. c) zákona.

Zadavatel vyloučil navrhovatele ze zadávacího řízení, neboť měl za to, že dvě navrhovatelem předložené reference neodpovídaly zadávacím podmínkám.

Ve vztahu k první referenci dospěl zadavatel k závěru, že tato nesplňovala požadavek na minimální finanční objem. Navrhovatel předmětnou referenci prokazoval prostřednictvím tří smluv – smlouvy o pronájmu, kupní smlouvy a servisní smlouvy. Úřad nejprve posuzoval, zda předmět uvedených smluv spadá do kategorie „služby technické a provozní podpory“, jak vyžadovala zadávací dokumentace, přičemž následně bylo třeba určit finanční objem příslušných referenčních plnění. V případě nájemní smlouvy byla totiž podstatná část ceny tvořena nájemným, které však nebylo možno za účelem stanovení finančního objemu referenčního plnění započítat. Úřad dospěl v dané otázce ke stejnému závěru jako zadavatel, a to, že předmětná referenční zakázka nedosahovala požadovaného finančního limitu. Pokud přitom navrhovatel argumentoval faktem, že část nájemného měla být započítána, měl uvést relevantní tvrzení a podpořit je důkazními prostředky.

Druhou referenci odmítl zadavatel s odůvodněním, že nesplňovala požadavek na minimální režim, v němž měly být „služby technické a provozní podpory“ poskytovány.

Úřad považoval za podstatné, že zadavatel v zadávací dokumentaci blíže nespecifikoval, zda slovní frázi „poskytování služeb technické a provozní podpory komplexního stravovacího informačního systému

minimálně v režimu 12x7“ míní požadavek na režim 12x7 ve vztahu ke všem dokládaným službám technické a provozní podpory, či dostačuje doložení daného režimu u vybraných z těchto služeb. Navrhovatel se tedy dle Úřadu mohl oprávněně domnívat, že pokud poskytoval službu odstraňování problémů a havárií (tedy dílčí službu technické a provozní podpory) nad rámec požadovaného minimálního režimu 12x7, uvedenou zadávací podmínku naplnil. Uvedené přitom platilo tím spíše, že na relevantním trhu je běžné, že jsou jednotlivé služby technické a provozní podpory poskytovány v různých režimech. Pokud přitom zadavatel požadoval, aby v režimu 12x7 byly realizovány všechny referenční „služby technické a provozní podpory“, měl to v zadávacích podmínkách výslovně a jednoznačně uvést.

Úřad připomněl, že za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá vždy zadavatel. S ohledem na zásadu transparentnosti je zadavatel povinen formulovat zadávací dokumentaci způsobem, aby byl její význam co do požadavků zadavatele a povinností uchazečů jednoznačný a nezpochybnitelný. Znění zadávací dokumentace nesmí ponechávat žádný prostor pro pochybnosti či rozdílný výklad. Jakékoli pochybení v uvedeném smyslu jde přitom výlučně na vrub zadavatele (srov. § 36 odst. 3 ZZVZ).

Závěrem Úřad uvedl, že se nemohl zabývat námitkou zadavatele, že předložená reference nesplňuje požadavek na minimální dobu soustavného poskytování významné služby v rozhodném období, neboť se jedná o námitku, jež nebyla uplatněna v rozhodnutí o vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení. Veškeré důvody, které zadavatele vedou k vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení, přitom musí být zachyceny v samotném rozhodnutí o vyloučení a nelze je uvádět dodatečně v rámci vypořádání námitek či dokonce až v přezkumném řízení.

Jelikož Úřad dospěl k závěru, že zadavatel odmítl jednu z předložených referencí dodavatele, aniž k tomu byly dány zákonné důvody, a tedy – s ohledem na znění zadávací dokumentace – nebyly naplněny důvody pro vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení, a rozhodnutí zadavatele o vyloučení dodavatele zrušil.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0227/2023/VZ

- **Název VZ:** *Laboratorní technika SPOLEČNÁ VZ – Analyzátor moči – automatický*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 6 odst. 1, § 48 odst. 1, § 48 odst. 2 písm. a), § 48 odst. 2 písm. c), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *nesplnění zadávacích podmínek, splnění zadávacích podmínek, vyloučení uchazeče, vyloučení ze zadávacího řízení*
- **Prejudikatura:** *62 Af 50/2011-72*

V šetřeném správním řízení zahájeném na návrh bylo mezi účastníky řízení sporu o oprávněnosti vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení. Zatímco navrhovatel vyjadřoval přesvědčení, že neměl být ze zadávacího řízení vyloučen, neboť jím nabízený močový analyzátor je v souladu s technickou specifikací uvedenou v zadávacích podmínkách, zadavatelé (tři nemocnice) zastávali názor, že tomu tak není a navrhovatele vyloučili ze zadávacího řízení v souladu se zákonem.

Zadavatelé vyloučili navrhovatele ze zadávacího řízení s odkazem na § 48 odst. 2 písm. a) a c) zákona s tím, že nabízený přístroj nespĺňuje zadávací podmínky. Při testování mělo být zjištěno, že v nabídce tvrzené parametry a funkce nabízeného přístroje neodpovídají skutečnosti, což má vliv na posouzení podmínek účasti a na naplnění kritérií hodnocení.

Úřad připomněl, že v rozhodnutí o vyloučení musí být důvody tohoto vyloučení uvedeny transparentně, tj. srozumitelně, určitě tak, aby byly zpětně přezkoumatelné a jasné. Úřad posuzuje pouze legitimnost důvodů uvedených v rozhodnutí o vyloučení. Konkrétně se v šetřené věci jednalo o tvrzení, že navrhovatel negarantuje komplexní odbornou podporu a není schopen dostatečně zaškolen personál k obsluze přístroje, že lze změny v identifikaci částic provést pouze pro každý vzorek zvlášť (nelze je dlouhodobě nastavit do databáze), že dodavatel nedisponuje potřebnými zkušenostmi s používáním přístroje a chybí mu zkušenosti se zaváděním močové analýzy do rutinního provozu a že vydávané výsledky nabízeného přístroje neodpovídají stanovisku ČSKB.

Úřad uvedl, že navrhovatel, který souhlasil s testováním přístroje a uvolil se předvést přístroj v praxi, neměl při testování přístroje úkol předvést parametr bezplatná instalace a uvedení do rutinního provozu. Předmětem testování mělo být ověření technických parametrů přístroje, nikoliv ověření, jak probíhá instalace přístroje. V případě, že tento parametr nebyl při testování ověřován, tak zadavatelé nemohli pro pouhé své pochybnosti, že možná nebude v budoucnu dodržen a splněn, vyloučit navrhovatele ze zadávacího řízení.

Úřad také z dokumentace o zadávacím řízení ověřil, že parametr možnost kontroly a reklasifikace částic na základě vizuální kontroly částic nebo na základě jejich fyzikálních vlastností byl navrhovatelem předveden a nabízený přístroj takto stanovenou zadávací podmínku splňoval. Úřad konstatoval, že v případě, že zadavatelé požadovali, aby se reklasifikace vzorku trvale zapsala do paměti přístroje, měli zadávací podmínku více konkretizovat, tj. přesně formulovat, že taková funkcionalita je požadována. Pakliže z textu přílohy zadávací dokumentace takový požadavek nevyplývá, nemohou zadavatelé vyžadovat jeho splnění, resp. s odkazem na jeho nesplnění navrhovatele vyloučit ze zadávacího řízení.

K požadavku na Zaškolení personálu, zkušenosti s používáním přístroje a se zaváděním močové analýzy do rutinního provozu Úřad uvedl následující. Zadavatelé v rámci požadavků na technickou kvalifikaci požadovali jako doklad o splnění kvalifikace čestné prohlášení, ve kterém dodavatel prohlásí, že disponuje minimálně jedním řádně proškoleným technikem k řádnému provedení předmětu zakázky. Navrhovatel tento požadavek splnil, když současně s nabídkou předložil vyplněný formulář Prohlášení

dodavatele (příloha č. 4 zadávací dokumentace). Následně byl v žádosti o objasnění od zadavatelů vyzván k předložení konkrétního jména proškoleného technika a k doložení profesního životopisu a referenčních zakázek. Navrhovatel v odpovědi na žádost o objasnění doložil konkrétní jméno, funkci a pozici technika: P. K., vedoucí servisního oddělení/technik, a dále předložil certifikát vystavený v anglickém jazyce ze dne 3. 1. 2023, ze kterého vyplývá, že P. K. je kvalifikovaný na plně automatické močové přístroje série U; obsahem školení byly mj. instalace, školení a servis přístroje. Certifikát byl vydán výrobcem nabízeného močového analyzátoru. Z další odpovědi navrhovatele vyplýval důvod, proč nebyly předloženy další požadované informace o servisním technikovi P. K. Navrhovatel odmítl předložit další požadované dokumenty, neboť byly již nad rámec zadávacích podmínek.

Úřad konstatoval, že pro posouzení nesplnění zadávacích podmínek jsou závazné a relevantní pouze informace, které zadavatelé požadovali v zadávací dokumentaci; zadavatelé nemohou měnit po uplynutí lhůty pro podání nabídek požadavky na kvalifikaci – tyto nemohou nijak doplňovat, rozšiřovat – mohou pouze ověřovat, zda je prokázáno, co dodavatel tvrdí/ uvedl ve své nabídce.

Posledním důvodem pro vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení bylo, že analyzátořem vydávané výsledky neodpovídají stanovisku ČSKB. Úřad ve vztahu k předmětnému důvodu konstatoval, že tento nebyl vymezen v souladu se zásadou transparentnosti, neboť v rozhodnutí o vyloučení nebylo vůbec popsáno, jak a proč močový analyzátoř neodpovídá stanovisku ČSKB. Úřad uvedl, že v případě, že chtěli zadavatelé vyloučit navrhovatele ze zadávacího řízení z důvodu, že jím nabízený přístroj neumí vydávat výsledky v případě chemického vyšetřeni moče jako počet částic/ μl nebo v arbitrárních jednotkách, jak následně vysvětlili v rozhodnutí o námitkách, měli tento důvod vyloučení takto pojmenovat a vyargumentovat již v samotném rozhodnutí o vyloučení.

Vzhledem k tomu, že Úřad dospěl k závěru, že vyloučení navrhovatele bylo v rozporu se zákonem, což mělo za následek zrušení rozhodnutí o vyloučení a všech souvisejících úkonů zadavatelů, včetně rozhodnutí o námitkách, Úřad již nepovažoval za účelné zabývat se dalšími námitkami navrhovatele např. ve vztahu k netransparentnosti rozhodnutí o námitkách, která měla spočívat v tom, že se zadavatelé dostatečně nebo vůbec nevyjádřili ke všem namítaným skutečnostem, navíc, když se zadavatelé v obecné rovině se všemi namítanými skutečnostmi z pohledu Úřadu alespoň částečně vypořádali.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0295/2023/VZ

- Název VZ: *Dodávka real-time PCR reagensů – Clostridioides difficile*
- Výrok rozhodnutí: *§ 48 odst. 2 písm. a), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ*
- Klíčová slova: *technické podmínky, vyloučení uchazeče, vyloučení ze zadávacího řízení*
- Prejudikatura: *62 Af 19/2011-116, 62 Ca 3/2009, 62 Af 30/2017-357*

V předmětném správním řízení zahájeném na návrh bylo mezi zadavatelem a navrhovatelem sporu o oprávněnosti vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení. Navrhovatel byl rovněž přesvědčen, že rozhodnutí o námitkách bylo nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Úřad se zabýval otázkou, zda byl na straně zadavatele dán oprávněný důvod k vyloučení navrhovatele, když dle zadavatele navrhovatelem předložený automatický způsob vyhodnocování testů pomocí softwaru neprokazuje splnění požadované technické podmínky, jelikož v předloženém návodu k použití absentují jasně deklarovaná kritéria pro hodnocení positivity a negativitu analyzovaných infekčních agens.

Navrhovatel a zadavatel zastávali odlišný názor na výklad sporné technické podmínky, kdy dle názoru navrhovatele daná podmínka nekonkretizovala, jakým způsobem mají být výsledky testů vyhodnocovány, když pouze stanovila požadavek na jasně deklarovaná kritéria pro hodnocení testu a nevyločila tak možnost automatického vyhodnocení testu pomocí softwaru. Navrhovatel upozornil, že skutečnost, že zadavatel tuto možnost vyhodnocování neumožňuje, se dozvěděl až na základě obdržené žádosti o objasnění nabídky.

Úřad v souvislosti s posouzením výkladu předmětné technické podmínky uvedl, že zadavatel stanovil požadavek na prokázání jejího splnění tak, aby diagnostika v návodu k použití požadovaném v zadávací dokumentaci obsahovala „*jasně deklarovaná kritéria pro hodnocení positivity (přítomnosti) a negativitu (nepřítomnosti) analyzovaných infekčních agens ve vyšetřovaných vzorcích biologického materiálu*“, přičemž uvedené měl účastník zadávacího řízení prokázat odkazem na stránku technického dokumentu či návodu k použití vydaných výrobcem, z nichž je patrné splnění daného parametru. V šetřeném případě bylo sporné, zda navrhovatel prokázal splnění výše uvedeného požadavku, a tedy zda za zmiňovaná jasně deklarovaná kritéria lze považovat rovněž kritéria, pomocí kterých se test vyhodnocuje automaticky za pomoci softwaru, jak bylo uvedeno v návodu k použití předloženém navrhovatelem, neboť zadavatel tuto formulaci již dále nijak blíže nespecifikoval nebo neupřesnil.

Zadavatel měl za to, že svůj požadavek specifikoval jasně a srozumitelně v rámci technické specifikace a logicky předpokládal, že mu nebude nabízeno plnění, které nepožadoval. Taktéž zadavatel vyjádřil názor, že předmětný parametr není splněn, jelikož za jasně deklarovaná kritéria pro hodnocení nelze považovat kritéria, jež jsou určována prostřednictvím software. Podle zadavatele to byl navrhovatel, kdo zcela rezignoval na možnost využít žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace a ověřit si, zda je jeho nabídka ve shodě s předmětnou veřejnou zakázkou.

Ve vztahu k argumentu zadavatele, podle něhož předmětný parametr nebyl splněn, jelikož „*za jasně deklarovaná kritéria pro hodnocení nelze považovat kritéria, jež jsou určována prostřednictvím SW*“, Úřad sdělil, že z uvedeného tvrzení zadavatele je zřejmé, že nesplnění dané technické podmínky dovozuje výhradně z vlastního názoru, že kritéria pro hodnocení vzorků nemohou být jasně deklarována, pokud jsou určována pomocí softwaru, a tedy nikoli z důvodu, že by navrhovatelem předložený návod k použití tato kritéria skutečně neobsahoval. Úvahu zadavatele však Úřad nepovažoval za logickou, neboť absenci jasně deklarovaných kritérií nelze vyvodit výhradně

ze způsobu, jakým jsou vyšetřované vzorky hodnoceny. Obecně lze totiž konstatovat, že rovněž chod softwaru, jakožto počítačového programu, jenž provádí určitou činnost (tj. např. analýzu vzorků), funguje na základě předem nastavených, a tedy jasně deklarovaných kritérií. Úřad sdělil, že pokud by akceptoval zadavatelův výklad „v užším smyslu“, který zadavatel zakládal pouze na názoru, že se pomocí softwaru nedají prokázat jasně deklarovaná kritéria, de facto by tak akceptoval, že chod žádného softwaru „nestojí“ na jasně daných kritériích, což Úřad považoval za absurdní. Úřad doplnil, že jestliže byl zadavatel přesvědčený, že navrhovatel citovanou technickou podmínku nesplnil, měl své tvrzení podložit důkazy, a nikoli pouhým konstatováním, že daný způsob vyhodnocování je pro něj nevyhovující, a tudíž nesplňující technickou podmínku, když ani v samotné technické podmínce nebyl způsob vyhodnocování nijak omezen.

Úřad konstatoval, že pokud měl zadavatel na způsob vyhodnocování vzorků specifické požadavky, měl tyto inkorporovat do zadávací dokumentace, aby byly zřejmé všem dodavatelům a ti tak mohli své nabídky daným požadavkům uzpůsobit. Nejednoznačnost formulace kritéria technické podmínky nesmí jít k tíži navrhovatele, ale je třeba ji vyložit v jeho prospěch, a tedy není možné konstatovat, že by navrhovatel splnění předmětné podmínky neprokázal.

Úřad uvedl, že v zadávací dokumentaci nebyl specifikován způsob, jakým mají být kritéria pro hodnocení positivity (přítomnosti) a negativity (nepřítomnosti) analyzovaných infekčních agens vyhodnocována, a tedy objektivně připouštěla, aby byla zadávací podmínka splněna rovněž uvedením jasně deklarovaných kritérií pro automatické vyhodnocení vzorků pomocí softwaru. Postup zadavatele při posouzení prokázání splnění předmětného požadavku ze strany navrhovatele tak nelze považovat za souladný se zákonem, když formulace technické podmínky nevylučovala možnost podání nabídky, která by zahrnovala automatický způsob vyhodnocení vzorků pomocí softwaru.

Úřad již nepřezkoumával postup zadavatele při vyřizování námitek, neboť zjištěné skutečnosti by nemohly mít dopad do již učiněného závěru Úřadu o nezákonnosti postupu zadavatele při vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0161/2023/VZ

→ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [ÚR0081/2023/VZ](#)

- Název VZ: *React EU Modernizace nemocnice Strakonice a.s. Hmotnostní spektrometr*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Klíčová slova: *technické podmínky, vyloučení uchazeče, vyloučení ze zadávacího řízení*
- Prejudikatura: *31 Af 75/2018-57, 9 Afs 70/2008-130, 31 Af 55/2018-63, 5 Afs 131/2007-131*

Předmětné správní řízení bylo zahájeno na návrh, přičemž navrhovatel brojil proti svému vyloučení a rovněž zpochybňoval dodržení zásady rovného zacházení ze strany zadavatele.

Jak vyplynulo z protokolu o technické validaci a vyjádření zadavatele, probíhalo předvedení softwarového modulu tak, že laboratorní pracovník navrhovatele přesně podle závazného návodu poskytnutého výrobcem přístroje (který byl zároveň jedním ze subjektů společnosti, která byla v nyní šetřené věci navrhovatelem) nejprve nechal ve zkumavce ponořené ve vodní lázni a zahřívané na 100°C kultivovat vzorky, na kterých mělo následně být provedeno měření prokazující uvedený technický požadavek zadavatele. V důsledku bouřlivého varu vody a skutečnosti, že konstrukce nabízeného přístroje neumožňovala řádné uchycení zkumavky došlo nejprve k vystřelení víčka zkumavky a vystříknutí části kultivovaného vzorku ven (kdy podle zadavatele již tato skutečnost mohla vést ke kontaminaci zbytku vzorku), následně pak voda z vodní lázně zcela zaplnila zkumavku, čímž proces kontaminace definitivně zpečetila. Tato situace se stejným způsobem opakovala i v případě druhého pokusu (prováděného totožným způsobem podle návodu výrobce). S ohledem na tuto skutečnost laboratorní specialista navrhovatele konstatoval, že nebude schopen předvést změřený vzorku, a tedy ani demonstrovat funkčnost softwaru.

Navrhovatel tvrdil, že v případě, že by měl k dispozici více času na demonstraci technického požadavku (například kdyby zadavatel souhlasil s pokračováním technické validace v jiném termínu, jak navrhovatel zadavateli navrhoval, když současně byl ochoten přenechat mu do doby pokračování technické validace předmětný přístroj na základě smlouvy o výpůjčce), najisto by prokázal jeho splnění. Zároveň byl navrhovatel přesvědčen, že jelikož v době ukončení technické validace nebyly připraveny vzorky (tedy nebylo „co měřit“), nebylo možné jej vyloučit s odůvodněním, že přístroj nesplňuje zadávací podmínky, když zadavatel neměl žádné podklady k danému závěru .

Úřad se s argumentací navrhovatele neztotožnil. Samotný průběh technické validace navrhovatel žádným způsobem nerozporoval. Mimo nepodloženého tvrzení, že „[p]okud by zadavatel prokázání věnoval více času a umožnil by pokračování ve validaci dle návrhu navrhovatele, byl by zajisté schopen i tento parametr prokázat najisto, což je jeho zákonná povinnost“, neuvedl navrhovatel žádné důvody, jak by pokračování v technické validaci mohlo prokázat splnění šetřeného parametru technických požadavků. Zásadním faktem bylo, což sám navrhovatel prostřednictvím svého laboratorního technika potvrdil, že další testování (tedy pokus o kultivaci třetího a posledního vzorku) nemělo význam provádět, jelikož navrhovatelův technik výslovně prohlásil, že testovaný parametr nebude schopen předvést.

Navrhovatel se opakovaně odvolával na skutečnost, že vzhledem k tomu, že zadavatel v době ukončení technické validace přístroje neměl jednoznačně prokázané, že tento nesplňuje zadávací podmínky, nemohl jej vyloučit na základě § 48 odst. 2 písm. a) zákona. Přestože tato argumentace na první pohled nepostrádá jisté ratio, Úřad se s ní neztotožnil. Z protokolu o technické validaci, jakožto i z vyjádření zadavatele i navrhovatele (zejména jeho laboratorního technika) bylo zřejmé, že k předvedení

funkčnosti přístroje podle požadavků zadavatele nedošlo. Samotný proces předvedení přístroje pak byl ukončen ze strany navrhovatele, jelikož tento po dvou neúspěšných pokusech předvést požadovanou funkcionalitu přístroje prostřednictvím svého aplikačního specialisty uvedl, že nebude schopen tento technický parametr předvést. Zároveň nesdělil zadavateli žádné důvody, ze kterých by vyplývalo, že by v případě pokračování technické validace v náhradním termínu měření proběhlo úspěšně (navrhovatel ostatně ani nevyužil plný počet „pokusů“ daných zadavatelem, když před třetím opakováním raději sám ukončil předvedení přístroje).

Navrhovatel nijak nekonkretizoval, v čem spočívaly údajné nevyhovující podmínky a nepředložil tak žádné objektivní důvody, které by mohly vést k oprávněné domněnce, že se opakované předvedení přístroje zdaří.

Dle Úřadu bylo zjevné, že důvod pro vyloučení ze zadávacího řízení existoval, když navrhovatel nebyl v průběhu testování schopen prokázat, zda přístroj splňuje požadované parametry. Tento důvod pak zadavatel z materiálního hlediska řádně odůvodnil v oznámení o vyloučení navrhovatele, ve spojení s protokolem o technické validaci tvořícím jeho přílohu. Přestože se v daném případě jeví, že přílehavějším důvodem pro vyloučení by bylo vyloučení podle § 48 odst. 2 písm. b) zákona (tj. že údaje nebyly řádně objasněny), Úřad neshledal, že by pochybení zadavatele spočívající v nesprávné právní kvalifikaci vyloučení navrhovatele představovalo nedodržení zásady transparentnosti, resp. dosáhlo intenzity, která by způsobila nutnost zrušení úkonu vyloučení navrhovatele. S ohledem na procesní ekonomii Úřad již nepřezkoumával další důvody vyloučení pro nesplnění zadávacích podmínek ze strany navrhovatele.

Navrhovatel však dále rozporoval, že zadavatel umožnil jinému dodavateli předvedení přístroje mimo pracoviště zadavatele na již zavedeném pracovišti, čímž mělo dojít k nerovnému zacházení s jednotlivými účastníky zadávacího řízení. Co se týká skutečnosti, že jiný dodavatel prováděl předvedení přístroje na jiném místě než navrhovatel, Úřad podotkl, že se nejednalo o situaci, kdyby mu jiné místo předvedení navrhl zadavatel, ale uvedený dodavatel sám požádal o změnu místa předvedení, kdy takovou možností nepochybně disponoval i sám navrhovatel.

Podle argumentace navrhovatele se mělo v případě porušení zásady rovného zacházení jednat toliko o nerovnost nákladovou. Úřad na tomto místě považoval za nutné podotknout, že různá výše nákladů vynaložených na účast v zadávacím řízení sama o sobě nemusí být projevem nerovného zacházení. Z podstaty věci se s účastí v zadávacím řízení pojí určité náklady, na jejichž náhradu nemají neúspěšní dodavatelé nárok (mimo případy zrušení zadávacího řízení v důsledku pochybení zadavatele při zpracování zadávací dokumentace). Je zjevné, že tyto náklady nebudou pro jednotlivé dodavatele nikdy stejné už jen proto, že jimi nabízené přístroje mají odlišnou hodnotu. Před účastí v zadávacím řízení se každý z účastníků musí rozhodnout, zda jsou pro něj náklady na účast v zadávacím řízení akceptovatelné včetně rizika, že se nestane vybraným dodavatelem. Úřad konstatoval, že v daném případě však především nelze dovodit, že by navrhovatelem namítaná rozdílnost v nákladech na předvedení přístrojů měla jakoukoliv souvislost s důvody, pro které byl navrhovatel vyloučen z účasti v zadávacím řízení, což lze považovat za zásadní aspekt z hlediska přezkoumání oprávněnosti předmětné námitky navrhovatele.

Úřad tedy uzavřel, že přestože navrhovatel a vybraný dodavatel nenesli zcela totožné náklady, nelze dospět k závěru, že by tato skutečnost svědčila o porušení zásady rovného zacházení ze strany zadavatele. Pokud by veškeré náklady musely být za všech okolností stoprocentně shodné, mohla by ad absurdum vzniknout situace, kdy by dodavatelé se sídlem v různé vzdálenosti od místa předvedení přístroje vždy nesli rozdílné náklady na přepravu předmětu veřejné zakázky, a tedy by se dle tohoto

striktního výkladu mělo jednat o porušení zásady rovného zacházení, což by de facto znemožňovalo předvedení předmětu veřejné zakázky v rámci objasnění nabídky. Takovýto výklad je nutné odmítnout.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. [S0476/2023/VZ](#)

➡ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0127/2023/VZ](#)

- Název VZ: *Analyzátor MALDI*
- Výrok rozhodnutí: *§ 48 odst. 2 písm. a), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ*
- Klíčová slova: *chyby v psaní a počtech, objasnění předložených údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, ověření nabídky, technické podmínky, vliv na výběr nejvhodnější nabídky, vyloučení uchazeče, vyloučení ze zadávacího řízení*
- Prejudikatura: *62 Af 50/2010-104*

Meritem sporu předmětného správního řízení zahájeného na návrh byla otázka oprávněnosti vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení.

Zadavatel v posuzovaném případě vyloučil navrhovatele ze zadávacího řízení s odůvodněním, že navrhovatel neprokázal splnění technických podmínek účasti stanovených v zadávací dokumentaci. Zadavatel v posuzovaném případě shledal, že jsou dány důvody pro vyloučení navrhovatele, když navrhovatelem předložené dokumenty a doklady osvědčující splnění technického parametru „garantována životnost laseru“ nelze uznat, protože předložené původní prohlášení výrobce není pro posouzení splnění technických podmínek relevantní, neboť potvrzuje garantovanou životnost laseru pro typ hmotnostního spektrometru EXM2600, nikoli pro navrhovatelem nabízený typ EXS2600 a předloženou aktualizovanou technickou dokumentaci nelze ověřit z veřejně dostupných zdrojů. K tomu Úřad mj. podotkl, že zadavatel sám se v rozhodnutí o vyloučení navrhovatele zřejmě dopustil písařské chyby, když uvedl, že dle Státního ústavu pro kontrolu léčiv není v Registru osob a zdravotnických prostředků „evidován žádný záznam k laboratornímu přístroji Zybío ESX2600“. Zadavatel tak dle uvedeného tvrzení buď ověřoval jiný přístroj „Zybío ESX2600“, který navrhovatel nenabízel (když ten nabízí přístroj „Zybío“ s označením „EXS2600“), nebo se i on sám dopustil při identifikaci navrhovatelem nabízeného plnění písařské chyby.

Z předložené dokumentace bylo zřejmé, že na základě výzvy k součinnosti navrhovatel předložil původní technickou dokumentaci, ze které vyplynula garantovaná životnost laseru v rozsahu 400 milionů laserových výstřelů. Zadavatel následně v žádosti o objasnění požádal navrhovatele o objasnění rozporu v parametru „garantovaná životnost laseru“ uvedeného v nabídce a v původní technické dokumentaci.

Úřad uvedl, že pokud pomine původní prohlášení výrobce, které se dle zadavatele vztahovalo k jinému přístroji, než nabízenému hmotnostnímu spektrometru EXS2600 (a zde Úřad reflektoval, že v okamžiku, kdy zadavatel posuzoval nabídku navrhovatele, nedisponoval vysvětlením, že v původním prohlášení výrobce je pouze písařská chyba, doloženým prvním a druhým prohlášením výrobce, neboť uvedené skutečnosti a doklady mu byly předloženy až v rámci námitek), měl zadavatel k dispozici 2 dokumenty „stejně síly“, které obsahují rozdílné údaje v parametru „garantována životnost laseru“, přičemž později předložený dokument – aktualizovaná technická dokumentace dokládá splnění požadovaného parametru. V takové situaci dle Úřadu zadavatel nemohl jednoznačně prohlásit, že navrhovatel neprokázal uvedený technický parametr, neboť měl k dispozici dokument, který jednoznačně prokazoval „garantovanou životnost laseru“ 500 milionů střel. Rovněž měl k dispozici vysvětlení navrhovatele, v němž osvětloval, proč jsou v předložených technických dokumentacích rozdílné údaje, přičemž ani toto vysvětlení nebylo možné bez dalšího odmítnout jako zcela nerelevantní, přičemž skutečnost, že zadavatel v rozhodnutí o vyloučení navrhovatele ze zadávacího

řízení pouze uvedl, že údaje z předložené aktualizované technické dokumentace není možné ověřit z veřejně dostupných zdrojů, indikuje, že zadavatel přijal navrhovatelovo vysvětlení a nerozporuje jej.

Úřad konstatoval, že v dané situaci tedy zadavatel neměl postaveno najisto, zda plnění navrhovatele zadávací podmínky splňuje či nikoliv, a bylo tedy jeho povinností se touto skutečností dále zabývat do doby, než bude schopen jednoznačně konstatovat, zda jsou či nejsou dány důvody pro vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení. V popsaném případě tak zadavatel nemohl (bez dalšího) přistoupit k vyloučení navrhovatele s odkazem na ustanovení § 48 odst. 2 písm. a) zákona.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. [S0722/2023/VZ](#)

- Název VZ: *Nádoby na medicínální odpad*
- Výrok rozhodnutí: *§ 257 písm. h), § 263, § 265 písm. a) ZZVZ*
- Klíčová slova: *námítky, námítka proti zadávacím podmínkám, technické podmínky, výklad zadávacích podmínek, zamítnutí návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele, zastavení řízení*
- Prejudikatura: *2 Afs 67/2010-105, C-230/02, 31 Af 55/2018-63, 1 Afs 86/2004-54*

Navrhovatel v návrhu namítal mj. diskriminační povahu zadávacích podmínek týkající se zadavatelem požadovaného objemu poptávaných nádob na medicínální odpad na 10 a 20 litrů, dále se dle navrhovatele zadavatel nevypořádal se všemi námítkami (konkrétně s argumentací ve vztahu k nádobě s označením „SB 251 (SB 25 LT)“ o srovnatelné skladovatelnosti a manipulaci s navrhovatelem nabídnutou nádobou oproti potenciálně konkurenční nádobě při totožném naplnění) a v neposlední řadě bylo dle navrhovatele rozhodnutí o jeho vyloučení věcně nesprávné.

Úřad z dokumentace o zadávacím řízení zjistil, že lhůta pro podání nabídek byla v šetřeném otevřeném zadávacím řízení stanovena do 15. 8. 2023. Navrhovatel tak byl povinen doručit námítky proti zadávacím podmínkám nejpozději do konce této lhůty, což však neučinil, neboť je doručil zadavateli až dne 5. 10. 2023. Úřad v této části návrhu nepřivědčil ani tvrzení navrhovatele, že se o způsobu, jakým zadavatel vykládá rozpornou zadávací podmínku (objem poptávaných nádob), dozvěděl až z rozhodnutí a oznámení o vyloučení, neboť předmětná zadávací podmínka byla natolik jednoznačná, že o jejím výkladu nemohl mít navrhovatel pochybnosti. S ohledem na uvedené Úřad správní řízení v předmětné části návrhu zastavil, neboť jí nepředcházely řádně a včas podané námítky.

K tvrzení, že se zadavatel v rozhodnutí o námítkách žádným způsobem nevypořádal s argumentací navrhovatele ve vztahu k nádobě s označením „SB 251 (SB 25 LT)“ o srovnatelné skladovatelnosti a manipulaci s navrhovatelem nabídnutou nádobou oproti potenciálně konkurenční nádobě při totožném naplnění, Úřad odkázal na konkrétní argumentaci zadavatele uvedenou v rozhodnutí o námítkách. Dále Úřad doplnil, že s ohledem na obsah považuje rozhodnutí o námítkách za dostatečně odůvodněné a přezkoumatelné. Zadavatel se neomezil na pouhá obecná sdělení, své odůvodnění odmítnutí námitek opřel o konkrétní skutečnosti, přičemž dle Úřadu není ani tak důležité, zda se zadavatel vyjádřil ke každému dílčímu tvrzení navrhovatele v jednotlivých námítkách, ale je podstatné, že svým odůvodněním postihl podstatu jednotlivých námitek. Úřad k předmětné části návrhu uzavřel, že zadavatel v rozhodnutí o námítkách vyjádřil ucelený pohled na navrhovatelem namítané skutečnosti, dostatečně podrobně a srozumitelně se vypořádal se všemi relevantními skutečnostmi.

Poslední část návrhu směřovala proti vyloučení navrhovatele, kdy některé nabídnuté nádoby dle zadavatele nesplňovaly požadavek na stanovený objem 10, resp. 20 litrů. Navrhovatel namítal, že nabídnutá nádoba „10 l sice ve svém obchodním názvu obsahuje zkratku „12 LT““ evokující, že se jedná o nádobu o objemu 12 litrů, nicméně maximální naplnění této nádoby je 10 litrů. Dle navrhovatele při faktickém naplnění této nádoby po maximální doporučenou úroveň, tj. po „rysku“ vyznačenou na nádobě, lze dosáhnout naplnění právě v objemu požadovaných 10 litrů a doplnil, že výrobce nádoby vystavil prohlášení, ve kterém potvrzuje, že na vyznačené úrovni (na nádobě) nádoba s obchodním označením PBS 12 LT má kapacitu 10 litrů. K nádobě SB 251 (SB 25 LT) navrhovatel uvedl, obdobně jako u předchozí nádoby, že i tato ve svém obchodním názvu obsahuje zkratku evokující, že má daná nádoba objem 25 litrů. Při faktickém naplnění předmětné nádoby na maximální doporučenou úroveň, tj. po „rysku“ vyznačenou na nádobě, lze dosáhnout naplnění v objemu toliko 22,5 litrů, rovněž

výrobce v prohlášení potvrdil, že reálná kapacita této nádoby je 22,5 litrů. K této nádobě navrhovatel dodal, že by měla být srovnatelná co do skladovatelnosti a manipulace s potenciálně konkurenční nádobou o objemu 20 litrů, pokud by nádoba nabídnutá navrhovatelem byla naplněna toliko do objemu 20 litrů. Na základě těchto prohlášení navrhovatel usuzoval, že vyhovuje zadávacím podmínkám a zadavatel tak neměl důvod k jeho vyloučení. Navrhovatel měl zároveň za to, že využitelný objem nádob by měl být při jejich pořizování stěžejním parametrem. To, že zadavatel poptává nádoby podle objemu celkového, a nikoliv využitelného, dle navrhovatele činí zadávací podmínky nelogické, materiálně nesprávně a nesrozumitelné. Úřad k uvedenému konstatoval mj. následující.

Přednesené argumentaci navrhovatele o využitelném objemu, dle Úřadu neodpovídaly další navrhovatelem nabízené nádoby (zadavatel poptával nádoby i v dalších velikostech, resp. objemech), které naopak odpovídaly celkovému objemu. Úřad rovněž přistoupil k posouzení, jak byl požadavek vnímán ostatními účastníky zadávacího řízení, přičemž bylo zjištěno, že parametrem byl celkový objem, nikoliv objem využitelný. Úřad dále upozornil, že o tom, že se nejednalo o nejednoznačnost zadávacích podmínek svědčila rovněž samotná formulace navrhovatelových námitek, z nichž bylo zřejmé, že od počátku věděl, že v nabídce předkládá nádobu, která se „co nejvíce přibližuje“ požadovanému objemu.

Úřad došel v této části návrhu k závěru, že pokud zadavatel poptával nádoby a stanovil si jejich parametr jako celkový objem, není možné vyložit takto stanovený parametr jako maximální využitelný objem, a to ani v případě, kdy tuto skutečnost zadavatel v zadávací dokumentaci výslovně nespecifikuje (nelze po zadavateli požadovat, aby předjímal veškeré možné výklady jím užitých pojmů), neboť v šetřeném případě byl parametr celkového objemu nádob klíčovým objemovým parametrem na trhu s medicínálními nádobami a byl tak podle Úřadu dostupných informací všeobecně vnímán. Z uvedeného vyplývá, že pokud navrhovatel nabídnul zadavateli nádoby o celkovém objemu větším, nebo i menším, než zadavatel požadoval, nesplnil tím zadávací podmínky a rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení bylo oprávněné.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. [S0821/2023/VZ](#)

- **Název VZ:** *Stavební úpravy ARO Nemocnice Kyjov – Infuzní technika*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 6 odst. 1, § 46, § 48 odst. 2 písm. a), § 48 odst. 2 písm. b), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *důvody vyloučení, jednoznačnost zadávacích podmínek, nejednoznačnost zadávacích podmínek, nesplnění zadávacích podmínek, splnění zadávacích podmínek, vliv na výběr nejhodnější nabídky, výklad zadávacích podmínek*
- **Prejudikatura:** *62 Af 19/2011-116, 62 Ca 3/2009-43, 62 Af 30/2017-357*

Šetřené správní řízení bylo zahájeno na návrh, kdy mezi zadavatelem a navrhovatelem bylo s ohledem na důvod vyloučení navrhovatele sporu o výklad zadávacích podmínek. Zadavatel vyloučil navrhovatele s odůvodněním, že nabídl přístroje (konkrétně pumpu infúzní a dávkovač lineární), které nejsou v souladu se zadávací dokumentací, neboť v rozporu s technickou specifikací nesplňují požadavek na „kompletní ovládání pomocí dotykového displeje“ u přístroje pumpa infúzní a požadavek na „kompletní ovládání přístroje prostřednictvím dotykového displeje s velikostí minimálně 4““ u přístroje dávkovač lineární, a tyto nesrovnalosti v nabídce nebyly navrhovatelem ani na základě žádosti zadavatele dle § 46 zákona objasněny.

Zadavatel vykládal sporné požadavky potřebou, aby každý z přístrojů individuálně splňoval požadavek na kompletní ovládání přístroje pomocí/prostřednictvím dotykového displeje, přičemž předmětný displej má být integrální součástí každého jednotlivého přístroje. Navrhovatel si však naopak spornou podmínku vyložil tak, že u přístrojů musí být obecně zajištěno kompletní ovládání přístrojů pomocí/prostřednictvím dotykového displeje a nezáleží na skutečnosti, zda je displej integrální součástí přístrojů, či nikoliv (navrhovatelem nabízené plnění bylo řešeno zajištěním připojení přístroje prostřednictvím propojení displeje s dokovací stanicí, k níž byl daný přístroj připojen). Úřad ke spornému požadavku uvedl, že již výklad pojmu „kompletní“ vnímá při nejmenším za problematický, neboť takto stanovený požadavek by ad absurdum mohl opravdu znamenat pouze řešení, které vylučuje jakékoliv manuální ovladače, nicméně v technické specifikaci zadavatel zároveň u některých dalších požadavků tlačítka buď připustil, či výslovně požadoval. Ze stanovených požadavků tak dle Úřadu nebylo zřejmé, do jaké míry a u jakých funkcí budou manuální ovládací prvky tolerovány. Nad uvedené Úřad zjistil, že zadavatel v zadávací dokumentaci výslovně uvedl, že veškeré požadavky technické specifikace jsou stanoveny jako minimální a zboží nabízené dodavateli může vykazovat parametry lepší, přičemž současně bylo možné nabídnou i jiné, rovnocenné nebo lepší řešení. Dle názoru Úřadu tak bylo možné z pohledu navrhovatele, resp. všech dodavatelů považovat za legitimní a rozumný také výklad, že za rovnocenné a přípustné může být považováno i řešení, které zahrnuje do určité míry manuální ovládací prvky. Navrhovatel se tak mohl důvodně domnívat, že jím nabízené přístroje zadávací podmínky splňují zcela samostatně, již ovládním přes zabudované displeje, byť samotné zvyšování/snižování hodnot je činěno manuálně pomocí otáčení manuálního kolečka.

Dle přesvědčení Úřadu byla pro závěr o neoprávněnosti vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení zásadní již skutečnost, že ze znění požadavků jak byly stanoveny v technické specifikaci, nebylo možné dovodit, že by za všech okolností muselo být kompletní ovládání přístrojů pomocí/prostřednictvím dotykového displeje zajištěno prostřednictvím displeje, jenž bude integrální součástí těchto přístrojů. Závěr o neoprávněnosti vyloučení navrhovatele tak vyplynul již ze skutečnosti, že každý jednotlivý přístroj je kompletně ovladatelný pomocí/prostřednictvím dotykového displeje (ve smyslu všech funkcí, které dle svého výkladu zadavatel požadoval, aby byly ovládány na displeji), pokud je tento

přístroj připojen k dokovací stanici (jako součást kompletního setu přístrojů k sedmi lůžkům na oddělení ARO). Úřad k uvedenému dále konstatoval, že zadavatel především na žádném místě v zadávacích podmínkách nspecifikoval, že by se mělo jednat o kompletní ovládání výlučně displejem integrovaným, či vestavěným v každém jednotlivém přístroji. Pokud uvedené zadavatel mínil požadovat, tedy pokud takto chtěl redukovat možná řešení, která se na trhu vyskytují, měl tuto skutečnost při stanovení zadávacích podmínek výslovně, jednoznačně specifikovat, aby o ní nemohlo být žádného sporu.

Úřad uzavřel, že ze zjištěných skutečností vyplynulo, že zadávací dokumentace objektivně připouštěla rozdílné výklady požadavku na kompletní ovládání přístrojů pomocí/prostřednictvím dotykového displeje, přičemž jedním z možných výkladů byl i ten, který aplikoval navrhovatel a jemuž odpovídaly jím předložené přístroje. Zadavatel tedy postupoval v rozporu se zákonem, když navrhovatele vyloučil ze zadávacího řízení pro nesplnění sporného technického požadavku.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. [S0854/2023/VZ](#)

- **Název VZ:** *Hmotnostní spektrometr – opakování*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 251 odst. 2, § 257 písm. e), § 265 písm. a) ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *důvody vyloučení, lhůta pro podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele, odůvodnění rozhodnutí, prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů, rozhodnutí o námitkách, rozhodnutí o vyloučení, vyloučení ze zadávacího řízení, vzorky, zásada transparentnosti, zastavení řízení*
- **Prejudikatura:** *2 Afs 67/2010-105, 30 Af 17/2021-114, 62 Af 50/2011-72, 9 Afs 70/2008-130, 62 Af 44/2022-150*

Předmětné správní řízení bylo zahájeno na návrh, který směřoval proti vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení. Dle navrhovatele došlo k řádnému předvedení nabízeného plnění, když předvedl splnění požadované technické specifikace, a to přesto, že na přístroji nebyl umístěn měřitelný vzorek, jak požadoval zadavatel. V této souvislosti navrhovatel odmítl požadavek zadavatele na předvedení přístroje měřením na jím zajištěných vzorcích, resp. požadavek na realizaci preanalytické části při přípravě vzorků, které vyplývaly ze zadavatelem zasláných požadavků.

V šetřené věci Úřad zjistil, že navrhovatel podal dvoje námitky, a to dne 9. 10. 2023 a dne 22. 11. 2023. Prvními námitkami navrhovatel brojil proti rozsahu požadavků na předvedení přístroje, které mu byly zadavatelem zaslány dne 6. 10. 2023, neboť tyto považoval za rozšiřující zadávací podmínky. Dle navrhovatele nebylo třeba pro úspěšné předvedení přístroje provádět preanalytickou část ve smyslu přípravy vzorků způsobilých k měření na daném přístroji, neboť tato není předmětem plnění veřejné zakázky a má ji plně v gesci zadavatel. Navrhovatel odmítl provedení praktického měření vzorku. Úřad v souvislosti s uvedeným upozornil, že zadavatel si přímo v zadávací dokumentaci výslovně vyhradil právo od kteréhokoli účastníka zadávacího řízení požadovat vzorek nabízeného plnění a provést jeho fyzickou kontrolu spočívající v ověření technické specifikace, vlastností a funkčnosti. Proti předmětné zadávací podmínce však navrhovatel nebrojil, ale rozporoval až zadavatelem zasláné požadavky detailněji popisující předvedení přístroje, konkrétně rozsah požadovaného předvedení týkající se přípravy vzorku a požadavku na praktické měření na přístroji. Úřad tedy ověřil, že byl námitkami rozporován úkon zadavatele, a nikoliv zadávací podmínky, přičemž předmětný úkon zadavatele lze rozporovat toliko jednou. Úřad dále uvedl, že v kontextu celé šetřené situace, při zohlednění originálního zápisu, obsahu rozhodnutí o námitkách proti úkonu a skutečnosti, že samotné předvedení již proběhlo, a to za účasti obou stran, bylo zcela zřejmé, že zadavatel stále trvá na tom, aby v rámci předvedení přístroje proběhlo reálné měření na vzorku (vzorcích). Navrhovatel tak dle Úřadu nemohl ani vzdáleně nabýt dojem, že i přes odmítnutí provedení praktického měření bylo ze strany zadavatele potvrzeno předvedení přístroje a ověření technické specifikace v souladu s požadavky zadávací dokumentace, což v podaném návrhu uváděl jako důvod, proč nepodal v návaznosti na rozhodnutí o námitkách proti úkonu návrh. Úřad tak s ohledem na popsané skutečnosti uvedl, že z hlediska posouzení včasnosti podání návrhu na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele v části týkající se rozsahu požadavků k předvedení jsou relevantní (původní) námitky proti úkonu, resp. rozhodnutí o námitkách proti úkonu. Navrhovateli tedy počala běžet lhůta pro podání návrhu podle § 251 odst. 2 zákona již od obdržení rozhodnutí o námitkách proti úkonu, tj. ode dne 24. 10. 2023, přičemž poslední, tj. desátý den lhůty připadl na den 3. 11. 2023. Pokud tedy navrhovatel hodlal proti namítané skutečnosti, tj. rozsahu požadavků zadavatele k předvedení nabízeného předmětu plnění brojit návrhem, musel by tento návrh doručit Úřadu a ve stejnopisu zadavateli nejpozději dne 3. 11. 2023, aby bylo možno považovat takový návrh za učiněný ve lhůtě

dle zákona. Úřad však obdržel návrh až dne 15. 12. 2023, přičemž téhož dne byl návrh ve stejnopisu doručen i zadavateli. Jelikož tak navrhovatel své právo na podání návrhu v zákonem stanovené lhůtě nevyužil, Úřad konstatoval, že toto jeho právo marným uplynutím shora specifikované lhůty zaniklo. Návrh proto v části směřující proti rozsahu požadavků zadavatele k předvedení nabízeného předmětu plněné nebylo možné hodnotit jinak než jako návrh opožděně podaný.

K otázce posouzení zákonnosti vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení uvedl Úřad následující. V šetřeném případě zadavatel požádal navrhovatele o objasnění a současně jej vyzval k předvedení nabízeného plnění. Navrhovatel v průběhu předvedení odmítl ověřit funkčnost přístroje provedením měření na zadavatelem připravených vzorcích, přestože před samotným předvedením byl navrhovatel zadavatelem mj. upozorněn, že bude měření probíhat na vzorcích poskytnutých zadavatelem. Úřad měl tedy za prokázané, že důvod pro vyloučení navrhovatele existoval a neztotožnil se s argumentací navrhovatele, že zadavatel při jeho vyloučení postupoval v rozporu se zákonem.

Úřad se rovněž neztotožnil s navrhovatelem tvrzenou netransparentností rozhodnutí o vyloučení, neboť zadavatel důvody vyloučení z materiálního hlediska řádně odůvodnil v rozhodnutí o vyloučení, a to prostřednictvím odkazu na obsah zprávy, která tvořila jeho nedílnou součást (přílohu). Ze zprávy zcela jasně vyplývalo, jak předvedení probíhalo a jaký byl jeho výsledek, tj. které body technické specifikace byly zadavatelem vyhodnoceny jako splněné a neplněné a které body nebyly posuzovány.

Také argumentace navrhovatele týkající se nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách nebyla shledána Úřadem důvodnou, neboť dospěl k závěru, že zadavatel předložil věcnou argumentaci a dostatečně odůvodnil svůj postup, přičemž upozornil, že k samotným námitkám je třeba přistupovat způsobem zachovajícím jejich účel, resp. záměr stěžovatele. Úřad připomněl, že při právním posouzení vyloučení navrhovatele jsou relevantní důvody, které zadavatel uvede v rozhodnutí o vyloučení, nikoliv později, např. v rozhodnutí o námitkách.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. [S0730/2023/VZ](#)

vydáno po [R0030/2024/VZ](#), které zrušilo původní prvostupňové rozhodnutí S0730/2023/VZ

- Název VZ: *Hemokultivační systém*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 1, § 48 odst. 2 písm. a), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ*
- Klíčová slova: *jednoznačnost zadávacích podmínek, nejednoznačnost zadávacích podmínek, nesplnění zadávacích podmínek, odpovědnost za zadávací podmínky, splnění zadávacích podmínek, zásada přiměřenosti, zásada transparentnosti*
- Prejudikatura: *1 Afs 45/2010-159, 62 Ca 31/2008-114, 62 Af 50/2011-72, 62 Af 61/2012-108, 1 Afs 64/2013-49*

Předmětné správní řízení bylo zahájeno na návrh, který směřoval proti vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení. Předmětem plnění šetřené veřejné zakázky byla dodávka hemokultivačního systému pro oddělení klinické mikrobiologie, a to včetně spotřebního materiálu.

Zadavatel vyloučil navrhovatele ze zadávacího řízení s odůvodněním, že jím nabízené kultivační lahvičky nesplňovaly požadavek, že hemokultivační systém musí umožňovat vložení kultivačních lahviček pro selektivní kultivaci kvasinek, plísní a vláknitých hub.

Úřad původním prvostupňovým rozhodnutím návrh navrhovatele zamítl, neboť byl názoru, že nebyly dány důvody pro uložení nápravného opatření. S uvedeným navrhovatel nesouhlasil a proti předmětnému rozhodnutí podal rozklad. Navrhovatel se neztotožnil s úvahou Úřadu, že ačkoliv zadavatel v zadávacích podmínkách výslovně nestanovil požadavek na technickou specifikaci spotřebního materiálu, bylo ho možné dovodit z požadavku na vlastní dodávku hemokultivačního systému, u kterého zadavatel výslovně stanovil požadavek na možnost vložení šesti typů kultivačních lahviček, a tudíž požadavek na technickou specifikaci spotřebního materiálu lze dovodit právě šesti uvedenými typy kultivačních lahviček, jejichž vložení má systém umožňovat.

Předseda Úřadu vyhověl rozkladu, napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání. Ke svému rozhodnutí mj. uvedl, že rozhodnutí o vyloučení navrhovatele bylo nezákonné, neboť nejen, že zadavatel neprokázal, že lahvičky nebylo možné do přístroje vložit, ale ani svoji argumentaci nekonkretizoval. Podle názoru předsedy Úřadu nelze přehlédnout, že zadavatel vyloučil navrhovatele pro nesplnění požadavku, který však v zadávací dokumentaci nestanovil. Předseda Úřadu připomněl, že zákaz přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele platí už pro fázi stanovení zadávacích podmínek. Zadavatel musí vymezit dostatečně podrobně předmět plnění, který má být dodán. Jenom tak může obdržet porovnatelné nabídky a dostát účelu zadávacího řízení (srovnat podané nabídky a vybrat z nich ekonomicky nejvýhodnější). V daném případě zadavatel nepochybně byl schopen formulovat, jaké kultivační lahvičky má zájem obdržet. Navrhovatele vyloučil mimo jiné s poměrně konkrétní výtka, že mu nenabízí konkrétní typ kultivačních lahviček. Zadavatel tedy neměl jakýkoliv důvod, proč ponechat specifikaci spotřebního materiálu nevyřčenou, aby si ji dodavatelé museli domýšlet. Předseda Úřadu doplnil, že postup zadavatele je o to méně pochopitelný, pokud druh kultivačních lahviček (zejména pohledem jejich obsahu) je pro zadavatele naprosto klíčový, jak se ostatně podává i z rozhodnutí o vyloučení.

Předseda Úřadu doplnil, že stanovení dostatečně podrobných zadávacích podmínek je povinností zadavatele. Pokud zadavatel této povinnosti nedostojí, nemůže na dodavatele přenášet odpovědnost za to, že jeho požadavkům nevyhověli. Garanci, že zadavatel obdrží, co doopravdy chce, by zadavateli poskytla pouze konkrétní formulace požadavků na kultivační lahvičky. K té zadavatel nicméně

nepřistoupil. Při takto formulovaných zadávacích podmínkách nemá zadavatel zajištěno, že obdrží porovnatelné nabídky, neboť každý dodavatel by mohl technickou specifikaci kultivačních lahvíček domyslet jiným způsobem.

Úřad vázán právním názorem předsedy Úřadu opětovně posoudil návrh navrhovatele. Po přezkoumání zadávacích podmínek Úřad zjistil, že požadavky na první část plnění veřejné zakázky, tj. na dodávku hemokultivačního systému, byly stanoveny s relativně vysokou mírou podrobností. Ze zadávacích podmínek bylo patrné, že potřeba zadavatele bude v tomto případě uspokojena dodávkou hemokultivačního systému, který umožňuje vložení šesti různých typů kultivačních lahvíček (za účelem provádění různých kultur, na které jsou konkrétní lahvičky určeny). Naopak dodávka spotřebního materiálu byla specifikována velmi obecnými požadavky a velmi stručně. Nicméně zadavatel jasně a srozumitelně stanovil, že předmětem druhé části plnění má být spotřební materiál popsán jako reagencie, kontrolní materiály, kalibrátory atd. Nic bližšího či konkrétnějšího se z požadavků zadavatele ke spotřebnímu materiálu nepodávalo. Úřad tedy dospěl k závěru, že zadavatel v zadávacích podmínkách nedefinoval, že spotřebním materiálem musí být rovněž kultivační lahvičky umožňující selektivní kultivaci kvasinek, plísňí a vláknitých hub, proto nemohl ani přistoupit k vyloučení navrhovatele z důvodu, tj. že takové lahvičky zadavateli nenabídl.

Úřad však nepřisvědčil domněnce navrhovatele, že zadavatel rozhodnutím o námitkách v podstatě rozšířil zadávací podmínky. Dle Úřadu z rozhodnutí o vyloučení nikterak nevyplývalo, že by zadavatel požadoval speciální mykotické lahvičky, které umožňují detekci fluorescenční metodou. Úřad konstatoval, že jestliže navrhovatel z textu odůvodnění rozhodnutí o vyloučení „čtením mezi řádky“ na základě svých odborných znalostí dospěl k závěru, že reálným požadavkem zadavatele je dodávka lahvíček umožňující detekci fluorescenční metodou, nelze z toho usuzovat, že takový požadavek je technický parametr, který zadavatel reálně požaduje.

Úřad jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele zrušil rozhodnutí a oznámení o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení i všechny na to navazující úkony učiněné zadavatelem v předmětném zadávacím řízení.

5. Hodnocení nabídek

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0327/2021/VZ

- Název VZ: *Reagenční činidla a spotřební materiál pro biochemická a imunochemická vyšetření včetně bezplatné zápůjčky plně automatizované analytické linky*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Klíčová slova: *hodnoticí kritéria, kvalitativní hodnoticí kritéria, dílčí hodnoticí kritéria, váha dílčích hodnoticích kritérií, hodnocení nabídek*
- Prejudikatura: *62 Ca 43/2009-52*

Úřad úvodem předmětného rozhodnutí zopakoval tezi, kterou vyslovil již v mnoha svých předchozích rozhodnutích týkajících se nastavení a přiměřenosti zadávacích podmínek, a to, že je sice plně v kompetenci zadavatele stanovit zadávací podmínky a požadavky na předmět plnění, aby reflektovaly jeho konkrétní potřeby, nastavení zadávacích podmínek však nesmí být svévolné a nesmí představovat bezdůvodnou (nepřiměřenou) překážku hospodářské soutěže.

Úřad zdůraznil, že nikoliv pouze samotná zadávací podmínka musí být stanovena přiměřeně k určité potřebě zadavatele, nýbrž i důvod, proč zadavatel ke stanovení dané zadávací podmínky přistoupil, musí být ve vztahu k této podmínce přiměřený.

Logickým zájmem zadavatele je získat kvalitní plnění a zadavatel má ze zákona dány možnosti, jak toho docílit. Zákon mu umožňuje (1) ověřit kvalitu dodavatele, a to prostřednictvím podmínek kvalifikace, (2) stanovit požadavky na kvalitu samotného předmětu plnění, a to pomocí nastavení technických podmínek vymezujících předmět veřejné zakázky a (3) nastavit kritéria hodnocení ve vztahu ke kvalitě plnění. Podmínky kvalifikace a technické podmínky přitom představují podle § 37 odst. 1 zákona podmínky účasti v zadávacím řízení. Pakliže tedy příslušný dodavatel není schopen dostát konkrétnímu zadavatelem stanovenému požadavku v rámci kritérií kvalifikace a technických podmínek, má pro něj tato skutečnost obecně nepříznivý následek spočívající v nemožnosti se o veřejnou zakázku vůbec ucházet. V případě kritérií hodnocení je však situace jiná. V případě, že dodavatelem nabízené plnění nespĺňuje v maximální možné míře některé hodnoticí kritérium kvality, dodavateli není brána možnost se o veřejnou zakázku i nadále ucházet a má možnost svůj „handicap“ dorovnat v rámci jiného hodnoticích kritéria. Z tohoto důvodu je možno na kritéria hodnocení nahlížet méně přísně.⁷

Základním požadavkem na zadavatelem zvolená kritéria hodnocení je, aby byla v zadávací dokumentaci popsána dostatečně určitě, jednoznačně, srozumitelně a do takových podrobností, z nichž je jasné, co a jak zadavatel zamýšlí hodnotit. Dále je nutno přezkoumat, zda zadavatelova preference užití předmětných hodnoticích kritérií vychází z odůvodnitelných potřeb a zda je podpořena relevantními argumenty a legitimní úvahou zadavatele.

Navrhovatel v daném případě zpochybnil dvě hodnoticí kritéria; jednalo se o preferenci zavíčkování zkumavek plastovými víčky a dále požadavek na automatické směřování vzorku na centrifugu u záložního systému.

⁷ Uvedený závěr byl vysloven rovněž např. v rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 25. 9. 2019, č. j. ÚOHS-R0122/2019/VZ-26282/2019/322/HSc; rozhodnutí je dostupné na internetových stránkách Úřadu. V citovaném rozhodnutí se ve vztahu k hodnoticím kritériím uvádí, že „[k] přezkumu zadavatelových důvodů, kterými obhajuje nastavení hodnoticích kritérií předmětné veřejné zakázky, by (...) měl Úřad přistoupit pouze v případě zásadní logické či racionální nesrovnalosti, která zároveň bude z jeho strany dostatečně odborně podložena.“

Užití hodnoticího kritéria spočívajícího v zavíčkovaní zkumavek plastovými víčky odůvodnil zadavatel především možným opakovaným použitím, což je dle zadavatele u vzorků, které jsou zavíčkovány hliníkovou folií, obtížnější a zároveň existuje riziko z hlediska bezpečnosti práce. Zadavatel také upozornil na plánované zavedení systému potrubní pošty, kde je využití pevného plastového uzávěru nezbytné.

Co se týká požadavku na automatické směřování vzorku na centrifugu u záložního systému, zadavatel konstatoval, že automatizace zkracuje dobu nutnou pro vyhodnocení vzorku a usnadňuje práci obsluhy.

Úřad posoudil zadatelovo zdůvodnění nastavení kvalitativních hodnoticích kritérií a dospěl k závěru, že toto zdůvodnění vychází z konkrétních logických příčin a je podpořeno relevantními argumenty a legitimní úvahou zadavatele. Dle Úřadu zadavatel jednoznačně vysvětlil, proč bonifikuje uvedené způsoby plnění předmětu veřejné zakázky, přičemž toto vysvětlení bylo konkrétní a logicky koherentní. Vedle zdůvodnění dodavatelem rozporovaných hodnoticích kritérií přihlédl Úřad také ke skutečnosti, že váha těchto kritérií činila pouze asi 4,5 % z celkového hodnocení. Úřad tedy neshledal nezákonnost v nastavených hodnoticích kritériích.

6. Posouzení podmínek účasti v zadávacím řízení

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0383/2020/VZ

➡ v části potvrzeno, výrok I. změněn rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0208/2020/VZ](#)

- Název VZ: *Vybudování resortní infrastruktury eHealth – Informační a datové resortní rozhraní (IDRR)⁸*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 1, § 79 odst. 2 písm. b), § 257 písm. h), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ, § 1 vyhlášky o stanovení nákladů řízení*
- Klíčová slova: *dokumentace o zadávacím řízení, podmínky účasti v zadávacím řízení, referenční zakázka, splnění zadávacích podmínek, kritéria technické kvalifikace, prokázání splnění kritérií technické kvalifikace, vyřízení námitek, vypořádání zdůvodnění MNNC, zdůvodnění MNNC, zásada rovného zacházení, zásada transparentnosti, veřejná zakázka na informační technologie, čestné prohlášení*
- Prejudikatura: *62 Af 15/2014-55, 1 Afs 45/2010-159, 62 Ca 31/2008-114, 62 Af 50/2011-72, C-230/02, 2 Afs 67/2010-105*

Zadavatel v zadávacím řízení zahájeném za účelem uzavření rámcové dohody na veřejnou zakázku „Vybudování základní resortní infrastruktury eHealth – Informační a datové resortní rozhraní (IDRR)“ provedl posouzení a hodnocení nabídek, na jehož základě rozhodl o výběru čtyř dodavatelů, se kterými hodlal uzavřít předmětnou rámcovou dohodu.

Navrhovatel jako neúspěšný účastník zadávacího řízení podal k ÚOHS návrh na přezkoumání oznámení o výběru dodavatele, přičemž vnesl celou řadu námitek týkajících se jednak posouzení splnění podmínek technické kvalifikace, posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny a také vypořádání střetu zájmů některých z vybraných dodavatelů.

Úřad, resp. předseda Úřadu, dovodili pochybení zadavatele v následujících oblastech.

Z dokumentace o zadávacím řízení nebylo možné jednoznačně dovodit, zda jedna z referenčních zakázek doložená vybranými dodavateli splňovala minimální úroveň kritéria technické kvalifikace, konkrétně požadavek na soulad referenční zakázky na informační systém v resortu zdravotnictví s tzv. „IHE“ (Integrating the Healthcare Enterprise⁹).

Dle navrhovatele bylo možné soulad s IHE prokázat výhradně akreditovaným posouzením shody při účasti na tzv. „Connectathonu“, zadavatel však v rozporu s oficiálními pravidly IHE v zadávacích podmínkách připustil, aby účastníci doložili soulad s IHE prostřednictvím čestného prohlášení.

Předmětná zadávací podmínka týkající se referenční zakázky dle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ byla formulována následovně: „*Účastník splňuje technickou kvalifikaci, pokud z předloženého seznamu významných služeb vyplývá, že v posledních 3 letech [...] před zahájením zadávacího řízení realizoval*

⁸ Ve věci veřejné zakázky „Vybudování základní resortní infrastruktury eHealth – Informační a datové resortní rozhraní (IDRR)“ bylo dále pod sp. zn. ÚOHS-S0169/2021/VZ vydáno rozhodnutí Úřadu ze dne 14. 9. 2021, které bylo ve výrocích I, II, IV, V a VI potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0156/2021/VZ ze dne 8. 12. 2021. Uvedená rozhodnutí jsou rovněž součástí tohoto sborníku, viz následující rozhodnutí níže.

⁹ IHE je nezisková organizace, jejímž cílem je zlepšit způsob, jakým počítačové systémy ve zdravotnictví sdílejí informace.

*minimálně 7 významných služeb v následujících oblastech: [...] 5) Minimálně jednu zakázku, jejímž předmětem bylo poskytování služeb za účelem realizace či dodávky informačního systému a následné podpory a rozvoje informačního systému v resortu zdravotnictví, který byl dimenzován a je schopen naplnit alespoň následující parametry: [...] **informační systém je v souladu s komunikačními standardy pro přenosy dat (např. HL7, ISO/EN13606, DASTA apod.) a s IHE.**“ (pozn. Úřadu: zvýraznění doplněno).*

Úřad uvedl, že stanovení zadávacích podmínek spadá do výlučné kompetence zadavatele, a pakliže se zadavatel rozhodl, že prokázání souladu referenční zakázky s IHE nebude v daném případě vázat na předložení konkrétního dokumentu, nelze takovému postupu nic vytknout. Pokud nicméně není možné využití standardů IHE v referenčních zakázkách jednoduše ověřit, měl zadavatel postupovat obezřetně, přičemž v dokumentaci o zadávacím řízení mělo být zachyceno, jaké skutečnosti vedly zadavatele k závěru, že vybraní dodavatelé předmětnou zadávací podmínku splnili. Uvedené platí tím spíše, že zadavatel obdržel od vybraných dodavatelů námitky proti posouzení splnění této zadávací podmínky.

Druhé pochybení zadavatele se týkalo rovněž posouzení splnění požadavků na referenční zakázku. Jedním z dalších požadavků zadavatele byl požadavek na minimální počet unikátních návštěvníků webového portálu (jeden milion) a na minimální počet přihlášení na portál denně (50 tisíc). Vybraný dodavatel v nabídce ve vztahu k referenčnímu plnění uvedl následující: „*[p]očet interních uživatelů systému je více než 7 tis. Počet externích uživatelů je více než 70 tis.*“, přičemž předložil čestné prohlášení, že uvedenou zadávací podmínku splňuje.

Zadavatel k námitce navrhovatele uvedl, že splnění zadávacích podmínek posuzovala odborná komise, která u vybraného dodavatele vyhodnotila uvedený kvalifikační požadavek jako splněný. Konkrétní důvody, na jejichž základě zadavatel považoval předmětné kritérium kvalifikace za splněné, však zadavatel v rozhodnutí o námitkách neuvedl a neobsahovala jej ani dokumentace o zadávacím řízení.

Úřad tento postup zadavatele označil jako netransparentní a nezákonný, když v dokumentaci o zadávacím řízení nebylo přezkoumatelným způsobem zachyceno, za jakých konkrétních skutečností měl zadavatel uvedené kvalifikační kritérium u vybraného dodavatele za splněné.

Obdobný závěr pak Úřad vyslovil rovněž ve vztahu k požadavku na referenční plnění, jehož předmětem byly portálové funkce a funkce webových služeb.

Proti prvostupňovému rozhodnutí podal zadavatel rozklad k předsedovi Úřadu. Předseda Úřadu rozhodnutí změnil, když z výroku I. vypustil odkaz na § 39 odst. 4 ZZVZ s odůvodněním, že uvedené ustanovení dopadá pouze na situace, kdy zadavatel posouzení splnění podmínek účasti neprovede vůbec nebo jen z části. O takovou situace se však v daném případě nejednalo.

Předseda Úřadu tak sice svým rozhodnutím změnil právní kvalifikaci jednotlivých pochybení zadavatele, stejně jako Úřad v prvním stupni však dospěl k závěru, že zadavatel v zadávacím řízení nepostupoval v souladu se zákonem a výrok o zrušení napadeného úkonu zadavatele, včetně na něj navazujících výroků prvostupňového rozhodnutí, proto ponechal v platnosti.

Závěrem lze s poukazem na rozhodnutí předsedy doplnit, že pokud by v zadávacím řízení nebyly podány odůvodněné námitky, mohl být postup pouhé akceptace čestných prohlášení předložených dodavateli bez obsahového přezkumu považován za souladný se zásadou transparentnosti. Takový závěr ovšem nelze bez dalšího učinit za situace, kdy zadavatel obdržel kvalifikované námitky, jejichž obsahem bylo zpochybnění správnosti čestného prohlášení, a tedy zpochybnění, zda vybraní dodavatelé podmínky účasti opravdu splnili.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0169/2021/VZ

➔ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0156/2021/VZ](#)

- **Název VZ:** *Vybudování základní resortní infrastruktury eHealth – Informační a datové resortní rozhraní (IDRR)¹⁰*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 6 odst. 1, § 79 odst. 2 písm. b), § 113 odst. 4 písm. a), § 113 odst. 6, § 113 odst. 6 písm. a), § 132 odst. 1, § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 265 písm. a), § 266 odst. 1 ZZVZ, § 1 vyhlášky o stanovení nákladů řízení*
- **Klíčová slova:** *mimořádně nízká nabídková cena, objasnění předložených údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, referenční zakázka, kritéria technické kvalifikace, vyloučení vybraného dodavatele, zásada transparentnosti, zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny*
- **Prejudikatura:** *62 Af 58/2010-159*

Zadavatel v zadávacím řízení zahájeném za účelem uzavření rámcové dohody na veřejnou zakázku „Vybudování základní resortní infrastruktury eHealth – Informační a datové resortní rozhraní (IDRR)“ provedl posouzení a hodnocení nabídek, na jehož základě rozhodl o výběru čtyř dodavatelů, se kterými hodlal uzavřít předmětnou rámcovou dohodu.

Navrhovatel jako neúspěšný účastník zadávacího řízení podal návrh na přezkoumání „oznámení“ o výběru dodavatele, přičemž vznesl řadu námitek týkajících se posouzení splnění podmínek technické kvalifikace a posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny.

Podle Úřadu zadavatel nedodržel § 132 odst. 1 a § 113 odst. 6 ZZVZ tím, že nevyločil jednoho z vybraných dodavatelů, ačkoliv z objasnění MNNC vybraného dodavatele vyplývá, že nabídková cena je mimořádně nízká z důvodu porušování povinností uvedených v § 113 odst. 4 písm. a) ZZVZ. Úřad uvedl, že tento vybraný dodavatel zařadil ve svém zdůvodnění způsobu stanovení MNNC vyžádaného zadavatelem pracovníky na pozici „Specialista UX/UI Designer“ do skupiny prací v rozporu s nařízením vlády o minimální mzdě. Pracovníci na této pozici měli být zařazeni do vyšší skupiny prací, než je 2. skupina prací oboru „Administrativní, ekonomické, provozní a správní činnosti“, tj. do skupiny 3. a vyšší, a to vzhledem k náročnosti a složitosti obsahu prací jednotlivých dílčích pozic. Uvedené lze dovodit rovněž z Úřadem opatřeného vyjádření MPSV a Státního úřadu inspekce práce. Tímto vybraný dodavatel porušil § 3 odst. 1 nařízení vlády o minimální mzdě, tj. pracovněprávní předpis vztahující se na zaměstnance, kteří se budou podílet na plnění veřejné zakázky.

Zadavatel dále nedodržel zásadu transparentnosti, když u všech vybraných dodavatelů posoudil podmínku účasti v zadávacím řízení spočívající v kritériu technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ jako splněnou, aniž by z dokumentace o zadávacím řízení bylo možné jednoznačně dovodit, zda vybranými dodavateli doložená reference prokázala předmětné kritérium technické kvalifikace v souladu s požadavkem stanoveným v zadávací dokumentaci (předmět plnění referenční zakázky, tj. informační systém v resortu zdravotnictví, je v souladu s IHE). Úřad předně konstatoval, že formulace dotazů zadavatele směřujících k objasnění nebo doplnění nabídek vybraných dodavatelů nemohou po obsahové stránce vést k prokázání, zda referenční systémy vybraných dodavatelů jsou v

¹⁰ Ve věci veřejné zakázky „Vybudování základní resortní infrastruktury eHealth – Informační a datové resortní rozhraní (IDRR)“ bylo dále pod sp. zn. S0383/2020/VZ vydáno rozhodnutí Úřadu ze dne 13. 11. 2020, jež bylo částečně změněno a částečně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0208/2020/VZ ze dne 15. 2. 2021. Uvedená rozhodnutí jsou rovněž součástí tohoto sborníku, viz rozhodnutí výše.

souladu s IHE. Z obdržených informací od všech vybraných dodavatelů nelze mít za prokázané a zpětně přezkoumatelné, že vybraní dodavatelé splnili všechny podmínky účasti. Zadavatel se tak opětovně spolehl na objasnění vybraných dodavatelů, přičemž tato sdělení nejsou sama o sobě schopna odstranit pochybnosti o splnění požadavků zadavatele. Užití konkrétních IHE profilů totiž automaticky neznamená soulad systému jako celku s IHE. Úřad uzavřel, že dokumentace o zadávacím řízení nenese informace, na jejichž základě by bylo možné dospět k závěru, že zadavatel mohl mít, resp. měl za prokázané, že všichni vybraní dodavatelé v minulosti realizovali plnění, jež bylo v souladu s IHE.

Dále zadavatel nedodržel zásadu transparentnosti, když u jednoho vybraného dodavatele posoudil podmínku účasti v zadávacím řízení spočívající v kritériu technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ jako splněnou, aniž by z dokumentace o zadávacím řízení bylo možné jednoznačně dovodit, zda vybraným dodavatelem doložená reference prokázala předmětné kritérium technické kvalifikace v souladu se stanoveným požadavkem (předmět plnění referenční zakázky, tj. informační systém v resortu zdravotnictví, obsahuje portálové funkce a funkce webových služeb pro pořizování, čtení, nahrávání a zpracování dat).

Zadavatel v reakci na rozhodnutí Úřadu v předcházejícím správním řízení sp. zn. S0383/2020/VZ požádal vybraného dodavatele o objasnění či doplnění skutečností, mj. zda referenční zakázka obsahuje v rámci předmětu plnění mimo jiné rovněž portálové funkce a funkce webových služeb pro pořizování, čtení, nahrávání a zpracování dat. Po posouzení odpovědi vybraného dodavatele Úřad dospěl k závěru, že odpověď nepřináší žádné nové podstatné skutečnosti či důkazy, že předmět plnění předmětné referenční zakázky obsahuje mj. rovněž portálové funkce a funkce webových služeb pro pořizování, čtení, nahrávání a zpracování dat. Úřad navíc podotkl, že již v rozhodnutí vydaném v předchozím správním řízení konstatoval, že samotná existence čestného prohlášení nemůže zhojit nezákonnost postupu zadavatele spočívající v v absenci informací v dokumentaci o zadávacím řízení, prostřednictvím nichž by byly rozptýleny pochybnosti vnesené námitkami navrhovatele do zadávacího řízení. Sdělení vybraného dodavatele však lze určitým způsobem považovat za formu čestného prohlášení.

Úřad akcentoval, že jestliže je zadavatel názoru, že navzdory pochybnostem navrhovatele vybraný dodavatel požadavku dostál, měl v dokumentaci o zadávacím řízení v souladu se zásadou transparentnosti pečlivěji zachytit a vysvětlit, z jakých příčin se s argumenty navrhovatele neztotožňuje, resp. proč tyto argumenty nemají na splnění podmínek účasti v zadávacím řízení ze strany vybraného dodavatele žádný dopad. Postup zadavatele, kdy zadavatel na konkrétní námitky navrhovatele reagoval zčásti zcela neurčitými, resp. vágními tvrzeními, popř. přejal obsah sdělení vybraného dodavatele, nemůže být označen za zpětně přezkoumatelný a jedná se tak v důsledku o postup netransparentní.

V další části týkající se posouzení splnění podmínky účasti v zadávacím řízení, spočívající v kritériu technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ, kdy měl vybraný dodavatel předložit referenční zakázku na poskytování služeb za účelem vytvoření, podpory nebo rozvoje portálového řešení, které je schopno naplnit mj. parametr *„portálové řešení s vysokou dostupností dimenzováno pro minimálně 1 milion unikátních návštěvníků a s počtem přihlášení minimálně 50.000 denně“*, pak Úřad návrh zamítl. Úřad měl za prokázané, že vybraný dodavatel splnil podmínky účasti, neboť to plyne z osvědčení objednatele referenční zakázky, které si zadavatel vyžádal v reakci na rozhodnutí Úřadu v předcházejícím správním řízení sp. zn. S0383/2020/VZ.

Jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele (konstatovaného ve výroku I. a II. předmětného rozhodnutí) Úřad zrušil oznámení o výběru dodavatele.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0250/2022/VZ

→ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0051/2023/VZ](#)

← vydáno po rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. [R0166/2022/VZ](#)

- Název VZ: *část 1 Elektrická nemocniční lůžka standard s matrací a příslušenstvím otevřeného řízení Dodávky nemocničních lůžek včetně příslušenství a antidekubitních matrací pro Krajskou zdravotní, a. s., 2021*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Klíčová slova: *doplnění nabídky, výklad zadávacích podmínek, vzorky, zásada transparentnosti, změna nabídky*
- Prejudikatura: *62 Af 50/2011-72, 5 Afs 131/2007-131*

Předmětné správní řízení bylo zahájeno na návrh navrhovatele, který směřoval proti výběru dodavatele. Dle navrhovatele vybraný dodavatel nesplnil technické podmínky, přičemž zadavatel mu následně umožnil nepovolenou změnu nabídky a z oznámení o výběru nebylo seznatelné ani splnění technických požadavků, ale ani uvedení či obchodní označení nabízeného plnění.

Předmětem plnění šetřené veřejné zakázky byla dodávka nemocničních lůžek. Zadavateli v průběhu zadávacího řízení vznikly pochybnosti, zda jeden z dodavatelů (následně se stal vybraným dodavatelem) splňuje stanovené technické podmínky, proto ho vyzval k objasnění nabídky a také přistoupil k ověření ve smyslu § 39 odst. 5 ZZVZ v souladu se zadávacími podmínkami, přičemž nad rámec zadávací dokumentace požadoval vícekrát předvedení vzorku.

Úřad v původním prvostupňovém rozhodnutí konstatoval, že zadavatel nedodržel při zadávání rámcové dohody zásadu transparentnosti v návaznosti na § 46 odst. 2 ZZVZ, když posoudil technickou podmínku spočívající ve splnění požadavku na shodu „s platnou normou ČSN EN 60601-2-52, v platném znění, bez výhrad, doložení certifikátem o shodě (prohlášení o shodě odpovídající typu lůžka v konkrétní modifikaci)“ jako splněnou, aniž by bylo možné z dokumentace o zadávacím řízení ověřit, zda nemocniční elektrické lůžko poskytnuté vybraným dodavatelem již při prvním předvedení lůžka disponovalo stejnými funkcionalitami, na základě nichž konstatoval zadavatel splnění stanoveného požadavku.

Předseda Úřadu se s uvedenou právní kvalifikací neztotožnil, když uvedl, že vzorky plnění neměly být součástí nabídek a předvedení lůžka vybraným dodavatelem se uskutečnilo v souladu s vymezeným ustanovením zadávací dokumentace zejména za účelem ověření věrohodnosti údajů a dokumentů uvedených v nabídce (ve smyslu § 39 odst. 5 ZZVZ). Z těchto důvodů nelze chápat první předvedení vzorku lůžka vybraným dodavatelem jako doplnění nebo dotvoření jeho nabídky a případnou změnu vzorku za účelem jeho druhého předvedení nelze kvalifikovat jako změnu nabídky, na kterou dopadá zákaz stanovený v § 46 odst. 2 ZZVZ. Dle předsedy Úřadu bylo též rozhodné, že zadavatel dostatečně zaznamenal druhé předvedení vzorku, neboť až na jeho základě rozhodl o výběru nabídky vybraného dodavatele.

V novém rozhodnutí, ve kterém byl Úřad vázán právním názorem předsedy Úřadu, bylo konstatováno následující.

K námitce navrhovatele, že z oznámení o výběru „není seznatelné nejen splnění technických parametrů, ale ani základní uvedení a třeba jen obchodní označení nabízeného plnění“, Úřad uvedl, že zpráva o hodnocení nabídek i oznámení o výběru dodavatele obsahovaly všechny povinné náležitosti dle § 119

odst. 2 ZZVZ a § 123 ZZVZ. Skutečnost, že zadavatel v citovaných dokumentech neuvedl informace nad rámec zákona, tj. obchodní označení plnění nabízeného vybraným dodavatelem a splnění technických parametrů stanovených zadavatelem, nemůže představovat porušení zásady transparentnosti.

Dále byl předmětem sporu mezi navrhovatelem a zadavatelem výklad technického parametru „*náklon do Trendelenburgovy a Antitrendelenburgovy polohy minimálně +12°/-12° pomocí elektromotoru pro včasnou postupnou vertikalizaci a mobilizaci pacienta*“ a „*prodloužení/zkrácení lůžka o minimálně 15 cm*“, konkrétně, zda nemocniční lůžko musí umožňovat současně použití obou parametrů, či nikoliv. Úřad k uvedenému konstatoval, že z technické specifikace vyplývá, že nemocniční lůžko musí splňovat všechny stanovené parametry, nicméně z ní ani z žádné jiné části zadávací dokumentace nebylo seznatelné, že by lůžko muselo být schopno splňovat tyto parametry v současném čase ve vzájemné kombinaci, a to ani z jazykového výkladu těchto požadavků, ani z formulace ostatních požadavků na vlastnosti nemocničního lůžka.

Navrhovatel v návrhu také namítal, že nemocniční lůžko nabídnuté vybraným dodavatelem nemohlo v době podání nabídky splňovat požadavek zadavatele na shodu s normou 60601-2-52, neboť z uvedené normy vyplývá, že volný prostor pro nohu a špičku nohy mezi pohyblivými částmi lůžka a podlahou musí mít minimálně 120 mm a lůžko vybraného dodavatele má spodní hranu postranice níže, než má dle citované normy být. Rovněž zadavatel měl pochybnosti, zda nabízené lůžko disponující funkcionalitou zvukové signalizace a trvalé aktivace splňuje požadavek na shodu s citovanou normou, proto vyzval vybraného dodavatele k doložení odborného/znaleckého posudku. Vybraný dodavatel předložil odborné posouzení a následně závěrečný protokol vypracovaný Strojírenským zkušebním ústavem, dle kterého bylo nabízené lůžko ve shodě s normou 60601-2-52. Rovněž z následného vyjádření Strojírenského zkušebního ústavu zasláného Úřadu vyplynulo, že lůžko disponující funkcionalitou zvukové signalizace a trvalé aktivace splňuje požadavky citované normy na volný prostor pro nohu a špičku nohy mezi pohyblivými částmi a podlahou. Vybraný dodavatel v souladu se zadávacími podmínkami předložil „EU PROHLÁŠENÍ O SHODĚ“, kterým prokázal, že lůžko splňuje předmětný požadavek zadavatele, a nad uvedené zadavatel ověřil splnění této podmínky prostřednictvím druhého předvedení vzorku lůžka a zprávy zpracované Strojírenským zkušebním ústavem.

Navrhovatel rovněž namítal, že zadavatel umožnil vybranému dodavateli nepřípustnou materiální změnu nabídky v rozporu s § 46 odst. 2 ZZVZ, neboť v době podání nabídky mělo nabízené lůžko vlastnosti, které neodpovídaly normě 60601-2-52 – „*mělo spodní hranu postranice níže, než má podle normy být, nedisponovalo akustickým signálem, který by na tuto skutečnost upozorňoval a nedisponovalo funkcí, kdy se lůžko zastavilo při sjíždění směrem dolů*“; došlo také ke změně návodu.

Úřad k uvedenému konstatoval, že prvním předvedením lůžka dne 6. 1. 2022, tj. po lhůtě pro podání nabídek, zadavatel toliko ověřoval věrohodnost nabídky, tj. údajů a dokumentů uvedených v nabídce ve smyslu § 39 odst. 5 zákona. Úřad upřesnil, že toto předvedení lůžka se uskutečnilo v souladu čl. 3 zadávací dokumentace, kde si zadavatel stanovil, že je oprávněn požadovat v rámci posouzení nabídek předložení a předvedení vzorku nabízeného plnění. Dále Úřad doplnil, že po prvním předvedení vzorku lůžka zadavatel neučinil žádné rozhodnutí ve vztahu k nabídce následně vybraného dodavatele a o výběru této společnosti rozhodl až po druhém předvedení vzorku lůžka, ke kterému tuto společnost opakovaně vyzval v souladu s § 46 odst. 1 zákona, a po předložení protokolu vyhotoveného Strojírenským zkušebním ústavem. Úřad upozornil, že ani případná úprava vzorku lůžka za účelem jeho druhého předvedení rovněž nemohla představovat změnu nabídky dle § 46 odst. 2 zákona, ale pouze změnu vzorku ve fázi posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení. Jak již k tomu dovodil předseda Úřadu v předcházejícím druhostupňovém rozhodnutí, změna vzorku plnění ve fázi posouzení

splnění podmínek účasti v zadávacím řízení, který neměl být součástí nabídky a jehož účelem bylo ve smyslu § 39 odst. 5 ZZVZ ověření údajů a dokladů obsažených v nabídce, tedy není zákonem zakázána, resp. je účastníkovi zadávacího řízení na základě výzvy zadavatele umožněna.

Předseda Úřadu v potvrzujícím druhostupňovém rozhodnutí doplnil, že vybraný dodavatel při podání nabídky dodržel požadavek zadavatele na doložení shody nabízeného lůžka s normou ČSN EN 60601-2-52, neboť její součástí učinil prohlášení o shodě, což byl jediný způsob prokázání této skutečnosti stanovený zadavatelem v zadávací dokumentaci veřejné zakázky. Z tohoto pohledu tedy byla nabídka vybraného dodavatele bezvadná. Dále opětovně zdůraznil, že zadavatel v rámci posuzování splnění podmínek účasti v zadávacím řízení ve smyslu § 37 odst. 1 písm. b) ZZVZ (tj. technických podmínek) mimo jiné ověřoval věrohodnost a reálnost prohlášení o shodě předloženého vybraným dodavatelem, a to na jím předvedeném vzorku plnění. Zadavatel v tomto ohledu postupoval podle § 39 odst. 5 ZZVZ, § 46 odst. 1 ZZVZ a čl. 3 zadávací dokumentace. Jelikož vzorek plnění neměl být součástí nabídky, prostřednictvím jeho předvedení nemohlo dojít k jejímu doplnění či změně (ať už dovozené či nedovozené ve smyslu § 46 odst. 2 ZZVZ).

Rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. [R0092/2023/VZ](#)

← ruší rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0240/2023/VZ (a zastavuje předmětné správní řízení)

- Název VZ: *Vozidla RZP č. 2*
- Výrok rozhodnutí: *§ 268 odst. 1 písm. d) ZZVZ*
- Klíčová slova: *rozhodnutí o námitkách, rozhodnutí o výběru*

V předmětném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo Úřadem v prvním stupni konstatováno, že se obviněný dopustil přestupku tím, že při vyřizování námitek postupoval v rozporu se zákonem, neboť se podrobně a srozumitelně nevyjádřil k námitce, že z oznámení o výběru nebylo zřejmé, jaké konkrétní plnění měl vybranému dodavateli poskytovat poddodavatel, jehož prostřednictvím vybraný dodavatel prokazoval splnění technické kvalifikace v otázce referencí, konkrétně zda měl poddodavatel plnit celou veřejnou zakázku nebo jen dodávat nástavbu/zástavbu vozidla. V důsledku uvedeného oznámení o výběru neobsahovalo všechny rozhodné údaje o posouzení splnění technické kvalifikace v části týkající se splnění podmínek pro prokázání kvalifikace prostřednictvím poddodavatele podle § 83 ZZVZ.

Obviněný v rozkladu namítal, že závěry Úřadu jsou založeny na nesprávném posouzení otázky, co bylo obsahem předmětné dílčí námitky stěžovatele a v jakém rozsahu byl na ni obviněný povinen reagovat. Obviněný byl přesvědčen, že byl povinen vyjádřit se pouze k argumentům, které byly v námitkách uplatněny, a nikoliv k námitce, která byla dovozena až Úřadem v řízení o přestupku. Předseda Úřadu konstatoval, že uvedená námitka obviněného je důvodná.

Předseda Úřadu zdůraznil, že je třeba odlišovat přezkoumatelnost odůvodnění rozhodnutí o námitkách ve smyslu požadavků § 245 odst. 1 ZZVZ a na druhé straně jeho věcnou správnost. Odůvodnění rozhodnutí o námitkách může být přezkoumatelné, aniž by bylo současně věcně správné. Typicky se jedná o situace, kdy zadavatel odmítne námitky (např. proti rozhodnutí o vyloučení) a toto své rozhodnutí podrobně a srozumitelně odůvodní, avšak následně je shledáno (zadavatelem či Úřadem), že námitkám mělo být vyhověno. V takovém případě se ale ze strany zadavatele nejednalo o porušení požadavku § 245 odst. 1 ZZVZ na zpracování přezkoumatelného rozhodnutí o námitkách, ale o porušení jiné zákonné povinnosti (např. vyloučení účastníka zadávacího řízení v rozporu s § 48 ZZVZ).

Předseda Úřadu se neztotožnil s původní interpretací Úřadu, že v kontextu argumentace stěžovatele v námitkách bylo zřejmé, že měl pochybnosti o souladu písemného závazku poddodavatele s rozsahem technické kvalifikace, kterou tento poddodavatel prokazoval za vybraného dodavatele, neboť z námitek nikterak nevyplývalo, že by stěžovatel brojil proti nedostatečnosti písemného závazku poddodavatele.

Dle předsedy Úřadu skutečně rozhodovací praxe dovodila poměrně přísné nároky na odůvodnění rozhodnutí o námitkách, nicméně nesmí jít o nároky nespravedlivé či nepřiměřené; nelze po zadavatelích spravedlivě požadovat, aby nad rámec výslovného znění námitek domýšleli další potenciální argumentaci stěžovatele (tzn. četli mezi řádky).

Předseda Úřadu shrnul, že stěžovatel směřoval jednu z námitek proti tomu, že v oznámení o výběru chyběla informace o obsahu závazku poddodavatele, jehož prostřednictvím vybraný dodavatel prokazoval technickou kvalifikaci. Obviněný tuto námitku odmítl v rozhodnutí o námitkách s odůvodněním, že uvedení těchto informací není povinnou náležitostí oznámení o výběru, jež jsou vymezeny v § 123 ZZVZ. Obviněný tak tuto námitku vypořádal přezkoumatelným způsobem, a navíc i věcně správně (neboť námitka nebyla důvodná).

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. [S0054/2024/VZ](#)

→ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0071/2024/VZ](#)

- Název VZ: *Digitální transformace klinických procesů formou nemocničního informačního systému II.*
- Výrok rozhodnutí: *§ 257 písm. h), § 265 písm. a) ZZVZ*
- Klíčová slova: *splnění zadávacích podmínek, mimořádně nízká nabídková cena, posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny, kritéria technické kvalifikace, referenční zakázka, nepravdivá reference,*
- Prejudikatura: *9 As 179/2018-44, 5 As 180/2016-32, 62 Af 78/2016-383, 5 Afs 75/2009-100, 31 Af 69/2021-68*

Předmětné správní řízení bylo zahájeno na návrh navrhovatele směřující proti zadávací dokumentaci a proti výběru dodavatele. Předmětem plnění šetřené veřejné zakázky byla modernizace a rozšíření funkcionalit NIS.

Vzhledem ke skutečnosti, že části návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky, Úřad v příslušné části správní řízení zastavil. K dalším částem návrhu týkajícím se navrhovatelem napadaného požadavku na registraci/notifikaci NIS, MNNC vybraného dodavatele, protichůdných zájmů vybraného dodavatele a prokázání technické kvalifikace vybraným dodavatelem Úřad uvedl následující.

K námitce navrhovatele, že vybraný dodavatel nesplňuje zadávací podmínku spočívající v registraci NIS jako zdravotnického prostředku a s ohledem na délku registračního procesu nebude touto registrací disponovat ani ke dni uzavření smlouvy, Úřad sdělil, že zadavatel dle zadávacích podmínek nepožadoval, aby NIS dodavatelů ucházejících se o veřejnou zakázku byl již v době podání nabídky registrován jako zdravotnický prostředek dle platných právních předpisů. Ze zadávacích podmínek zcela jasně vyplývalo, že registrace/notifikace NIS jako zdravotnického prostředku je podmínkou až pro započítání třetí etapy plnění zakázky (příčemž druhá etapa musí být ukončena nejpozději do konce 12. měsíce od nabytí účinnosti smlouvy na veřejnou zakázku). Úřad v této souvislosti nepřisvědčil ani argumentaci navrhovatele o délce registračního procesu, neboť se jednalo pouze o nepodložené tvrzení. Nadto Úřad konstatoval, že by muselo být nepochybně prokázáno, že splnění předmětné zadávací podmínky (registrace/notifikace NIS jako zdravotnického prostředku) před započítáním třetí etapy plnění veřejné zakázky je ze strany vybraného dodavatele zcela vyloučeno, což v šetřeném případě nenastalo.

K části návrhu týkající se MNNC vybraného dodavatele Úřad uvedl, že z dokumentace o zadávacím řízení vyplývá, že zadavatel se MNNC zabýval, neboť vybraného dodavatele vyzval ke zdůvodnění nabídkové ceny, která by dle zadavatele mohla vykazovat znaky MNNC. Vybraný dodavatel zdůvodnil svou nabídkovou cenu v takové míře obecnosti/podrobnosti, v jaké byla vznesena samotná žádost zadavatele (zadavatel neshledal MNNC v žádné konkrétní rozpočtové položce, pouze v obecné rovině požádal o zdůvodnění způsobu stanovení nabídkové ceny jako takové), přičemž zadavateli na jeho žádost potvrdil, že nabídková cena je konečná a zahrnuje veškerá plnění. Úřad připomněl, že v takovém případě je pak pouze na zvážení zadavatele, zda zdůvodnění považuje za dostatečné. Úřad doplnil, že vybraný dodavatel rovněž potvrdil, že neobdržel neoprávněnou veřejnou podporu a zajistí dodržování příslušných právních předpisů a kolektivních smluv. V šetřeném případě tedy nenastal ani žádný z důvodů dle § 113 odst. 6 ZZVZ, pro který by byl zadavatel povinen vybraného dodavatele vyloučit ze zadávacího řízení.

Úřad nepřisvědčil ani námitce navrhovatele týkající se tvrzených protichůdných zájmů vybraného dodavatele. Úřad konstatoval, že ustanovení § 79 odst. 1 ZZVZ, na které odkazoval navrhovatel a které uvádí, že zadavatel může považovat technickou kvalifikaci za neprokázanou, pokud prokáže, že dodavatel má protichůdné zájmy, které by mohly negativně ovlivnit plnění veřejné zakázky, je koncipováno jako oprávnění zadavatele, nikoliv jeho povinnost. Pokud tedy zadavatel v šetřeném případě neshledal, že by vybraný dodavatel měl protichůdné zájmy, které by mohly negativně ovlivnit plnění veřejné zakázky, kdy takové posouzení je zcela v kompetenci zadavatele, není možné, aby ho Úřad k aplikaci dotčeného ustanovení jakkoli nutil.

Navrhovatel rovněž brojil proti vybraným dodavatelem předložené referenční zakázce, u níž namítal, že dle smlouvy uveřejněné v Registru smluv její hodnota činila pouze 2 147 760 Kč bez DPH (oproti požadovaným minimálně 20 milionům korun bez DPH), přičemž doplnil, že bylo-li poskytováno další plnění na základě samostatných objednávek neuveřejněných v Registru smluv, je nutno takové plnění považovat za poskytnuté na základě neúčinné smlouvy ve smyslu zákona ZRS, a zadavatel by k němu neměl přihlížet.

Úřad k uvedenému konstatoval, že je pravdou, že § 6 odst. 1 ZRS stanoví, že smlouva, na níž se vztahuje povinnost uveřejnění prostřednictvím Registru smluv, nabývá účinnosti nejdříve dnem uveřejnění. Úřad však primárně není povolán k výkladu ZRS, tudíž mu nepřísluší hodnotit případné následky v případě, že objednatel příslušné referenční zakázky nepostupoval zcela v souladu s ZRS. Úřad se tak toliko zabýval posouzením splnění příslušného kritéria technické kvalifikace v souladu se zákonem. K uvedenému Úřad podotkl, že i kdyby objednatel příslušné referenční zakázky nepostupoval v souladu s ZRS, nemohlo by to samo o sobě nic změnit na skutečnosti, jestli mu bylo předmětné plnění fakticky dodáno či nikoli. Úřad v šetřené věci zjistil, že i zadavateli s ohledem na znění smlouvy uveřejněné v Registru smluv vznikly pochybnosti o hodnotě reference, proto vyzval vybraného dodavatele k objasnění dle § 46 ZZVZ. Vybraný dodavatel sdělil, že cena 2 147 760 Kč bez DPH je pouze cenou za licenci k informačnímu systému, nicméně příloha předmětné smlouvy obsahuje ujednání o cenách za člověkodenní jednotlivých členů týmu, které byly použity při účtování cen za skutečně objednané implementační a související práce v hodnotě 20 248 570 Kč bez DPH. Úřad zjistil, že zadavatel se s žádostí o potvrzení finančního objemu dotčené referenční zakázky obrátil také na jejího objednatele, který potvrdil tvrzení vybraného dodavatele o dodání a implementaci NIS, přičemž uvedl, že cena 2 147 760 Kč bez DPH byla za licence a cena za implementaci činila 20 960 913,68 Kč bez DPH (tedy trochu více, než uvedl vybraný dodavatel). Úřad konstatoval, že zadavatel postupoval v souladu se zákonem a zadávacími podmínkami, když spornou referenční zakázku posoudil z hlediska její hodnoty jako splňující zadávací podmínky.

K námitce navrhovatele, že další referenční zakázka předložená vybraným dodavatelem byla realizována pro nemocnici, která nedisponuje oddělením patologie, čímž nesplňuje požadavky zadavatele, Úřad uvedl, že toto tvrzení navrhovatele nemá oporu v zadávacích podmínkách, neboť ty nestanovily, že nabízené řešení musí být aktivně využíváno objednatelem referenční zakázky, pouze musí být její součástí. Úřad z předložené dokumentace zjistil, že zadavatel požádal vybraného dodavatele o objasnění a doložení, že součástí sporné referenční zakázky byl také systém pro kompletní vedení zdravotnické dokumentace na patologickém pracovišti (zadavatel nepožadoval, aby vybraný dodavatel potvrdil, že příslušný modul byl rovněž objednatelem aktivně využíván). Vybraný dodavatel zadavateli potvrdil, že objednatel příslušné referenční zakázky nedisponuje vlastním oddělením patologie, nicméně modul Patologie je součástí implementovaného informačního systému. Tato skutečnost byla zadavateli následně potvrzena i objednatelem příslušné referenční zakázky.

Šlo-li o tvrzení navrhovatele, že vybraným dodavatelem nebyly předloženy doklady dostatečně dokládající vztah člena realizačního týmu k dodavateli, resp. vybranému dodavateli, Úřad uvedl, že

zadavatel v zadávacích podmínkách požadoval předložení jmenného seznamu osob ve formě čestného prohlášení s uvedením vztahu člena realizačního týmu k dodavateli. Vzhledem ke skutečnosti, že vybraný dodavatel požadované čestné prohlášení doložil a uvedl v něm členy realizačního týmu s poznámkou, že se jedná o jeho zaměstnance, prokázal technickou kvalifikaci v souladu se zadávacími podmínkami.

V rozhodnutí o rozkladu se předseda Úřadu s názory prvního stupně ztotožnil a rozklad zamítl.

7. Zrušení zadávacího řízení

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0124/2022/VZ¹¹

→ vydáno po rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. [R0092/2022/VZ](#), které zrušilo původní prvostupňové rozhodnutí sp. zn. S0124/2022/VZ

- Název VZ: *Informační systémy pro Městskou nemocnici Ostrava, p. o.*
- Výrok rozhodnutí: *§ 127 odst. 2 písm. d), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ, § 1 vyhlášky o stanovení nákladů řízení*
- Klíčová slova: *důvody hodné zvláštního zřetele, důvody zrušení zadávacího řízení, termín realizace veřejné zakázky, zrušení zadávacího řízení*
- Prejudikatura: *2 Afs 64/2009-109, 30 Af 65/2013-70*

Podaným návrhem se v předmětné věci navrhovatel domáhal přezkoumání úkonu zadavatele spočívajícího v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, neboť dle navrhovatele zadavatel neprokázal skutečnou existenci důvodů pro jeho zrušení.

Úřad v původním prvostupňovém rozhodnutí návrh zamítl, neboť neshledal důvody pro uložení nápravného opatření.

Předseda Úřadu se však s tímto názorem neztotožnil a upozornil, že k zamezení svévolného rušení zadávacích řízení ze strany zadavatelů, které je dle ustálené judikatury řešením *ultima ratio*, musí zadavatel při zrušení zadávacího řízení podle § 127 odst. 2 písm. d) zákona z důvodu zastarání nabídnutého plnění prokázat nejen existenci pokroku v daném odvětví, ale rovněž odůvodnit, v čem je tento pokrok kritický ve vztahu k účelu poptávaného plnění.

Dle předsedy Úřadu v otázce morálního a technologického zastarání nabídnutých stolních počítačů postavil Úřad svůj závěr na nesprávně zjištěném skutkovém stavu, neboť porovnával nabídnutý model počítačů s modelem, který patřil do jiné kategorie stolních počítačů, a jeho parametry proto nebyly s nabídnutým modelem srovnatelné. Úřad dále podle názoru předsedy Úřadu pochybil, když posuzoval morální a technologické zastarání nabídnutého hardwaru pouze ve vztahu k technickým parametrům zařízení, a nikoli ve vztahu ke schopnosti plnit účel, pro který byl daný hardware poptáván.

Úřad se rovněž podle svého předsedy v napadeném rozhodnutí nedostatečně zabýval naplněním kvantitativní stránky důvodu hodného zvláštního zřetele pro zrušení zadávacího řízení, když pouze konstatoval, že počet 150 počítačů je dostatečný, aby se nejednalo o marginální část plnění, aniž by tuto úvahu zasadil do kontextu celého předmětu plnění veřejné zakázky.

Z výše uvedených důvodů tak bylo prvostupňové rozhodnutí zrušeno a vráceno k novému projednání a rozhodnutí věci.

V opětovném prvostupňovém rozhodnutí vydaném po projednání předsedou Úřadu bylo konstatováno, že v řešeném případě zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení označil dva konkrétní důvody zrušení zadávacího řízení, které považoval za důvody hodné zvláštního zřetele.

¹¹ Ve věci veřejné zakázky „Informační systémy pro Městskou nemocnici Ostrava, p. o.“ bylo pod sp. zn. S0525/2020/VZ vydáno rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 10. 2021, jež bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0171/2021/VZ ze dne 14. 12. 2021 a sp. zn. R0201/2021/VZ ze dne 6. 1. 2022. Uvedená rozhodnutí jsou rovněž součástí tohoto sborníku, viz výše.

Prvním z těchto důvodů byla údajná objektivní nemožnost stihnout termín ukončení realizace projektu (30. 6. 2022), ze kterého byla financována podstatná část veřejné zakázky. Druhým důvodem zrušení pak byla zadavatelem tvrzená technologická a morální zastaralost některých komponent v nabídkách účastníků zadávacího řízení.

Úřad uvedl, že aktuální situace je oproti okolnostem rozhodným v době vydání původního rozhodnutí odlišná, neboť termín pro ukončení realizace projektu spadající na 30. 6. 2022 již fakticky uplynul a bylo tak možné přisvědčit zadavateli, že *de facto* již šlo o situaci, kdy zadavatel neměl možnost přijmout opatření, kterým by nastalou situaci zhojil. I přes uvedené Úřad neshledal důvody, proč měnit své závěry, neboť je povinen posuzovat zákonost rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ke dni jeho vydání. Úřad tak konstatoval, že mu nezbylo než opětovně rozhodnout, že ke dni vydání napadeného (původního prvostupňového) rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, tedy ke dni 31. 1. 2022, nemohlo jít o legitimní důvod pro zrušení zadávacího řízení z důvodu hodného zvláštního zřetele ve smyslu zákona, neboť ke dni vydání napadeného rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení stále nebyly vyčerpány všechny možnosti pro prodloužení termínu pro ukončení realizace projektu, resp. prodloužení bylo ke dni vydání napadeného rozhodnutí alespoň v teoretické rovině stále možné.

Úřad ve svém rozhodnutí připomněl, že zadavatel zahájil zadávací řízení za účelem získání nového NIS, přičemž součástí veřejné zakázky byla i dodávka nezbytné hardwarové a softwarové infrastruktury pro nový IS a jeho nové funkcionality (jak vyplývalo již z preambule zadávací dokumentace, resp. ze zadávací dokumentace jako celku). Dle Úřadu bylo tedy zřejmé, že poptávaný hardware byl v zadávacích podmínkách definován minimálními parametry, které vyhovovaly specifikaci informačního systému a které byly nezbytné pro jeho provoz. Úřad dále uvedl, že s ohledem na uveřejněná vysvětlení zadávací dokumentace bylo možné rovněž souhlasit s tvrzením předsedy Úřadu, že *„[v] průběhu zadávacího řízení nedošlo k žádným změnám v požadavcích na informační systém, a lze tedy předpokládat, že nabídnutý hardware, který splňuje minimální požadavky zadávacích podmínek, je i nadále zcela dostatečný pro plnění svého účelu vymezeného v zadávací dokumentaci“*. Úřad konstatoval, že v uvedeném případě tudíž nebylo podstatné, zda na trhu existují novější hardwarové produkty, jež nabízejí lepší parametry za srovnatelnou cenu, neboť zadavatel požadoval právě takové parametry, které pro účely plnění veřejné zakázky potřeboval a byly a jsou tedy pro něj naprosto dostačující. Úřad upozornil, že zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení neuvedl žádné objektivní důvody, pro které by v současnosti bylo nezbytné pro plnění předmětu veřejné zakázky užít hardwarové produkty s lepšími parametry. Úřad a priori nevyloučil, že by taková situace nastat mohla, nicméně zadavatel by v takovém případě musel vycházet z konkrétních podkladů a důvody zrušení jednoznačně vyjádřit právě v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. V tomto případě tomu tak však nebylo.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0525/2022/VZ

➔ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0016/2023/VZ](#)

- Název VZ: *Analyzátoary MALDI*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 1, § 127 odst. 2 písm. d), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ, § 1 vyhlášky o nákladech řízení*
- Klíčová slova: *důvody hodné zvláštního zřetele, důvody zrušení zadávacího řízení, zrušení zadávacího řízení*
- Prejudikatura: *2 Afs 64/2009-109, 30 Af 65/2013-70*

Předmětné správní řízení bylo zahájeno na základě návrhu, který směřoval proti rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení s odkazem na důvody hodné zvláštního zřetele, jež se vyskytly v průběhu zadávacího řízení a pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Předmětem posouzení tedy bylo, zda zadavatel zrušil zadávací řízení v souladu se zákonem.

Úřad připomněl, že jakékoliv zrušení zadávacího řízení musí být vykládáno restriktivně, jedná se o řešení ultima ratio, před jehož uplatněním musí být vyčerpány všechny rozumné možnosti, jak zrušení zvrátit. Zrušení zadávacího řízení musí být také řádně odůvodněno, je třeba klást důraz na dodržení zásady transparentnosti, přičemž veškeré důvody musí být vyjádřeny v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, a to jednoznačně a srozumitelně; pozdější či jiné odůvodnění obsažené např. v rozhodnutí o námitkách či ve vyjádření k návrhu je právně irelevantní.

Úřad v průběhu šetření zjistil, že nabídka navrhovatele byla vyhodnocena jako nejvýhodnější, přičemž následně byl tento vyzván k předložení konkrétních dokladů a předvedení poptávaného přístroje, a to za účelem ověření některých technických parametrů přístroje. Přes předložení požadovaných dokladů a předvedení nabízeného přístroje zadavatel zadávací řízení zrušil s odůvodněním, že se „*nepodařilo s jistotou ověřit*“ splnění některých požadovaných technických parametrů.

Úřad konstatoval, že zadavatelem předkládaný důvod zrušení předmětného zadávacího řízení, tj. jakési potenciální nesplnění zadávacích podmínek ze strany vybraného dodavatele, se mu jeví jako (neprokázaný) důvod pro vyloučení. Úřad uvedl, že zásadě transparentnosti zadávacího řízení odpovídá postup, kdy má-li zadavatel za to, že navrhovatel řádně nesplnil zadávací podmínky, měl by navrhovatele ze zadávacího řízení vyloučit (se všemi právy a povinnostmi, se kterými se vyloučení ze zadávacího řízení pojí). Zadavatel nicméně toto neučinil a rovnou přešel již svou podstatou k nepreferovanému způsobu ukončení celého zadávacího řízení. Dle Úřadu takové jednání zadavatele vzbuzuje pochybnosti o jeho skutečných důvodech, zvláště za situace, kdy hodnotící komise konstatovala, že „*nabídka vybraného účastníka formálně splnila veškeré zákonné požadavky, požadavky zadavatele a podmínky účasti v zadávacím řízení veřejné zakázky stanovené zadávacími podmínkami*“ a kdy zadavatel přistoupil k ověření splnění technických podmínek jednak vyžádáním si technických dokumentů k přístroji a dále předvedením přístroje.

Úřad uzavřel, že institut zrušení zadávacího řízení nemůže sloužit jako obcházení ustanovení o vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení. Zrušení zadávacího řízení, ke kterému v dané situaci zadavatel přistoupil, bylo nepřiměřeným zásahem do očekávání dodavatelů, že výsledkem zadávacího řízení bude uzavření smlouvy s dodavatelem s nejvýhodnější nabídkou splňující zadávací podmínky, a tedy že náklady spojené se zpracováním a podáním nabídek nepřijdou vniveč.

Ve shodě s napadeným rozhodnutím předseda Úřadu konstatoval, že je přesvědčen, že takové odůvodnění zadavatele nemůže představovat důvod pro zrušení zadávacího řízení dle § 127 odst. 2

písm. d) zákona, tedy důvod hodný zvláštního zřetele, pro který nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. [S0524/2023/VZ](#)

- Název VZ: *část 1 Hmotnostní spektrometr MALDI – 1 ks, uzavření pozáruční servisní smlouvy na dobu neurčitou veřejné zakázky Hmotnostní spektrometr MALDI II.*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Klíčová slova: *důvody zrušení zadávacího řízení, nesplnění zadávacích podmínek, vyloučení vybraného dodavatele, zrušení zadávacího řízení*

Předmětné správní řízení bylo zahájeno na návrh, který směřoval proti rozhodnutí o námitkách a proti zrušení zadávacího řízení. Navrhovatel byl názoru, že zadavatel měl po vyloučení vybraného dodavatele přistoupit k výběru nabídky navrhovatele, která se po hodnocení umístila jako druhá v pořadí, nikoliv zrušit zadávací řízení.

Úřad přezkoumal rozhodnutí o námitkách a dospěl k závěru, že je z něj zcela zřejmé, proč zadavatel námitky navrhovatele odmítl jako nedůvodné, resp. proč považuje svůj postup při zrušení zadávacího řízení za souladný se zákonem a jeho zásadami. Zadavatel se dostatečně vypořádal se všemi relevantními argumenty navrhovatele a poskytl ucelený pohled na namítané skutečnosti.

Ke sporu mezi účastníky ohledně oprávněnosti zrušení zadávacího řízení Úřad sdělil následující. K namítanému rozporu zrušení zadávacího řízení se základními zásadami a smyslem a účelem zákona, respektive zadávacího řízení jako takového Úřad předně uvedl, že na zákon musí být nahlíženo optikou teleologického výkladu, tedy pokud zákonodárce zadavatelům výslovně umožnil zrušit zadávací řízení i z důvodu zániku účasti vybraného dodavatele v zadávacím řízení po jeho vyloučení, nelze tento úmysl a vůli zákonodárce vnímat jako rozporné se smyslem a účelem zákona či zadávacího řízení, ani se základními zásadami. Úřad připomněl, že to byl právě zákonodárce, kdo určil, že v situaci, kdy zadavatel, pro něhož je primární ekonomické kritérium, již nemůže uzavřít smlouvu s vybraným dodavatelem nabízejícím ekonomicky nejvýhodnější nabídku, nemá být tento nucen uzavřít smlouvu s dodavatelem s nabídkou méně výhodnou. Nadto ustanovení § 127 odst. 2 zákona se svými taxativně vyjmenovanými důvody je v tomto kontextu nutno vnímat jako úpravu speciální, kterou je nutno upřednostnit před abstraktními zásadami zákona. Uplatnění dotčeného důvodu pro zrušení zadávacího řízení tak dle Úřadu nelze označit za rozporné se základními zásadami zadávání veřejných zakázek zakotvenými v § 6 zákona (tj. zejména jako diskriminační či nerovné vůči zadavateli), neboť z těchto zásad nelze dovozovat právní závěry, jež jsou protichůdné vůči tomu, co jasně vyplývá z jednotlivých ustanovení zákona. Zásady zakotvené v § 6 zákona totiž představují abstraktní hodnoty, na kterých je právní úprava v zákoně vybudována, zatímco ustanovení zákona jsou konkrétními projevy vůle zákonodárce určujícími, jak má být ta která otázka právně upravena. Mezi obecnými zásadami dle § 6 zákona a konkrétními zákonodárcem stanovenými pravidly tak panuje poměr obecného a konkrétního, tj. pravidlo stanovené konkrétně má před obecným vždy přednost. Úřad uvedl, že lze-li obsah právní normy zjistit výkladem určitého ustanovení zákona, nelze oproti takto zjištěné právní normě dávat přednost právnímu závěru, který je vybudován toliko na abstraktní zásadě dle § 6 zákona. Úřad shrnul, že zákonodárce se situací uvedenou v § 127 odst. 2 písm. b) zákona, tedy že zadavatel může po vyloučení vybraného dodavatele a následném zániku účasti tohoto dodavatele v zadávacím řízení zrušit celé zadávací řízení, výslovně počítá, tudíž využití této možnosti nemůže být považováno za nelegitimní (pokud je daný důvod naplněn, což v šetřeném případě objektivně byl).

Úřad dále konstatoval, že námitka navrhovatele týkající se počtu zbývajících účastníků v zadávacím řízení po vyloučení vybraného dodavatele, resp. možnosti hodnocení a posuzování jejich nabídek přitom nemá ve světle výše uvedených skutečností žádný vliv, neboť jak uvedl, zákonodárce zadavateli výslovně umožnil zrušit zadávací řízení z důvodu uvedeného v § 127 odst. 2 písm. b) zákona, aniž by

přítom hrála roli skutečnost, kolik účastníků se zadávacího řízení dále účastní a jaké předložili nabídky. Úřad doplnil, že taktéž není podstatné, že vybraný dodavatel byl nakonec vyloučen pro nesplnění zadávacích podmínek, když zákon zadavateli výslovně umožňuje nejprve všechny nabídky hodnotit, tj. určit i vybraného dodavatele, a až posléze nabídku vybraného dodavatele posuzovat, což může vyústit i ve vyloučení vybraného dodavatele z důvodu nesplnění zadávacích podmínek dle § 48 odst. 8 ve spojení s § 48 odst. 2 zákona. Obdobně pak dle Úřadu na zkoumané zrušení zadávacího řízení z důvodu § 127 odst. 2 písm. b) zákona nemohla mít vliv ani otázka splnění či nesplnění zadávacích podmínek navrhovatelem, potažmo namítaná skutečnost týkající se možného vyloučení navrhovatele, kteréžto nejsou nikterak podstatné pro přezkum zrušení zadávacího řízení, neboť jedinou (byť komplexní) podmínkou pro možnost zrušení zadávacího řízení z uvedeného důvodu je zánik účasti vybraného dodavatele v zadávacím řízení po jeho vyloučení.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. [S0782/2023/VZ](#)

➡ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0035/2024/VZ](#)

- Název VZ: *Administrace veřejných zakázek*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Klíčová slova: *důvody hodné zvláštního zřetele, zrušení zadávacího řízení*
- Prejudikatura: *10 As 23/2021-56, 30 Af 65/2013-70*

V šetřeném případě zadavatel zrušil zadávací řízení dle § 127 odst. 2 písm. d) zákona s odůvodněním, že na základě rozhodnutí představenstva zadavatele nemůže již požadovat poptávané plnění, neboť daným rozhodnutím došlo ke změně v organizaci práce, na základě níž dojde ke dni 1. 10. 2023 k obsazení funkce vedoucího oddělení veřejných zakázek a zadavatel tak bude v zásadě vlastními silami realizovat zadávací řízení, která měla být předmětem plnění veřejné zakázky.

Z pohledu Úřadu zadavatel přednesl konkrétní důvod, pro který po něm nelze požadovat, aby v zadávacím řízení nadále pokračoval. Úřad tak má za to, že zadavatel dostatečným, jasným a přezkoumatelným způsobem zdůvodnil svůj postup dle § 127 odst. 2 písm. d) zákona. Dle Úřadu tak zadavatel dostatečným způsobem popsal v rozhodnutí o zrušení ZŘ důvod, který ho vedl ke zrušení zadávacího řízení.

V uvedeném případě zadavatel učinil vnitřní rozhodnutí, a tedy subjektivně vyhodnotil, že obsazením pozice vedoucího OVZ se pro něj předmět plnění stal nepotřebným, neboť je pro něj jak praktičtější, tak ekonomičtější (viz vyjádření zadavatele k návrhu) realizovat předmět veřejné zakázky vlastními silami, protože důvod nepotřebnosti plnění veřejné zakázky prostřednictvím externího administrátora – outsourcingu (za současné realizace vlastními silami) lze považovat za důvod hodný zvláštního zřetele. Úřad sděluje, že je to právě zadavatel, kdo nejlépe ví, jaké plnění je pro něj nejvýhodnější.